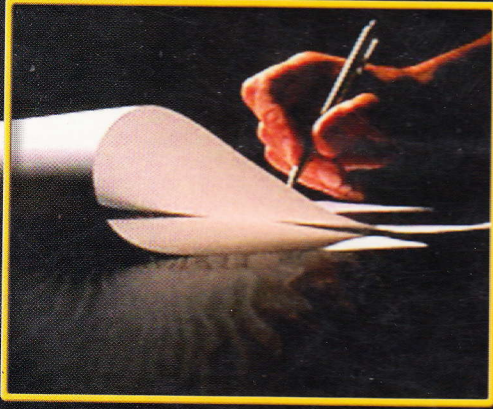

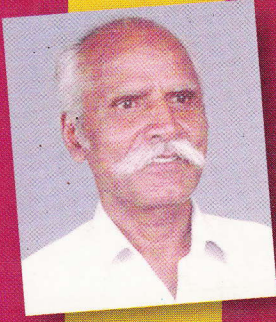
கவிச்சித்தரின்

புறமடங்கள்

க.பொ. இளம்வழுதி

கவிச்சித்தர் க.பொ. இளம்வழுதி
தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை, கடலூர்.

க.பொ. இளம்வழுதியின் படைப்பு வரிசை

கவிதை நூல்கள்

- 1983 சிவப்பு நிலா - தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது
1983 குறுநூறு
1985 சிவப்புச் சிந்தனைகள் - தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது
1986 வண்ணத் தமிழ்
1987 வேர்கள் - புதுவை அரசின் பரிசு பெற்றது
1987 ஆண்டவன் அறுபது
1989 நிறங்கள்
1992 சில்லுகள்
1996 வாக்குமூலம்
2001 வெடித்து முளைத்த விதைகள்
சேலம் கே.ஆர்.ஜி. நாகப்பன் - இராசம்மாள் அறக்கட்டளை பரிசு
2001 தளிர் (சிறுவர் பாடல்கள்)
2002 வெண்பூக்கள்

வரலாற்று நூல்கள்

- 1989 வெற்றியின் அறிமுகம் (நேரு வரலாறு)
1991 இலக்கை நோக்கி (நெல்சன் மண்டேலா வரலாறு)
1996 வைகறைப் புள் (கவிஞரேறு வாணிதாசன் வரலாறு)
1999 கார்கில் கதை (கார்கில் போர் வரலாறு)

பிற நூல்கள்

- 1994 ஆரங்கள்
2002 தமிழைத் தேடி (1, 2, 3)
2002 தமிழிலக்கிய அறிமுகம்

கவிச்சித்தரின்

நூலாங்குள்

க.பொ. இளம்வழுதி.

கவிச்சித்தர்
க.பொ. இளம்வழுதி தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை,
கடலூர் - 607 001.

நூல்கள்

(Bibliographical Data)

- நூல் - கவிச்சித்தரின் “நூளங்கள்”
- ஆசிரியர் - க.பொ. இளம்வழுதி,
5, முதல் குறுக்குத் தெரு,
ஞானப்பிரகாசம் நகர்,
புதுச்சேரி - 605 008.
பேசி : 0413-2248027.
- பொருள் - செய்யுள்.
- பதிப்பு - முதற் பதிப்பு (நவம்பர் 2003)
- உரிமை - ஆசிரியருக்கு.
- தாள் - 16
- எழுத்து - 12 புள்ளி.
- அளவு - டெமி (Demy)
- பக்கம் - XIV + 114 = 128
- விலை - உருபா 35-00
- வெளியீடு - கவிச்சித்தர் க.பொ. இளம்வழுதி
தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை,
8/38, முத்துச் சாலை, அண்ணாநகர்,
கடலூர் -1. பேசி : 04142-221222.
- ஒளியச்சு - திரையன் கணினியகம்,
6, ஏ.எல்.சி. வணிக வளாகம்,
பாரதி சாலை, கடலூர்-1.
பேசி : 04142-233221.
- முகப்பு - பா. இராவணன்.
- அச்சிட்டோர் - சபாநாயகம் அச்சகம்,
176, கீழத் தேர் வீதி,
சிதம்பரம்.

“ஒரு யானைச் சோற்றுக்கு ...”

‘சேயகம்’
49, துரைசாமி நகர்,
கடலூர்-1.

“கணக்கைப் போன்றதே கவிதை என்பதால்
கவிதை புனைந்திடக் கற்பனை வேண்டும்
என்னும் கருத்தைநான் ஏற்பதே இல்லை” -கவிஞர் சுரதா.

கணக்கைப் போன்று வரையறைகள் உள்ளதே கவிதை; உண்மை. ஆனால், கணக்கிற்குக் கற்பனை வேண்டாவா? வேண்டும் என்பர் விளங்கிக் கொண்டவர்! கவிதைக்கோ, கற்பனை இன்றியமையாதவை.

உப்யலாப பண்டம் குப்பையிலே! கவிதைக்கும் இது பொருந்தும். எத்துணை ஆழ்ந்த கருத்தமைந்த கவிதை எனினும் கற்பனை என்ற உப்புக் கலக்கப் படவில்லை என்றால் . . ? எண்ணற்ற அற நூல்களை ஏறெடுத்தும் இன்று பார்ப்பார் இல்லையே, ஏன்? கற்பனை நயமும் கவினுறக் கலந்துள்ளதால் அன்றோ திருக்குறள் தெவிட்டா நன்மருந்தாய் இன்றும் திகழ்ந்து ஒளிக்கிறது.

“நெறியிலார் ஆட்சி நீரும் நாட்டின்
வறியவர் வயிறென வற்றிய வாவி!”

வற்றிய வாவி - நெறியிலார் ஆட்சியில் வறியவர் வயிறு இரண்டுமே உலர்ந்து ஒட்டி, ஒடுங்கி உள்ளனவே! நினைவை நெகிழ வைக்கும் கற்பனை; வேண்டாவா?

தாமரைக் கிழங்கு தண்ணீர் இன்றித் தளர்ந்து கிடக்கிறது, எப்படி?

“தாமரைக் கிழங்கு தமிழர் மறம்போல்
ஊமை உணர்வாய் உறங்கிக் கிடந்து”

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்திற்கும் முன்னர் வானோடு தோன்றிய மூத்தகுடி, இன்று வாய் பொத்தி, மாற்றார் அடி வருடி வாழும் நிலைக்கு வருந்தும் கவிஞரின் வரிகள் உறங்கும் தமிழ் உள்ளங்களை உசுப்பி எழுப்புகின்றனவே! தாமரைக் கிழங்கெங்கே? தமிழர்தம் மறம் எங்கே? தொடர்பைக் கவிஞரின் கற்பனை தூக்கி நிறுத்துகிறதே!

“பசுமை நிறத்துப் பாம்பின் உடல்நேர்
நசுங்காத் தண்டு”

தாமரைத் தண்டு - பச்சைப் பாம்பு, உவமைச் சிறப்பு உன்ன உன்ன உவகை ஊட்டும். ‘வினை, பயன், மெய், உரு என்ற நான்கில்’

வினை, மெய், உரு விளக்கம் பெற விளைந்த இவ்வுவமைத் திறம் வியந்து போற்றற்கு உரித்து.

தாமரை மொக்கு தலை நிமிர்ந்து நாணி தலை கவிழ்கிறது; எப்படி?

“கொல்லும் வேலின் கூர்மை காட்டி
மல்கும் இளம்பெண் மார்பென நிமிர்ந்த
மொட்டு நாணி முகத்தைக் கவிழ்க்கும்!”

வேலின் கூர்மையும் கோதையர் கொங்கைக் கொழுமையுங் கொண்ட தாமரை மொட்டு, மேலாடை இலாத தன் நிலைக்கு வெட்கித் தலை தாழ்த்தும் மேன்மை நெஞ்சை மென்மையாக்குகிறது.

“இல்லை என்றே ஈயார் விரிக்கும்
பொல்லாக் கைவிரல் போன்றசெங் கதிரால்
ஊழல் வழக்கை உடைத்தே வருவார்
முகம்போல் மலரும் மொட்டுத் தாமரை!”

விரித்த கைவிரல்களைப் போன்ற விண்ணவன் கதிர்கள்! நீதியை வென்ற ஊழல் பெருச்சாளிகளின் புன்னகை முகம் போன்று மலரும் மொட்டுக்கள்! உவமைகள் இன்றைய உலகியலோடு ஒன்றி உலாவுகின்றன, உள்ளத்தை நெருடுகின்றன.

பாட்டை இத்தோடு நிறுத்தி இருக்கலாம்; ஆனால், பயன் வேண்டாவா? பாட்டு இன்பமும் அளிக்க வேண்டும்; படிப்பினையும் நல்க வேண்டும். தாமரை வாழ்வு தரும் பாடம் இதோ!

“காலம் பார்த்துக் காத்திருந் தாற்றின்

கோலம் மாறும்; குறைகள் தீரும்;
விழிப்பும் முனைப்பும் வினைவலித் துடிப்பும்
பழிப்பார் உவக்கப் பறிகொடா திருந்தால்,
மீள முடியுமாம்; மிரண்டால்
நாளங் காடியில் நாறும் மீனே!”

கவிச்சித்தரின் “நாளங்களில்” பாய்ந்தோடும் நறுந்தேன் ஊற்றில் இஃது ஒரு துளியே! ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்!

நாளங்கள் ஊட்டரத்தம் நந்தமிழர் ஏற்றமு(று)
ஆளுமைக் கான அரண்.

புலவர், பொறி. சி. செந்தமிழ்ச்சேய்

தலைவர், மின்வாரியத் தமிழார்வலர்
தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை & மேற்பார்வைப்
பொறியாளர் (ஓய்வு).

நெஞ்சம்

“காரிகை கற்றுக் கவிபா டுவதினும்

பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பது நன்றே” என்றொரு வழக்கு உண்டு. முயன்று தோற்றோ, முயலாமலேயே வெல்ல நினைத்தோ, எவரோ இப்படி எழுதி வைத்துள்ளார்.

அமேரிக்க கவிஞன் வால்ட் விட்மன், இலக்கணத்தை எதிர்த்து வெற்றி பெற்று விட்டான். இங்கே புகழுக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களின் ஆசைத் தீயை மூட்டிவிட்டது புல்லின் இதழ்கள் (The Leaves of Grass).

நாளும் பலகாரமே சாப்பிடுபவனுக்குப் பழஞ்சோறு புதிய சுவையைத் தருவது போன்று, இலக்கண மரபு மீறிய பாடல்களுக்கு இங்கும் வரவேற்பு!

கட்டுப்பாடு, இயல்பாகவே இளைஞர்களுக்கு இனிப்பாக இருப்பதில்லை. எதையும் மீறுவதிலும், தடம் மாறுவதிலும் அவர்களுக்கு ஆர்வம் அதிகம். இலக்கணப் புலிக்குப் பயந்த படைப்பாளிகளுக்கு இவர்கள் போர்வையானார்கள்.

நுண்கலைகள் எல்லாம் தங்களுக்கே கைவரும் என்னும் மாயத் தோற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அக்கலைகளுக்கு உரிமை கொண்டாடிக் கொண்டிருப்பவர்களே, புதுக்கவிதைக்கும் முன்னோடி ஆனார்கள். தமிழ்க் கவிதை உலகம் நிருவாணமானது. கோவணம் கட்டியவர்களைப் பார்த்துக் குத்தலாகப் பேசினார்கள். ஆடையில்லா அழகுக்கே வரவேற்பு, வரிசை!

பேச்சுக் கச்சேரி பேராசிரியப் பெருமக்கள் அம்மணக் கவிதைகளை ஆராய்ச்சி செய்தார்கள்; கட்டுப்பாடில்லாக் கவிதைகளையே எடுத்தாண்டார்கள்; ஆள்கின்றார்கள். ஏடுகளும், இட நெருக்கடி ஏற்படுத்தாத இக்கவிதைகளுக்கே இடம் கொடுத்தன. படிக்க நேரமில்லாதவர்களும், படிக்கும் பழக்கம் இல்லாதவர்களும், மேற்கோள் காட்டத் துண்டு துக்கடாக்களைப் பயன்படுத்தும் பக்குவம் பெற்றார்கள்.

இவை, புதுமை, கவிதைப் புரட்சிகளின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

இலக்கிய வளர்ச்சி என்பது மாறுதலுக்கு உட்பட்டதே!

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்

வழுவல கால வகையி னானே” என்கிறது நன்னூல். இதுவும் இலக்கணத்தின் ஒரு சூத்திரந்தானே! புதுமைக்கும் இடமளிப்போம், வழக்களுக்கு வளையம் அமைக்காமல்!

புதுமையை வரவேற்போம், மரபை மறக்காமல்; மாற்றாமல்!

கற்பு என்பது எப்படி வாழ்க்கை ஒழுங்கோ, அப்படி, இலக்கணம், இலக்கிய ஒழுங்கு, ஒழுக்கக் கேடு எங்கும் உண்டு; எதிலும் உண்டு. ஆற்றாமையால் தான் இலக்கண மீறலை ஏற்க முடியவில்லை. மற்றபடி, புதிய வரவால் மரபுக் கோட்டை மல்லாந்து விழுந்து விடாது. தும்பி மோதித் தூண் நொறுங்கியதாக வரலாறுண்டா?

புதுக்கவிதைகள் உண்மையிலேயே புதியவைதாமா? ஆம் என்றால் அதனைத் தமிழிலக்கிய இலக்கணங்களை ஓரளவு கற்றவர்களும் ஒப்புக் கொள்ள மறுப்பார்கள். ஆசிரியப் பாக்களின் குறை மாதப் பிறப்பு தான் புதுக்கவிதை என்பார்கள்.

இணைக் குறளாசிரியப் பாக்களோடு ஒட்டுறவு உள்ளவையே இப்போது எழுதப்படும் புதுக்கவிதைகள் என்றால், அக்கூற்றை ஒட்டு மொத்தமாக ஒதுக்கிவிட முடியாது. படைப்பாளிகள் சிறிதளவு அக்கறை காட்டினால் போதும், இலக்கணத்தைப் புதுக்கவிதைகளோடு ஒத்துப் போக வைத்து விடலாம். அப்படிச் செய்து விட்டால்?

புதிதெனப் புகலப்படுவதை மரபின் திரிபெனத் தெளிவு படுத்தி விடலாம்.

ஆசிரியம் என்பதும், அகவல் என்பதும் ஒன்றே! தொல்காப்பியர் காலத்தில் அகவல் தான் ஆட்சி புரிந்தது.

சிலப்பதிகாரம் அகவலையும் ஆண்டு கொண்ட காப்பியமே!

எட்டுத் தொகை நூல்களில் தொட்ட இடமெல்லாம் எட்டிப் பார்ப்பது அகவல்.

கண்ணன் பாட்டில் பாரதி அகவலை ஆண்டிருக்கின்றான்.

பாவேந்தரின் குறிஞ்சிப் பாட்டில் ஆசிரியப்பா தட்டுப்படும்!

சுரதாவின் தேன் மழையில், வன்னிய வீரன் அகவலில் தான் அறிமுகமாகிறான்.

கண்ணதாசன் நேரு மீண்டும் பிறந்தால்! என்ற கவிதையை அகவல் யாப்பில் தான் அரங்கேற்றினார்.

முடியரசன் பூங்கொடி, காதற் சிலை காப்பியங்களில் ஆசிரியத்தை ஆண்டுள்ளார்.

நாமக்கல் கவிஞரின் சங்கொலியில் 'உள்ளங் கவர்ந்த பண்டிதர்' அகவல் மூலமாகத் தான் அறிமுகமாகிறார்.

வாணிதாசன் ஒருமைப்பாட்டை வானொலியில் அகவல் வழியாகத் தான் ஒலி பரப்பினார்.

கல்லாடன், 'வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாட்டை' ஆசிரியத்தில் தான் பாடியுள்ளார்.

நம் காலப் பெருங்கவிஞர்கள் எல்லோருமே அகவலை ஆண்டிருக்கின்றார்கள் - குறைவாக!

கதைப் பாட்டுக்கு அகவல் ஏற்றது. ஆசிரியத்தின் இடத்தைப் பின்னர் வந்த விருத்தம் பிடித்துக் கொண்டது. வெண்பா முதலிடத்திற்கு வந்து நின்றது. பிற முயற்சிகளால் அகவல் பின்னுக்குத் தள்ளப் பட்டு விட்டது.

'நாளங்கள்' அகவலால் ஆனது தான். ஆனால், அகவல் இலக்கணத்திற்கு மேற்கோளாகப் படைக்கப் பட்டதன்று. எனவே, அகவலின் இனமான ஆசிரிய விருத்தம், ஆசிரியத் தாழிசை மற்றும் ஆசிரியத் துறை யாப்பில் பாடல்கள் இடம் பெறவில்லை.

அகவல் இலக்கணம் கையாள முடியாத அளவிற்குக் கடுமையானதன்று. மிக்க இலகுவானது; எளிமையானது. இப்பாடல் சீர்களை ஆசிரியச் சீர், அகவற் சீர் மற்றும் இயற்சீர் என்றும் குறிப்பிடுவர். இவை ஈரசைச் சீர்கள். தேமா, புளிமா, கூவிளம் மற்றும் கருவிளம் என்பன ஆசிரியப் பாவுக்குரிய இயற்சீர்கள்.

ஆசிரியப் பாக்களை நான்கென வகுத்துள்ளனர் நூலோர்.

எல்லா அடிகளும் நாற்சீர் அடிகளாகவே அமையப் பாடினால், அது நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா.

பாடலின் எல்லா அடிகளும் நான்கு சீர்களாகவே அமைந்து, கடைசி அடிக்கு முன்னுள்ள அடி (ஈற்றயலடி) மட்டில் சிந்தடியாக (மூன்று சீர்கள்) அமையப் பாடினால் நேரிசை ஆசிரியப்பா.

முதலடியும் ஈற்றடியும் நாற்சீர் அடிகளாய் ஒத்து இடை, இடையே இரு சீர், முச்சீர் அமையப் பாடினால், அஃது இணைக் குறளாசிரியப்பா!

எல்லா அடிகளும் நான்கு சீர்களிலேயே அமைக்கப் பெற்று, எந்த அடியை எங்கே மாற்றி அமைத்தாலும் பொருள் திரியாமலிருப்பது அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா.

ஆசிரியப் பாக்களுக்கு நிரை நடுவாகிய கனிச் சீர் அயன்மையானது. அண்டக்கூடாதது.

பாடலின் கடைசி சீர் ஏகாரத்தில் அமையப் பாட வேண்டும். இது தான் மரபு. ஓ, ஈ, ஆய், ஐ என்று முடிவதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கணமே!

இப்போது வெளிவரும் புதுக்கவிதை நூல்களைப் புரட்டினால், அதன் அடி அமைப்பு கானல் நீரைப் போல் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவாக நினைக்கத் தோன்றும். படைப்பார்வம் உள்ளவர்கள் இந்த யாப்பை ஆண்டு பழகலாம் என்பதற்கே இவற்றை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

நாளங்களில் ஓரிரு சொற்கள் வழக்கில் இல்லாதவை போன்றிருக்கலாம். அவை பழந்தமிழ்ச் சொற்களே! பழைய சொற்கள் பழச் சொற்களே! உண்டால் தான் தெரியும் சுவை; ஆண்டால் தான் தெரியும் சொல்லின் அழகு, அருமை! முன்னோர் ஆண்ட சொற்கள் முத்தானவை; நமக்குச் சொத்தானவை.

நம் தாத்தா சேர்த்த சொத்துக்களை நாம் வேண்டாமென்று தள்ளி விடுவதில்லை. காணியாக (நிலமாக) இருந்தால் பயிர் செய்கிறோம்; கட்டடமாக இருந்தால் பழுது பார்த்துப் பயன்படுத்துகிறோம்; பாதுகாக்கின்றோம். பணமாக இருந்தால்

பங்குச் சந்தைக்கு எடுத்துச் செல்கிறோம். அணிமணியாக இருந்தால் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. ஆனால், சொற்களை மட்டில், இழந்துவிட ஒப்புவது எப்படிச் சரியாகும்?

உயிர் வாழ அரசுத்தம் தேவை. அதை எல்லாப் பாகங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்பவை நாளங்கள். எந்தப் பகுதி நாளமேனும் பழுது பட்டால், அந்த உறுப்பு செயலற்றுப் போகும். இருதய நாளம் பழுது பட்டால் இறுதி உறுதி!

இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பாக்கள் ஒவ்வொன்றும் நாளம் போன்றது; சமூக அவலங்களைச் சுட்டிக் காட்டி, திருத்தவும் மீட்கவும் உதவக் கூடியது. ஒவ்வொருவரும் சந்தித்த நிகழ்வுகள், சிந்தித்த செய்திகள் அகவலில் அடைக்கலம் புகுந்துள்ளன. மக்கள் 'நல்லது கெட்டது' அறிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும், நாடு நல்ல நிலைக்கு வர வேண்டும் என்னும் அக்கறையின் வெளிப்பாடு தான் நாளங்கள்.

நல்ல இலக்கியங்கள், நாடு செழிப்புற்று, மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்கின்ற கால கட்டத்தில் தாம் தோன்றும்; தோன்ற முடியும்.

களப்பிரர் காலத்தை இலக்கியத்தின் இருண்ட காலம் என்று இலக்கிய வரலாறு குறிப்பிடுவதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

நாடும் வளமாக இல்லை. நாமும் வளமாக இல்லை. இது . . . ?

அரசுக்குப் பொருள் நெருக்கடி என்றால் மக்களுக்கு ஏது வரும்படி?

அடிக்கும் காற்றில் அம்மி பறந்தால், அரைக்காத மிளகாய் மட்டில் அப்படியே இருக்குமா?

காவிரி காய்ந்து போனால், உழவன் வயிறு உப்பிக் கிடக்குமா?

எழுத்தாளன் மட்டுமா? எல்லோருமே ஊக்கம் குன்றி, ஏக்கம் விஞ்ச நிலை குலைந்திருக்கிறார்கள். இல்லாமையின் எதிரொலி இமயத்திலிருந்தே எழுகிறதே! இந்தச் சூழலில் இறவா இலக்கியம் எங்கிருந்து தோன்றும்?

நான் எழுதுவது எம் மக்களின், எம் மொழியின் முன்னேற்றம் கருதியே. நான்கு பேர் புகழ் வேண்டும் என்பதற்காக எழுதுவது இலக்கியமும் ஆகாது; படைப்பும் ஆகாது. என் படைப்பைப் படித்துப் பாராட்டினால் மகிழ்ச்சி அடைவேன். ஆனால், பாராட்டுக்காக ஏங்கி நிற்க மாட்டேன். என் கடமை உணர்வு உந்துவதாலேயே நான் ஏழுதிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

எழுத்து விளைவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். என் படைப்பு விளைவுகளை ஏற்படுத்துமா என்பது தெரியாது. ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு உண்டு. என் வழிகாட்டிகளிடமிருந்து நான் கற்றுக் கொண்டது கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்பதே.

பாரதி நாட்டுக்காகப் பாடினான்; அது வீரம்!

பாவேந்தன் மொழிக்காகவும், இனத்துக்காகவும் பாடினான்; அது தொண்டு.

கண்ணதாசன் பணத்துக்காகப் பாடினான்; அது தொழில்.

இவர்களின் படைப்புகளுக்கு இலக்கு இருந்தது; ஆற்றலும் இருந்தது.

இன்றும் பலர் எது எதற்கெல்லாமோ எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நூல் வரவு பெருகியுள்ளது. ஆனால், மொழிக்கு அவை ஆக்கம் சேர்த்தனவா என்று கேட்டால், இல்லை என்பது தான் விடையாக வெளிப்படும். என்றாலும், எழுத்தாளர்கள்,

விருதுகளும் வாங்குகிறார்கள்!

பரிசுகளும் பெறுகிறார்கள்!

பாராட்டவும் படுகிறார்கள்!

இவ்வளவு நடந்தாலும், தமிழனின் படைப்புகள் தண்ணீர் எல்லையைத் தாண்ட முடியாமல் தத்தளிப்பது ஏன்?

நம் படைப்புகளை நாம் எடை போடும் முறையில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது. பார்வையில் பழுது படிந்திருக்கிறது. தரத்தை முடிவு செய்வதில் நிறம் தலையிடுகிறது. இவை, நேர்மையில் தோன்றியுள்ள நோய்; நடுவு நிலைமையில் ஏற்பட்டுள்ள வீக்கம்.

நம்மிடையே படிப்பவர்கள் குறைவு - படைப்பாளிகள் மிகை! இருவருக்கும் இடையில் எவ்வளவு அகன்ற வெளி! இட்டு நிரப்பப் போவது யார்? எப்போது? எப்படி?

மொழியுணர்வு மூடமானால், முன்னேற்றம் பிணமாகும். இது தான் இன்று நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை மாற்றத் தான் நாளங்களில் அரத்தத்தைப் பாய்ச்சியுள்ளேன்.

முன்னோரையும் மூத்தோரையும் மதிக்காத முற்போக்குப் பட்டியலில் நாம் முந்திக் கொண்டிருக்கின்றோம்!

ஆழிமேல் தோன்றும் ஆதவனைக் காணக் கூட அமோனியம் ஆவி விளக்கை எரிய விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். பார்வையில் பழுது!

நமது ஆள்வினை (முயற்சி) வெற்றுத் தாள் விளையாட்டாகவே உள்ளது. அது தோள் விளையாக வேண்டும். அப்போது தான் மொழிப் பகையை முறியடிக்க முடியும்.

“சிறுத்தையே வெளியில் வா” என்று பாடினார் பாவேந்தர் அன்று. 1965-ல் சிறுத்தைகள் வெளியே வந்தன; பாய்ந்தன. பதுங்கியது தமிழ்ப் பகை. அந்தச் சிறுத்தைகளைக் காலம் கை தட்டி அழைத்துச் சென்று விட்டது. அன்று சிறுத்தைகளாகக் காட்டிக் கொண்டவை பதவி மழையில் நனைந்து, புள்ளிகளைக் கரைய விட்ட போதுதான், அசலோடு கலந்திருந்த போலிச் சிறுத்தைகள் அவை என்பது புரிந்தது.

குட்டிச் சிறுத்தைகள் கோலூன்றி நடக்கின்றன. குயில்கள் கோட்டான்களிடம் குரலிசை கற்கின்றன. ஆங்கில வழியில் நடந்து தமிழனைத் தேட வேண்டியுள்ளது.

ஆசிரியப் பெருமக்கள், குறிப்பாகத் தமிழாசிரியர்கள் பிள்ளைகளை இயந்திரங்களாக உருவாக்காமல், உணர்வாளர்களாக, சிந்தனையாளர்களாக, மாணக்கர்களாக உருவாக்க வேண்டும்.

பெற்றோரும் பிள்ளைகளை ஆசையை ஊட்டி வளர்க்காமல், நாட்டுப் பற்றையும், மொழியுணர்வையும் ஊட்டி வளர்க்க வேண்டும்.

சமூக அக்கறை எல்லோரிடமும் இருக்க வேண்டும். அதை எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களின் தோளில் சுமத்திவிட்டு ஒதுங்கிக் கொள்ளக் கூடாது; அரசியலாளர்களின் கடமை என்று எண்ணிக் கிடக்கக் கூடாது. துணை நிற்க வேண்டும்; தோள் கொடுக்க வேண்டும்.

நாட்டை வளப்படுத்துவதும், மொழியைத் தூய்மைப் படுத்துவதும் மக்களின் கூட்டுப் பொறுப்பு. இவற்றை வலியுறுத்தவே 'நாளங்கள்'.

இப்படைப்பு பாராட்டுப் பெறுவதற்காக அன்று; படித்துப் பயன் துய்ப்பதற்காக!

'நாளங்கள்' நூலுருவாக்கத்தில் அக்கறை கொண்டு பணியாற்றிய கடலூர், திரையன் கணினியக உரிமையாளர்கள் திரு பா. இளந்திரையன், திரு பா. இளம்பரிதி, சிதம்பரம் சபாநாயகம் அச்சக உரிமையாளர் திரு இரா. கௌதம சங்கர், மற்றும் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் நம் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

கையெழுத்து மற்றும் அச்சப் படிசளைப் படித்துத் திருத்திச் செப்பம் செய்து உதவிய பெருமக்கள் கடலூர் அரசு மேனிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர் பணியை நிறைவு செய்த, பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளர், படைப்பாளர் புலவர் மு. அழகப்பன், கமு., கல்மு., அவர்கள்,

கடலூர் மின் வாரியத் தமிழார்வலர் தமிழ்ப் பணி அறக்கட்டளைத் தலைவர், இலக்கணப் புலவர், பரிசு பெற்ற படைப்பாளி புலவர், பொறி. சி. செந்தமிழ்ச்சேய், பொறி.இ., அவர்கள்,

சிறந்த பேச்சாளரும், செயற்றிறம் மிக்கவரும், வழக்கறிஞருமான, கவிஞர் கோ. மன்றவாணன், வணி.மு., ச.இ., அவர்கள் இம்மூவரும் நம் நன்றிக்குரியவர்கள்.

இந்நூலை வெளியிடும் அறக்கட்டளையின் தலைவர் திரு மு. தனராஜ்; செயலர் திரு செல்ல. இராசசேகரன் மற்றும் உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நம் நன்றி.

கடலூர்

க.பொ. இளம்வழுதி.

1-11-2003.

கவிச்சித்தர் க.பொ. இளம்வழுதி
தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை,
கடலூர்-1.

திரு மு. தனராஜ்
தலைவர்

திரு செல்ல. இராசசேகரன்
செயலாளர்

திரு க.பொ. இளம்வழுதி
பொருளாளர்

உறுப்பினர்கள்

செயல்திறைச் செம்மல்
கோ. சூரியமூர்த்தி, க.மு.,
மாநிலத் தலைவர்,
அரசு அலுவலர் ஒன்றியம்.

கவிமாமணி கல்லாடன், இ.க.,
புதுவை அரசு சார்புச் செயலர் (நிறைவு)

திரு பா. வெங்கடேசன்.
வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் (ஓய்வு).

திரு ஆ. கலியபெருமாள், க.மு.,
செயலர், மாவட்ட ஊராட்சி.

திரு இரா. இராதாகிருட்டிணன்,
மாவட்ட ஆட்சியரின் நேர்முக
உதவியாளர் (ஓய்வு).

திரு கு. இராமமூர்த்தி,
வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்.

திரு கௌ. அகில்பாட்சா,
மாவட்டத் தலைவர்,
அரசு அலுவலர் ஒன்றியம்.

திரு ந. கார்மேக வண்ணன்,
வட்டத் தலைவர்,
அரசு அலுவலர் ஒன்றியம்.

திரு அரங்க. இரகு, க.மு.,
மாவட்டத் துணைச் செயலர்.
அரசு அலுவலர் ஒன்றியம்.

திரு இல. கலியவரதன், க.மு.,
வளர்ச்சி அலுவலர், ஊ.வ. துறை.

திரு பெரி. ஆனந்த துரை, க.மு.,
மாவட்டச் செயலர்,
ஊ.வ. துறை அலுவலர் ஒன்றியம்.

கவிஞர் பழ. ஆறுமுகம்,
துணைச் செயலர்,
தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம்.

திரு இரா. அண்ணாதுரை,
ஆசிரியர்.

பதிப்புரை

கவிச்சித்தர் அவர்களின் பதினெட்டாவது படைப்பான 'வெண்பூக்கள்' நூலை எங்கள் அறக்கட்டளை மூலம் வெளியிட விரும்பினோம். ஆனால் அந்த வாய்ப்பை, கடலூர், மின் வாரியத் தமிழார்வலர் தமிழ்ப் பணி அறக்கட்டளையே பெற்றது. எங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தின் வடுவை அறிந்து, அதனை அகற்றும் முகத்தான், கவிச்சித்தர் அவர்களே முன் வந்து 'நாளங்கள்' நூலை வெளியிடும் வாய்ப்பை வழங்கி, குறையைத் தீர்த்து வைத்தார்கள். அவர்க்கு நம் முதல் நன்றி.

தமிழிலக்கியமான புறநானூறும், பட்டினப்பாலையும் சங்க கால வரலாற்றையும் பண்டைப் பெருமைகளையும் அறிய உதவும் ஆவணங்கள். நாளங்கள் . . . ? நிகழ்காலத்தை, எதிர்காலத்திற்கு உணர்த்த உதவும் படைப்பு. பாக்களும் சங்க இலக்கிய மரபின் அடியாக அகவல்களாகவே படைக்கப் பட்டுள்ளன. சில பாக்களை நிகழ்வுகளைப் பின்புலமாக நோக்கிப் படித்தால் தான் பொருளாழம் புரியும்.

படிப்பாளிகள், படைப்பாளியின் உள்ளக் கிடக்கையை உணர்ந்து படிக்கும் போது தான், நூலின் நோக்கமும், பொருளும் முழுமையாக விளங்கும்.

தமிழ்ச் சுவைஞர்களின் அறிவாற்றல் மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு. எங்கள் இலக்கியப் பணிக்குத் துணை நின்று தூண்டுங்கள்.

நன்றி.

செல்ல. இராசசேகரன்
செயலர்

மு. தனராஜ்
தலைவர்.

கனலி

(சூரியன்)

ஒளியால், வெப்பத்தால் உலகை வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது கதிர். பெற்ற பயனுக்குக் கற்றவரும் மற்றவரும் நன்றி பாராட்டுவர். மன்னர் குடியில் பிறந்து மக்கள் காப்பியம் படைத்த இளங்கோவடிகள், மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில்,

“ஞாயிறு போற்றுகும், ஞாயிறு போற்றுகும்
காவிரி நாடன் திகிர்போல் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரித லான்” என்றார்

உலகினை	ஈன்ற	ஒளிதாய்	சீர்மை
நலவினை	ஓர்ந்த	நந்தமிழ்ச்	சான்றோர்
பழுத்த	கோளமாம்	பரிதியைத்	தொழுதனர்
அழுத்திய	நன்றியால்	ஆதியே	என்றனர்!
ஐம்பெரு	பூத	ஆற்றலும்	அசைவும்
கைம்மை	யுறாவணம்	காப்பது	கனலியே!
ஆன்றோர்	நூலின்	அறிவு	வீச்சென
ஊன்றும்	ஒளியே	உலகின்	விடியல்!
வெப்பம்	மரித்தால்	விரைமலர்	நிறமும்
உப்பும்	சுவையும்	உண்டா	காதே!
அறிவியல்	ஆக்கம்	ஆயிரங்	கண்டவர்
செறிவுடை	அணுத்திரள்	செந்தீக்	கொழுந்தினால்
ஆக்கம்	அழிவோடு	அச்சம்	காப்பெனும்
நோக்கக்	குறிப்பு	நுட்பமும்	பரிதியின்
ஆற்றல்	கனலின்	ஆயிரங்	கோடியில்
தூற்றும்	சாம்பல்	துகளை	வாகுமோ?
ஊட்டும்	ஆற்றல்	ஒளிக்கோள்	
காட்டிலாக்	கனலியைக்	கைதொழு	வோமே!

தகவிலார்

தகவிலார் யார்? புகழுக்குரிய தகுதி இல்லாதவர். நடுவு நிலையை நடுவு விட்டவர். மூச்சோடும், பேச்சோடும் முடிந்து போவோர். கடற்கரை மணலில் காலடிச் சுவடு போல், மறைந்து போவோர் மறக்கப்படுவர்.

ஆணவ	வித்தை	அகத்தி	லூன்றி
வேணவா	நீரை	விசையாய்ப்	பாய்ச்சி
எனக்கே	என்னும்	எருவை	இட்டுக்
கனக்கும்	செல்வம்	கையுறைப்	பதவி
அறுவடை	காண	அவாவும்	மாக்களே
உறுபடை	காட்சியால்	உயர்தல்	கண்டீர்!
நீர்த்த	நேர்மையர்	நெஞ்சக்	காழ்ப்பினர்
கார்த்த	மனத்துள்	கரவை	வளர்ப்போர்
கையூட்	டென்பதை	நெய்யூட்	டாக்கும்
மையூட்	டாட்சி	மாட்சிக்	காட்சியர்
அன்னவர்	பெருக்கம்	அல்லல்	நல்கும்
மன்னிய	பெருமை	மாய்க்கும்	தீய்க்கும்
வெறுப்பு	விருப்பு	விஞ்செதீர்	பார்ப்பு
பொறுப்பை	மறக்கும்	போக்கும்	நோக்கும்
காகிதப்	பூவில்	களிதேன்	எடுக்கப்
போகிப்	புகையுடன்	போவதற்	கொப்பாம்!
உரமும்	மறமும்	ஒழுக்க	மேன்மைத்
தரமும்	மிக்க	தகவினர்	மாட்டே
ஆளும்	பொறுப்பை	அளித்தால்	மட்டில்
நாளும்	விளையும்	நன்மை!	நன்றாம்
தலைமைக்	கென்னும்	தன்னல	மறுப்பு
இலைமறை	காய்போல்	இருத்தல்	வேண்டும்
விளைவெண்	ணாதார்	வினையால்	
உளைவ	தெல்லாம்	ஊழ்வினை	யன்றே!

இளையோய்!

முடியுமா? என்னும் வினாதான் முன்னேற்றத்தின் முதல் பகை.
முயற்சியை முடமாக்குவது தன்னம்பிக்கைத் தளர்ச்சி நோய்.
பட்டிமன்றத்திற்குக் கூடப் பயன் படுத்தக் கூடாத சொல் இது.

எண்ணுக இளையோய்! இயலும் எமக்கென
எண்ணுக! விண்கலம் ஏவுக! மேவுக!
எலும்பிலா மண்புழு எச்சில் நனைத்து
நிலத்தைக் கீண்டி நெகிழ்த்தும் வினைபார்!
இமைமயிர்க் கால்கள் எறும்புகள் எடைமிகு
சுமையை இழுக்கும் சூத்திரம் கற்றிடு!
செருக்கை அடக்கு; செயல்முடி உழைப்பால்,
உருக்கிரும்பு ஆக்குக உடலை, ஊக்கமாய்
அகழ்ந்துபார் நிலத்தை! ஆழ்ந்துபார் கடலை!
நுகத்தடி எருதாய் நொடிதல் வேண்டா!
ஏவு கணைபோல் இயங்கிடு!, பொய்யைக்
காவுகொள்! கற்றதில் புதுமைகாண்! யாரும்
இடாமல் கடமைசெய்! எந்திரம் இயக்கு!
விடாத முயற்சியால் வெற்றியைக் கூட்டிவா!
கணினிக் கலைபயில்! கற்பனை வளம்செய்!
அணிபெறும் தொழிலில் ஆற்றலைக் காட்டு!
மூர்க்கரை மோது! முதியோர்க் குதவு!
ஆர்ப்பரிப் பாரை அயன்மைப் படுத்து!
மொழியைத் தூய்மைசெய்! முதன்மை பெறநில்!
பழிக்கே அஞ்சு! பதடிகள் தொடர்பறு!
பல்லியின் கருவில் பால்நிற முட்டை
துல்லிய மாகத் தோன்றும் நிலைபோல்
உள்ளக் கருத்தை ஒளிவில் லாமல்
பள்ளம் பாயும் வெள்ளமாய்க் கூறு!
சிறைவைக் காதே சிந்தனைத் திறத்தை!
உறைய விடாதே உணர்வோட் டத்தை!
குன்றாய் நிமிர்ந்து கொள்கையில் ஒன்று!
மன்றில் தோன்றி மதிப்பை ஈட்டுக!
இல்லார்க் கெளியார்க் கிரங்கி
நல்லாண் நானென நாட்டுக பேரே!

இறைவன் . . ?

மக்களால் காணப்பட்டவன், மதிப்போடு பேணப்பட்டவன் இறைவன். மண்ணையும், மக்கள் மனத்தையும் ஆண்டவன் அவன். கட்டுப்படுத்திக் காவல் செய்தவன். அறங்கொன்றவர்களை அவன் கொன்றான். ஆட்சி செய்ததால் அரசன். வேலேந்திக் காத்ததால் வேந்தன். மாண்புறு மனத்தால் மன்னன். இறை வாங்கி முறை செய்ததால் இறைவன். மக்கள் தலைவன் அவன்.

இறைவன் என்பவன் எவனென வினவின்
முறையறிந் தாண்ட முன்னவ னென்க!
இருப்ப துண்மை இருப்பிடம் உண்மை
செருக்கடை யாமல் செயற்படுந் திண்மை
உள்ளவன் றானே உண்மை இறைவன்?
தெள்ளிய அறிவும் திறமும் பெற்றவன்
திறைப்பொருள் தண்டி விரைபொருள் வாங்கான்
இறைப்பொருள் இருப்பிலை எனிலிவன் தூங்கான்
திறன்மலிந் தோரும் தீச்செயல் புரிந்தால்
அறன்பிழை யாமல் ஆளுமை செய்வான்
அடுபசி மக்களை அண்ட விடாமல்
கெடுமதி யாளரால் கேடு வராமல்
காப்பவன் காவலன் காய்மரம் போன்றவன்
தீப்பிழும் பாகித் தீமையை எரிப்பவன்
இன்னல் களைவதால் இறைவ னானவன்
மன்னும் புகழொடு மக்களை ஆண்டவன்
எச்சம் புகழே என்றதை ஈட்டி
அச்சங் கடந்தே ஆள்பவ னெவனோ
அவனே இறைவன் அருட்கொடை யாளன்
கவணெறி கல்லெனக் கடுகி முடிப்போன்
மாண்ட புகழையும் ஆண்டவன்
தூண்டும் உணர்வுத் தொடர்புடை யோனே!

இறைபொருள் = உணவுப் பொருள்.

வறட்சி

இயற்கைச் சீற்றம், புயலாக, வெள்ளமாக, வறட்சியாக
வெளிப்படுகிறது. நன்செய் நிலத்தில் நரையையும், புன்செய் நிலத்தில்
பொட்டல்களையும் தோற்றுவிப்பது வறட்சிதான். வெப்பத்தால்
மட்டுமே நிலத்தில் வெடிப்புக் கோலம் வரைய முடிகிறது. காலால்
அழிக்க முடியாத அந்தக் கோலத்தைக் கார்தான் கலைக்கிறது.

கணவன் கொலையுறக் கண்ட மனையாள்
மணல்வாரி வயிறு அனலுற லன்ன
வித்தும் வெடிக்கும் வெங்கனல் தெறிக்கக்
கத்திரி வெய்யில் கடுமையோ கொடுமை!
பத்தொரு நூறு பால்பிறை தேய்ந்தபின்
இத்தரை கண்ட திந்த வெப்பமே!
புனலிலா வாவிகள்! பொய்த்த வானம்!
இனப்பகை மனம்போல் இருந்தது வறட்சி!
நெத்திலி வாடென நிறைமண மல்லிகை
கொத்துடன் சுருள கோலமும் அழிந்தது
நண்பகல் வேளை நடமாட் டத்தைத்
துன்பென ஒதுக்கித் தொலைத்தனர் நாட்களை!
தஞ்சைத் தரணியோ நொந்த நிலையில்!
நஞ்செய் நெற்பயிர் நரைத்த முடியாய்ப்
பாத்திக ளெல்லாம் பாளமாய் வெடித்துச்
சீத்தாப் பழம்போல் சிறுசிறு திட்டாய்!
குடிநீர்த் தேடிக் குடத்துடன் மகளிர்
அடிசுடக் கடுகி அயலிட மேகினர்!
மக்களே போன்ற மாண்புகள் மட்டில்
புக்ககம் போந்த புதுப்பெண் போலே
அடிமைத் தொண்டினை ஆற்றிடப்
படியளப் பார்பின் பறந்தன ரென்னே!

புத்தன்

இந்திய மண்ணில் பிறந்தவன். இல்லற வாழ்வைத் துறந்தவன்.
சீந்தனைத் தேரை ஒட்டிச் சீரிய கருத்தை விதைத்தவன். ஆசையின்
வீச்சை அறிந்தவன். அகத்தின் அழுக்கை அகற்றியவன்.

வழிப்பறி கொடுத்தவன் வள்ளல் ஆகான்
தொழிற்படு வினையெதும் தொண்டின் பாற்படா!
வறுமையி லுழலும் வாய்ப்பிலான் துறவு
வெறுமையின் விளைவு; வெங்காயத் தோல்!
எண்ணிய தெய்தும் ஏந்துடை ஒருவன்
மண்ணுல கின்பம் மறுத்தலே துறவாம்!
இன்னல் உயிர்க்கிங் கெதனா லென்றே
மன்னன் சித்தார்த்தன் மதிநலத் தாலே
ஆயத் துணிந்தான் அரண்மனை துறந்தான்
நேய மனையாள் நினைப்பை விடுத்தான்
மகவுடன் மாளிகை மாண்பினை எல்லாம்
நுகர்ந்தவன் துறவைப் புகழ்தலே சாலும்
அரச நலன்கள் அனைத்தும் துறந்து
போதி மரத்தடி புத்தன் அமர்ந்ததால்
அரச மரமென அம்மர மானது!
இரைச்ச லெழுப்பும் இலைகளைத் துறந்தொரு
அம்மண மாகும் அம்மரம் கண்டீர்!
அம்மனத் தார்க்கே அம்மணம் சால்பாம்
புத்தொளி பெற்றுப் பொதுநெறி காட்டிப்
புத்த னானவன் பொறிகளை வென்றவன்
புத்தே ஞாலகில் போய்க்குடி யேற
எத்தனிக் காதவன், ஏமாற் றாதவன்
ஆசையின் வேரை அகழ்ந்தே யகற்றிடின

அம்மணம் = அழகான உள்ளம், ஈரமணம்.

தூசைப் போக்கிய தூய்மை பெறுமென
 உண்மையைச் சொன்னான் உலகியல் சொன்னான்
 மன்பதை மாந்தர் மனவிருள் போக்க
 அறிவு விளக்கின் அடிவரச் சொன்னான்
 தறியில் பாவாய்த் தடுமா றாமல்
 நெஞ்சுள் அமைதி நிலவும் கோட்பாட்டை
 வஞ்சனை அறியான் வகுத்துக் கொடுத்தான்!
 கடவுளைப் பற்றிக் கருத்துரு வாக்கலும்
 கடவுளின் பெயரால் கடுவினை யாற்றலும்
 இல்பொருள் கூறிச் சொல்வழிப் படுத்தலும்
 நல்வழி யன்றென நவின்ற கருத்தினைத்
 தெளிந்த மதியினர் திருந்திட ஏற்றனர்
 வளிபோல் பரவி வளர்ந்தது பௌத்தம்
 மதத்தின் பெயரால் மருட்டிடக் கற்றோர்
 இதங்கெடு மென்றே எதிர்க்கத் தொடங்கினர்
 வெற்றி ஒன்றையே விழையும் ஆரியம்
 முற்றாய்ப் பகைத்த முதல்மதம் பௌத்தம்
 பிறந்தகம் விட்டுப் பிரியும் பெண்போல்
 சிறந்த புத்தம் சென்றது கிழக்கே
 புத்தம் ஏற்றுப் போற்றிய நாடுகள்
 மெத்த உலகில் மேலோங் கினவே!

மானம்

உயிர் என்பது மூச்சு. சிலருக்கு மானந்தான் உயிர். சிலர் இதை இழந்து பலவும் பெறுவர். எதற்காகவும் இதை இழக்காதவர்களும் உண்டு. மானம் என்பது உரு அன்று; உணர்வு. இதனால் வருவது பெருமை; இழந்தார் அடைவது சிறுமை. மான உணர்வு கூனரையும் நிமிர வைக்கும். இல்லாதவர்களைக் குற்றவாளிகள் போல் குனிய வைக்கும். பெருமீதத்தைப் பெற்றுத்தருவது மானம். தமிழர்களுக்கு இதுவே வானம்.

மானம் என்பது மாண்பின் கூறு!
வானப் பரப்பாய் வரும்பொரு ளெனினும்
இழக்க மறுக்கும் இயல்பினர் செல்வம்!
முழக்கா திறங்கும் முகிலை ஒத்தது!
முன்னைச் சான்றோர் முதற்பொரு ளாகித்
தென்னை வேராய்த் திக்கெலாம் மேவி
மன்னிய திண்மை மனத்துள் நிலைக்க
ஒன்றிய உணர்வின் ஊற்றாய்த் திகழ்ந்தது!
உறுமும் வேங்கை உருவொடு போந்து
வறுமை எதிரே வாய்பிளந் தாலும்
விதையுள் முளைமுனை வீற்றிருப் பதுபோல்
புதையல் மானமே பொன்றா திருக்கும்!
உயிரே உயர்வெனல் உலகியல், அதனினும்
பயிரின் உயிரெனப் படும்நீர் போலே
மான உணர்வை மதித்த தமிழர்
கூன ராகிக் குன்றின ரென்னே!

புறவினம்

ஒழுக்கத்திற்குக் கீடைத்த உருவம். அஃறிணைக் காவியத்தின் அம்மிகாபதி-
அமராவதி புறாக்களே! இல்லற இலக்கணத்திற்குப் புறாக்களே பாடநூல்.
புள்ளினத்துள் புறாக்களைப் போயிங் எனலாம். கற்றுக் கொள்ளும்
ஆர்வமிருந்தால், புறாக்களும் புத்தகமே!

அஞ்சல் பணியை ஆதியில் புரிந்து
கொஞ்சங் காதலர் குறியீ டாகி
விஞ்சும் எழிலை, விரைவைக் காட்டிப்
பஞ்சு மேகப் பரப்பை அளந்து
கூடி வாழும் கொள்கை பரப்பி
ஊடும் உறவில் ஒழுக்கம் பேணிப்
பச்சை மணியாம் பயறு விரும்பும்
அச்சங் குறைந்த இச்சைப் புறவை
பாலைக் கலியைப் பாடிய கடுங்கோ
ஓலை எழுத்தில் உயர்வாய்க் குறித்துத்
தலைவிக் காறுதல் தகுமொழி சொன்னான்;
காட்டிலும் வாழும் வீட்டிலும் வாழும்
வேட்டையர் அம்பால் வீழ்ந்து மாளும்!
நிறத்தால் வேற்றுமை நிலவும் பாரில்
புறவினம் அதனைப் புறங்கண் டதுகாண்!
கோபுர மேறிக் குடியமர்ந் தாலும்
நாபுரட் டாளர் நாட்டிய இறைபால்
இந்தப் புறவினம் இறைஞ்சுவ தில்லை!
அந்தப் புரத்தையும் ஆளும் புறாக்கள்
தந்த நிறமோ, தளிரின் நிறமோ
கந்தக் கோரைக் கிழங்கின் நிறமோ
எந்த நிறமாய் இருப்பினும்
குந்திப் பொறுக்கக் குலம்பார்க் காதே!

கோரைக் கிழங்கின் நிறம் வெளிர் கறுப்பு(Brown). இதற்கு நறுமணமுண்டு.

தமிழ் வணிகர்களாள்!

மொழி இனத்தின் முகவரி! புகழை நெய்யும் விசைத் தறி! கிளைக்கவும், இன்றும் நிலைக்கவும் உழைப்பைக் கொடுத்தவர்கள் முன்னோர். மொழியில் கலப்படம் செய்து காயப்படுத்துவோர் இன்றுள்ளோர். மொழியை மெழுகுவர்த்தியாக்கிக் கொண்டு முகப்பூச்சுக்குக் கண்ணாடி முன் நிற்போரில் பலர் தமிழறிஞர்கள்! தமிழுக்காக உழைப்பவர்கள் இன்றும் உண்டு. தமிழால் மீழைத்தவர்கள் அன்றும் உண்டு.

இலக்கியம் பயின்றீர் இலக்கணம் கற்றீர்
துலக்கிடும் கலன்போல் தொன்னூல் ஆய்ந்தீர்
புலப்படாப் பொருளெலாம் புதுக்கிக் காட்டி
இலங்குநூல் அறிவை இமமாய் வளர்த்தே
அரங்கில் ஏறி அவையோர் நயக்க
முரசாய் முழங்கி முடிப்பும் பெற்றீர்!
வயிறு நிரப்பும் வாய்ப்பீ தென்றே
உயிராம் தமிழை உழவு செய்தீர்
நலப்படும் மொழியென நாற்றிசைச் சொற்களும்
கலப்புறத் தமிழில் களைகளை வளர்த்தீர்
வாய்மொழி வணிக வளர்ச்சிக் காகத்
தாய்மொழிப் பற்றைத் தளர விட்டீர்
குடித்தபின் எறியும் குவளையாய்த் தமிழைப்
படித்தோர் கெடுத்துப் பழிவளர்க் கின்றீர்
கைப்பொருள் ஈந்தும் கடுமுழைப் பளித்தும்
தைப்பயி ராகத் தமிழ்வளர்ப் பார்பால்
பெரும்பொருள் பெற்றே பேச்சவிழ்க் கின்றீர்!
வரும்படிக் கென்றால் வாய்திறக் கின்றீர்
ஒருபிடி சோறு உண்டநாய் நன்றியாய்ப்
பெருங்கட னாற்றும் பெற்றியை உன்னி
மொழிநலன் காத்தலே முறையாம்
பழிபொருள் நாட்டம் பகையினும் கொடிதே!

மறுபக்கம்

“எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.” (1285) என்ற வள்ளுவர் வாக்கு
காதலுக்கு மட்டுமா பொருந்துகிறது? மன்னர்களையும் மதிக்கும்
அரசியல் தலைவர்களையும், தலைவனைக் காணும் தலைவி
போன்றன்றோ கருதுகின்றார்கள்! நிறை மட்டுமே கொண்டோர் யார்?
குறையும் மாந்தரின் மறுபக்கமன்றோ? ஒரு பக்கத்தை மட்டுமே
பார்த்துக் கொண்டிராமல் மறுபக்கத்தையும் திருப்பிப் பார்க்க
வேண்டும்.

முடிகொடி படையுடன் முன்னர் ஆண்டோர்
ஒடியா நேர்மை உளத்தின ராயினும்
தனிப்பகை யாலே தம்முள் பொருததால்
இனப்பகை வேர்விட இசைந்தே கெட்டனர்
மானம் பேசி மறத்தின் பேரால்
ஊனப் படவே ஓச்சினர் வாளை!
கல்லணை கட்டிய காவலன் ஒப்ப
நல்வினை முடித்த நம்பியர் சிலரே!
மூன்று சங்கமும் முடிந்த பின்னர்
ஊன்றிய வடமொழிக் குயர்வு தந்தனர்!
வந்தவர் வாயுரை வாங்கிய வேந்தர்
தந்திறங் குன்றித் தமிழை மறந்தனர்
வெய்யிலில் தோயா வேதியர்க் கெல்லாம்
நெய்யுணா படைக்க நிலபுலம் தந்தனர்!
வேதம் என்றும் வேள்வி என்றும்
ஓதுவார் வாக்கில் உள்ளந் தோய்ந்தனர்!
இச்சகம் நயந்த இந்நில மன்னர்தம்
எச்சம் என்பது எழுநிலைக் கோயிலே!
வேதியர் நலமே விழைந்தவர்
கோதில ரல்லர் குறைமலிந் தோரே!

மேலோர் கேண்மை

எண்ணம் ஏணி. இயக்கம் விழுது. உதவும் பண்பால் உயர்ந்தவர்கள் மேலோர்! கல்வியைக் கண்களாக, ஒழுக்கத்தை உயிர் மூச்சாக நினைத்தவர்கள்! ஈரம் இதயத்தில் இனிப்புச் சொற்களில். சுட்டுவதில் நேர்மை! ஈவதில் தண்மை! இயற்கையாகவே இவற்றைப் பெற்ற நூலோர்தாம் மேலோர்! அன்பில் தோயும் அறவோர்!

அல்லதை விடுத்தும் வல்வினை கெடுத்தும்
நல்லன புரியும் நயனுடை யாளர்
ஏற்ற பண்பின் இலக்கண மாக
நாற்ற மலரென நம்மிடை யுள்ளார்!
மேலோர் கேண்மையும் நூலோர் தொடர்பும்
நாலோ டிரண்டின் நலப்பயன் நல்கும்!
ஊற்றும் காற்றும் ஒளியும் மழையும்
போற்றா ரெனினும் புறக்கணித் திடுமோ?
நாற்றின் தலையை நற்றாய்ப் பரிவுடன்
காற்று வருடும் காட்சியின் பத்தைச்
சேற்று நண்டா சிந்தையில் சேர்க்கும்?
என்றும் இருப்போர் இன்றும் உள்ளார்
பொன்றாப் புகழினர் பொறையால் வென்றார்
காழ்ப்பைக் கடந்த கண்ணியர்
வாழ்த்தைப் பெற்று வாழ்வது மேலே!

நாலோடு இரண்டின் = நாடியார் - திருக்குறள்.

சான்றோர் கடமை

கற்றோர் முன் நிற்கும் கடமைகள் பல. பொருளை மதித்துப் போற்றத் தொடங்கினால் அருளைத் தேடி அயல்நாடுதான் போக வேண்டும். குட்டச் சொல்லிக் குனிவது கோழைத்தனம். வெட்டச் சொல்லிப் பணிவது வீரம்! கல்வி கண்ணாக இருந்தால் இருட்டை வீரட்டும். காசுக்காகக் கற்ற கல்வி மாசுக்கே தராதாகும்.

பீடுற ஆண்ட பெருந்தகை மன்னர்
கோடுயர் பண்பால் குடிநலன் காத்தார்
அற்றை ஆள்முறை அகத்தைக் கீண்டின
இற்றைச் சிறுமைகள் எரியாய்த் தீய்க்கும்!
நத்தை ஓடும் சொத்தைப் பல்லும்
முத்தென் றோதும் மூடர் பல்கினர்!
தேரா மாந்தர் தீரா வேட்கை
ஊராள் வோர்க்கே உரமென் றாக
ஊக்க வறுமை! நோக்கச் சிறுமை!
நாக்கில் மெய்மை, நட்பில் சேய்மை
அல்லன வீங்க நல்லன தூங்கப்
புல்லிய லொன்றே பொசித்தல் என்னே!
பீர்க்கை முற்றிடப் பெறும்பயன் ஏது?
நீர்க்கை ஓச்ச நெருப்பணை யாது!
குறளடி யாகக் குமுகா யத்தைத்
திறன்பெறச் செய்யும் திட்டம் தந்தே
ஆன்றோர் திரண்டே ஆவன செய்க!
ஊன்றி அறத்திற(கு) ஊற்றஞ் சேர்க்க!
சிதைவுறா திருக்கும் சிந்தையர்
புதையற் பண்பைப் புதுக்கிடு வீரே!

அற்றை ஆள்முறை = அன்று ஆண்ட நெறிமுறை.

பீடுவெற

சூழ்ச்சியால் பொருளை ஈட்டலாம்; புகழை? தரய தொண்டால், துணிவான உழைப்பால் இயல்பாய் வருவது பெருமை! வாங்குவது வீளம்பரம்! வீளம்பரம் என்பது வெப்பம்; புல்லிதழ்களில் இரவில் இடும் தண்ணீர் முட்டை. பொரிக்காமலேயே, கதிரின் கைவிரலைப் பற்றிக் கொண்டு காணாமற் போய்விடுவது.

ஊண்நலன் துய்க்க ஒத்து வருவர்
நாண்துறந் தார்பால் நாட்டங் கொள்வர்
வெறும்வாய்ச் சொற்களை விற்றால் வாங்க
நறும்பூ மொய்க்கும் சுரும்பாய்ப் பறப்பர்
திறன்மெலிந் தழிவர், தெளிவிழந் துழல்வர்
அறன்கெடக் கண்டும் அதுவியல் பென்பர்!
சிறுமைகண் டொதுங்கிச் செயலிழந் தமைவர்
வறுமையை வளர்க்க வஞ்சகம் புரிவர்
இத்திறத் தாரின் எண்பெருக் கத்தால்
இத்தரை நலன்கள் எய்துமோ புகல்வீர்?
விளைநிலப் பயிரில் விரவிய புற்களைக்
களையெடுப் பதுபோல் கயவர், சோம்பரைத்
தேடிப் பிடித்துத் திரட்டிப் புறத்தே
கூடி உழைக்கக் கூட்டிச் சென்று
பண்புப் பாடமும், பயனுழைப் பாற்றலும்
மண்ணின் மாண்பும் மாந்த நேயமும்
ஊட்டுந் திறத்தார் உண்டெனில்
காட்டுக திறத்தைக் காண்குவம் பீடே!

மாந்தம் வாழ

மனிதர்களுக்கென்று அமைந்த இயற்கைப் பண்புகள் ஈவு (கொடை), இரக்கம். கற்பிக்கப்படும் பண்புகள் ஒழுக்கமும், நேர்மையும். இவை, எவ்வளவு மெலிந்து விட்டன! நாட்டுக்கு நாடு போர் என்பதன் படிநிலை வளர்ச்சி வீட்டுக்குள்ளேயே வெட்டுக் குத்தாக வீரிவடைந்திருப்பது மாந்த நேய வளர்ச்சியா? தளர்ச்சியா? பொருளுக்காகப் பொழுதைச் செலவழிக்கின்றோமே அருளுக்காக, அகந்தை வேரை அகழுகிறோமா? ஆற்று நீருக்கு அணைகள்! ஆசை வெள்ளத்திற்கு? நாம் கரிகாலர்களானால், பண்புப் பயிர்கள் செழிக்கும்; நலன் கொழிக்கும்.

அருளெனப் பட்டதும் அறனெனப் பட்டதும்
பொருட்குறிப் பாலே புரைபட நேர்ந்ததேன்?
எண்ணப் பரப்பில் எத்தனை சுருக்கம்!
மண்ணில் மாந்தம் மரிப்பதில் பெருக்கம்!
அறவோர் அருகிக் கரவோர் பெருகித்
திறத்தை மட்டுமே தேடக் கண்டீர்!
வைய மெங்ஙனும் வன்கண ராட்சியால்
பைய மானுடம் பட்டுப் போனதே!
அன்பின் ஊற்றும் அறத்தின் நாற்றும்
இன்புறு நேயமும் இளைப்பதா சால்பு?
போற்றுவம் மாண்பினை, புரைதனை
மாற்றுவம் முனைந்து மாந்தம் வாழவே!

பைய = மெல்ல; மானுடம் = மாந்தரின் இயற்கைப் பண்பு.
பட்டது = அழிந்தது.

அய்யா உழைப்பு அனலில் மெழுகாய்!

முடத்தனத்தில் முழுகடித்துச் சூத்திரப்பட்டம் சூட்டி, கற்பனைக் கடவுளால் கட்டிப் பேட்டு மேட்டுக் குடியானவர்களிடமிருந்து தமிழர்களை மீட்டவர் தந்தை பெரியார்.

ஈரோட் டண்ணல் ஈ.வே. ராவின்
 போராட் டத்தால் புன்மை குறைந்தது!
 காட்டில் மேட்டில் கழனிச் சேற்றில்
 வேட்டி யிலாமல் வேலை செய்தவர்
 கல்விப் பணியில் கணக்காய்ப் பங்கை
 மெல்லப் பெற்றனர் மேன்மை யுற்றனர்!
 மதத்தின் பேரால் மருட்டிய மூடர்
 முதன்முத லாக முக்கா டிட்டனர்!
 தீத்திறத் தாரால் திணிக்கப் பட்ட
 சூத்திரப் பட்டம் சூறையில் கிழிந்தது!
 ஒடுக்கப் பட்டோர் மிடுக்குற் றெழுந்தனர்
 படுத்துக் கிடந்தோர் பாயைச் சுருட்டினர்
 கார்த்திகைக் கங்குலில் கண்டவெண் ணிலவாய்ச்
 சீர்திருத் தங்கள் செய்தநம் பெரியார்
 மீட்டுக் கொடுத்த மேன்மைக ளெல்லாம்
 ஓட்டைக் கலனில் ஊற்றிய பாலாய்!
 மான உணர்வை மாற்றா ரடியில்
 ஈனப் பிறவிகள் இன்றுவைத் துள்ளனர்!
 இருப்பைக் காக்க இழிவை ஏற்றோர்
 கருப்பா டைக்குள் காயம் புதைத்தார்!
 பகுத்தறி வென்னும் பயிரை அழிக்கப்
 பகுத்திய மூடம் புரிநூ லாரின்
 சாத்திரக் கோத்திரச் சூத்திர விலங்கை
 நாத்தடி கொண்டே நையப் புடைத்த
 அய்யா உழைப்பின் ஆக்கம்
 நெய்யைக் கவிழ்த்த நிலைவிளக் கின்றோ!

நிறையும் குறையும்

பெண்களைப் பேச்சால் புகழாத காலத்தில் பெருமையாக நடத்தப் பட்டார்கள். பெண்களிடம் ஆசை குறைவாக இருந்ததால் அவர்கள் அடிமைத் தனத்தில் ஆழ்ந்து விடவில்லை.

பத்தியில் தோய்வர் பரமனைத் தொழுவர்
உத்தியாய் ஒருபொழு துண்ணா திருப்பர்
மழைநீர் மாந்திய மண்டு கம்போல்
பழையன பேசியே பகலைக் கழிப்பர்
தம்மகட் கிடரெனில் தவிப்பர், துடிப்பர்;
மருமகள் நகைக்க மனம்பொறா தழிவர்;
அயலார் குறையை அகழ்ந்தெடுத்த தோதுவர்;
முயலும் கணவனை முடுக்குவர், பிள்ளை
கெட்டலைந் தாலும் விட்டுத் தாராமல்
முட்டுக் கொடுப்பர், மூடி மறைப்பர்!
இப்படிச் சிலபேர் இருப்பத னாலே
கப்பிய இருளெனக் கண்ணிகர் பெண்ணினம்
கருதப் பட்டது, களங்கப் பூட்டது;
பெருமைப் பண்புகள் பிழையெனப் பட்டன!
ஈக உருவாய் இலங்கும் பெண்ணினம்
போகப் பொருளாய்ப் போனது பெருங்குறை!
ஊதிய மில்லா உழைப்பை நல்கியும்
தேதி கடந்த தினத்தாள் ஆனார்!
ஒருநாள் இலையெனில் உறைவிடத் தூய்மை
பெருநோய் மேனி பெறுவது காண்க!
அறிவும் ஆற்றலும் ஆணினு மிக்கார்
நெறியில் நிற்கும் நேரியர், தக்கார்!
தம்நிறை குறைகளைத் தாமே யுணர்ந்தால்
செம்மைய ராகிச் செழித்துமுன் னேறலாம்!
ஆடவர் பின்புலம் ஆவதே பேறெனும்
மூடம் வளர்த்து முடங்குதல் கேடே!

ஒல்லாரும் நல்லாரும்

நல்லார் யார்? பொல்லார் யார்? தோற்றத்தைக் கண்டு, குறுகிய காலப் பேச்சை, நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு முடிவு செய்யலாமா? கூடவே கூடாது. நெருக்கடியான நிலைமைதான் ஒருவரின் உண்மையான உள்ளத்தை வெளிக் கொணரக்கூடும். முடிவெடுப்பதில், தீர்ப்பளிப்பதில் நாம் நெருக்கடிக்கு ஆட்படக் கூடாது.

ஈயா மாந்தர் ஈட்டிய செல்வம்
 ஓயா(து) அலைகள் ஒலிக்கும் முந்நீர்!
 தனக்கே என்னும் தகைமை கொண்டோர்
 கனக்கும் சுமைதான் காசினிக் கென்றும்!
 நெஞ்சக ஈரம் நிழலின் தண்மை
 கொஞ்சமும் இல்லார் கொண்டூ மேவா
 வானப் பாலை! வாடா மல்லிகை!
 கூனன் கையில் கொடுத்த ஈட்டி!
 அடுப்பு நெருப்பே அன்னம் சமைக்கும்
 உடுப்பு நெருப்பு? உடலைக் கருக்கும்!
 செல்வ ரெல்லாம் சிறந்தோ ரன்றே!
 நல்கூர்ந் தாருள் நல்லா ருண்டே!
 ஒல்லா எண்ணம் ஒழித்தோர்
 நல்லா ரென்றே நம்புக நாடே!

கொண்மூ = மேகம்; உடுப்பு நெருப்பு = ஆடையில் பற்றிய தீ.

இன்னொரு பெரியார்

தன்னலந் துறந்து தொண்டாற்றிய தலைமைப் பண்பு தலைமறைவானதேன்? பெரியாரைப் போல் ஒரு தலைவர் இனி பிறந்துதான் வர வேண்டுமா? கட்சிகள் நிறுவனங்களாகத் தலைமை, ஆதாயக் கணக்குப் பார்க்கும் முதலாளி மனப்பாங்கில்! தொண்டர்கள்? ஏமாளிகளாகப் பலர்! தம் கீழ் உள்ளவர்களை ஏமாற்றும் முனைப்புள்ளவர்களாகச் சிலர்! இவர்களைத் திருத்த இன்னொரு பெரியார் பிறப்பாரா?

என்னே இயக்கம்! என்னே அரசியல்!
 ஒன்னல ரொப்பார் உரையில் மயங்கித்
 தக்கைக ளாகும் தண்டுக ளாகும்
 மக்கள் மதிநல மாண்புதா னென்னே!
 சிலந்தியின் கண்ணியில் சிக்கிய ஈக்களாய்
 நலன்பறிப் பார்பின் நம்பித் தொடர்வோர்
 இன்னலை, இரப்பதை ஏந்துக ளாக்கி
 முன்னோர் வகுத்த முறைநெறி மீறித்
 தன்னை வளர்க்கும் தலைமைப் பெருக்கம்
 பன்முக அடுக்கமாய்ப் பல்கிய திங்கே!
 புண்மிகச் செய்யும் நுண்ணுயி ரொப்பார்
 எண்ணுவ தியற்ற எத்தனை அடிமைகள்!
 தொண்டராய்க் குண்டர்கள் தொழுவதே தொழிலாய்
 இண்டிலும் இடுக்கிலும் ஏழைகள் கோழையாய்!
 பகுத்தறி வென்பதைப் பழுதுறச் செய்திடப்
 புகுந்தவர் முனைப்புப் புரட்சிக ளெத்தனை!
 சாய்க்கும் படையாய்ச் சாமிகள் கூட்டம்
 நோய்ப்படுக் கைக்குள் நுட்பமும் ஓட்பமும்!
 தாய்ப்பால் மறுத்துத் தமிழ்ப்பால் வெறுத்து
 நோய்ப்பா லுண்டு நொடிந்த இனமாம்
 தென்னக மக்களைத் திருத்திட
 இன்னொரு பெரியார் இனிவரு வாரோ?

எதிர்மறை

(முரண் தொடை)

“நல்ல மாடானால் உள்ளூரிலேயே விலை போகும்” இது பழிமொழி.
நல்ல நாடானால், படித்தவர்க்கு இங்கேயே வேலை கொடுக்கும்.
வெளிநாட்டில் வேலை என்பது, மனித வளத்தை மலிவு விலைக்கு
விற்பதே!

கிளையைத் தறித்தால் கீழ்மரம் பெருக்கும்
விளைநில மெல்லாம் வீடுக ளானால்
வளர்ச்சிக் குறிப்பை வானில் எழுதலாம்
தளர்ச்சி கண்டோர் தங்கி உறங்கலாம்
உழக்கால் அளப்பதே உலகுக் கென்றால்
உழவால் செல்வம் உயர்வ தெப்போ?
தேர்தல் நிதிக்குத் திரண்ட பொருளை
ஏர்பிடிப் போரா ஈகின் றார்கள்?
உழுதுண் பாரே உயர்ந்தோ ரென்றது
எழுத்தை ஓலையில் எழுதிய காலம்!
வள்ளுவர் காலம் வளராக் காலம்!
சுள்ளியால் வெந்த சோற்றை யுண்டு
கூரை வீட்டுள் குனிந்து, நுழைந்து
தேரையாய் வாழ்ந்தது தேவர் காலம்!
வேண்டாம் நமக்கே வேளாண் தொழிலே
தூண்டுவம் தொழிலைத் தொலைநோக் குடனே
ஆடம் பரத்தை அறிமுகம் செய்யக்
கோடம் பாக்கம், கோட்டை போதும்
நிறநிற மாக நீரைக் கொடுக்கும்
உறவு நாட்டை ஊக்கப் படுத்துவோம்
நுகர்வைத் தூண்ட நுண்தொலைக் காட்சி
நகநகக் காட்டி நலப்பணி புரிவோம்
மருத்துவம் பொறியியல் மட்டுமே விற்கத்

தேவர் = திருவள்ளுவர்.

தெருத்தெரு வாகத் திறப்போம் கடைகளை!
 ஆசைக் கல்வியில் காசைக் கரைத்தே
 ஓசை படாமல் ஊரைச் சுற்ற
 இளையோர்க் கூக்கம் இனிதே அளித்துத்
 தளையெனப் பட்டம் தரிக்கச் செய்வோம்!
 பிறந்த நாட்டில் பிழைக்கும் வாய்ப்பைச்
 சிறக்கச் செய்வது சிறுமை! பெருமை
 அமெரிக்கர்க்கே அடிமை செய்வதும்
 உவக்க டாலர் ஊருக் கனுப்பலும்
 சுவடி தேடாச் சூக்குமத் தொழிலுமே!
 ஊருக் கொருவர் உயர்ந்தால் போதும்!
 நீருக் கலையும் நிலையில் மக்களை
 வைத்திருப் பதுவே வளர்ச்சித் தத்துவம்
 கைத்தடி சிலரே கட்டுள் எரிருந்தால்
 அரசியல் தொழிலில் அதிகம் ஈட்டலாம்
 இரவல் அறிவால் எய்தலாம் புகழும்
 புதுமைத் தத்துவம் புரிந்தவர்க்
 கெதுவும் வாய்ப்பே இயற்றுக பாடே!

தளை = கட்டுதல், விலங்கு; பாடே = உழைப்பு.

நல்லார் நல்லாரே

எட்டிக்குள் இனிப்பைத் திணிக்க முடியாது. கரும்பில் காரச் சுவை, கற்கண்டில் புளிப்பு ஏது? நல்லவர்களைப் பொல்லாதவர்களாக மாற்ற முடியாது. கல்வி தருவது அரசின் கடமை. அரசு தன் கடமையை வீயாபாடிகளிடம் விற்றுவிட்டது.

நல்லார் என்றும் நல்லார், உளத்தைக்
கல்லிப் பார்க்கினும் கரவுகள் தோன்றா?
ஊற்று நீரில் உப்பே றாது!
காற்றில் மலைத்தொடர் கரைந்து போகாது!
ஏற்றப் படிநிலை எண்ணங் கொண்டோர்
ஆற்றல் என்றும் அடிசறுக் காது!
சொல்லில் சிலரோ சோரா திருப்பர்
வெல்லும் நெறியே வெல்லம் என்பர்
சான்றோர் தோற்கினும் சாரார் அல்வழி
ஊன்றும் அடியில் உண்மை பதியும்
குன்றா நிலையில் கோபுர மிவர்கள்
ஓன்றா உறவையும் ஒதுக்கா தவர்கள்
குலையார், மலையார் குன்றம் ஒப்பார்
அலையாத் தன்மை நிலையாய் நிற்போர்
அன்னவர் கேண்மை அருமை பெருமை
மன்னவர் தருவரோ மாண்பினைத் தேடுமின்
கல்விக் கலையைக் காசாய்
நல்லார் மாற்றார் நயனுடை யோரே!

தேசியம்

வெற்றிக்கு இரண்டு வழிகள். ஒன்று வென்றவரின் திறமை! மற்றொன்று? எதிராளியின் இயலாமை! வெள்ளையன் இந்தியரை வென்றது எப்படி? காழ்ப்புக் கொண்டோர் காட்டிக் கொடுத்ததால், கையேந்தி நின்றதால்! காலம் காந்தி உருவத்தில் வீடுதலைக்கு வீதை போட்டது. அமைதி போராட்டந்தான் - ஆனால், உயிர்களே உரமாயின. அரத்தமே வீடுதலைப் பயிரின் வேர்களை நனைத்தது. கொடி மாறியது, கொற்றம் மாறியது; கோட்டை மட்டும் அதே! இருக்கை மாறியது; இதயம்? எண்ணம்? துருப்பிடித்து விட்டதே!

முயலா மக்கள் மூட மன்னர்கள்
 அயலார் ஆட்சிக் கமைத்தனர் சாலை
 இழிவைப் புகுத்தி இன்னல் விளைத்தோர்
 பழிக்கஞ் சாத படைபலம் பெற்றோர்
 அடிமைப் படுத்திய அன்னை நாடிதில்
 மிடிமை வளர்த்தே மேன்மை பெற்றனர்!
 மான உணர்வு மனத்தை உலுக்க
 ஈன நிலையை எதிர்க்கத் துணிந்தோர்
 இன்னுயிர் ஈந்தனர்! இடர்பல உற்றனர்!
 அன்னவர் ஈகம் அடிமை அறுத்திடக்
 கோட்டையில் நம்மவர் கொடி ஏறிற்று.
 தேட்டையே ஆளும் தேசிய மானது;
 வயலெலி எண்ணம் வாய்க்கப் பெற்றோர்
 அயலார் செய்த தனைத்தும் செய்தனர்;
 நம்விரல் கண்ணை நன்றாய்க் குத்த
 விம்மினர் மக்கள் வெட்கம் விட்டே!

இந்தக் கல்வி எதற்காம்

விற்பனையாகாத பண்டத்தை உற்பத்தி செய்வாருண்டா? செய்தால் இழப்பன்றோ? ஆனால், வேலை வாய்ப்பில்லாக் கல்வி மட்டில் காலாவதியான மருந்தைப் போல் வீற்க அனுமதிக்கப் படுகிறதே! பொறியியல் பட்டம் பெற்ற இளையோர் வறிகே காலங்கழித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். நடுத்தர மக்களின் குடும்பப் பொருளாதாரத்தைக் குட்டிச் சுவராக்குவது பொறியியல் கல்வியல்லவா? திருமண அழைப்பிதழை அணி செய்வதுதானே பொறியியல் கல்வியின் பயனாக உள்ளது?

அறிவிய லென்றே ஆர்வுடன் கற்ற
பொறியியல் படிப்புப் பொங்கி வழிந்ததால்
சித்தாள் கூலியே சிலர்பெறு கின்றார்;
முத்தெனப் பட்டது முருங்கை வித்தாம்!
பட்டப் பொறியியல் பயன்குறை முற்றும்
திட்ட மாகத் தெரிந்த பின்னரும்
இன்றும் பொறியியல் ஏன்கற் கின்றார்?
கன்னல், வெல்லம் காய்ச்ச மட்டுமா?
ஒடித்து மெல்ல உறிஞ்ச இனிக்குதே!
படிப்புக் கிப்படிப் பன்முக முண்டு;
மணமகள் தேடவும் மதிப்பைக் கூட்டி
மணக்கொடை மகட்கொடை மற்றவை தண்டவும்
பட்டக் கல்வி இருமுனைக் கத்தி
உற்றநற் றொழிலாம் ஒருசிலர்க் கிங்கே
கற்பார் நோக்கும் காசே வேறிலை
வெற்பே சிலையாய் வெளிப்படும் கண்டோம்!
மாறிய சூழலில் மாண்பிலை என்பதை
ஆறறி வாளர் ஆய்ந்திட வேண்டும்!
சாய்க்கடைக் கீரையில் சத்துள தெனினும்
வாய்க்கது போக வயிறு குமட்டுமே
திரிபினைத் திணித்தோர் திருந்திடச் செய்து
பரிவுடன் பண்பைப் பயிரிடல் நன்றே!

அடிமை எருதுகள்

பணமும் பதவியும் உள்ளாரின் முறைகேட்டை முன் மொழிந்து வன்முறைக்கு வாழ்த்துக் கூறுவதும் ஏன்? யார்? கொதிக்கச் செய்யும் செயல் புரிவோரை மதிப்பவர்கள் அடிமைகளாகத் தாம் இருக்க முடியும்.

குண்டடி பட்டுக் குடற்சரிந் தோரும்
 தண்டடி பட்டுத் தலைபிளந் தோரும்
 கத்திரி வெய்யிலில் கால்செருப் பின்றித்
 தத்தி நடந்து தளர்வுற விட்டு
 வீட்டை நினைத்தே வீற்றிருந் தோர்க்கே
 கோட்டையில் இருக்கை கொடுத்தனர் மக்கள்!
 தக்கார் தம்மைத் தள்ளி வைத்தே
 மிக்கார் பின்னே மெல்ல நடப்போர்
 இட்டளிக் கடைமுன் இரையும் காக்கையாய்ப்
 பட்டம் சுமந்த பாதி மாந்தரே!
 என்னே இழிவு! ஏனிக் கழிவு?
 முன்னேர் செல்வழிப் பின்னேர் பிழைத்ததே!
 தாமரை நிழலில் தங்கும் நுணலாய்
 மாமரப் பூவில் மலிந்த சிலந்தியாய்
 ஆக்கத் திக்கில் அடிவைக் காமல்
 ஏக்க முற்றிங் கிருக்கும் மக்காள்!
 கண்ணி வெடியாய்க் கருத்து வெடித்தால்
 பண்பிலார் மாளிகை பாஸ்டிலாய் மாறுமே!
 வெண்முகில் கருத்தால் வெள்ளம் புரளும்
 கண்ணிமை முடியும் கணையாய் ஏகும்
 விட்டில் அணைத்த விளக்கா னோரே
 கொட்டிலைப் பற்றிய கொடுந்தீ யாகுக!
 வாழ்வின் பெருமை வயிற்றில் இல்லை
 கீழ்மை தகர்க்கக் கிளர்தல் மேன்மை
 கொடியோர் செயலைக் கொண்டா டிடுவோர்
 அடிமை எருதுகள்; அழிக இன்னே!

இறையும் = கூச்சலிடும்; பாஸ்டில் = புரட்சியில் தகர்க்கப்பட்ட சிறை.

மொந்தைதான் புதிது

அன்று அயலானுக்கு அடிமை! இன்று அண்ணன், அண்ணிகளுக்கு அடிமை! அன்று வறுமையோடு அடிமை; இன்று வளத்திற்காக அடிமை! இவர்களை வீட அவர்கள் மனம் உள்ளவர்கள்; மானம் உள்ளவர்கள்.

முன்னூ றாண்டுகள் முகாமிட் டிருந்த
அன்னியன் இழைத்த அவல மனைத்தும்
அரைநூற் றாண்டில் அளவு விஞ்சப்
புரைமனங் கொண்டோர் புரிந்தனர் கண்டீர்!
அரசியல் மாற்றம் ஆள்பவர் மாற்றம்
குரலில் மாற்றம் குறிப்பில் மாற்றமாய்
வட்டிப் பணம்போல் வளர்ந்த வேட்கையர்
கட்டில் ஏறிய காலந் தொட்டே
புதுவகை இடரினைப் புகுத்த லாயினர்
மதுவுண் டார்போல் மக்களும் மாழ்கினர்
பாடு குறையவும் பீடு மறையவும்
ஆடு மாடென ஆனார் மக்கள்!
இறைக்கே இணையாய் 'இவர்களை' எண்ணத்
துறைப்பொறுப் பாளரே தூண்டுதல் செய்தனர்
வெள்ளையன் உதறிய வெக்கை நினைவை
உள்ளம் வைத்தே ஊறிழைக் கின்றனர்
கொடிமா றிற்று கோல்மா றிற்று
மக்களை மதியா மாண்பினர் சிலபேர்
குக்கலாய் மாறிக் குரைத்தனர் மேடையில்
வாக்கிரந் தோரே வரிசை பெற்றனர்
ஈக்களாய் ஈந்தோர் இருப்பதோர் புதுமை
மன்ன ராட்சிமேல்! மக்க ளாட்சியின்
ஒன்னல ரிவர்கள் உறவா? இலையே!

ஒற்றுமைக்கு ஊறு

ஒருமை என்பதும், ஒற்றுமை என்பதும் போலித்தனத்தைப் பூசிக் கொண்டிருக்கின்றன. காசுமீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை இந்தியா ஒரே நாடு என்றால் - காவிரி கன்னடர்களுக்கு மட்டும் எப்படிச் சொந்தமாகும்? நாட்டின் முதன்மை அமைச்சர் (பிரதமர்) பொறுப்பு வடக்கத்தியாரையே வட்டமடிப்பதென்?

மதத்தின் பெயரால் மக்களைப் பகுக்கும்
முதற்கொடுஞ் செயலால் மூள்வது பகையே!
அவரவர் ஆசையை ஆண்டவன் பெயரால்
எவர்க்கும் பொதுவென ஏய்த்துத் திணிப்பதோ?
ஆற்று நீரிலும் அரசியல் கலப்போர்
போற்றும் ஒருமையில் பொய்யும் கலப்பே!
இறைநெறி என்பார் இரைச்சல் பேச்சில்
முறைமை தோன்றல் முயற்கொம் பன்றோ?
ஒன்றிறை என்றுளம் ஒப்புக் கொண்டால்
என்மதம் உன்மதம் என்பது மறையும்
கடலில் கலந்தபின் கங்கை காவிரி
குடத்தில் பிரித்துக் கொள்வது இயலுமா?
தனித்தனி மதமெனத் தம்மினம் பிரித்தோர்
இனித்தொரு நிலையை ஈண்டெய் திட்டால்
வேற்றுமைப் பயிரின் விளைச்சல் குறையும்
போற்றிடுந் தம்மதப் போதையும் தெளியும்
மக்களை மாக்களாய் மாற்றவும் மாட்டார்
சிக்கலைப் பின்னும் சிலந்தி மனிதர்
பக்கலில் வாரார் பழிவழி தேரார்!
இக்கரை அக்கரை இலையென் றாக
ஓக்க உளநிறை ஒருமை மலர்ந்திடும்
தன்னல நோக்கம் தளர்ந்து மறைந்தால்
பன்னல மிங்கே பயிரா கும்மே!

செல்வச் சுவை

கடல் மடியில் முத்தும் பவளமும் இருப்பதால் அலை இமைக்காமல் காவல் காக்கிறது. ஆறும் ஓடையும் அப்படியா? எப்படி ஒய்வெடுத்துக் கொள்கின்றன? தேவைக்கு மேல் திருட்டுத்தனமாகச் செல்வத்தைச் சேர்த்தால், எது எதற்கெல்லாமோ, யார் யாருக்கெல்லாமோ அச்சப்பட வேண்டியிருக்கும். இது தேவையா?

தரளமும் பவளமும் தன்மடி யுளதால்
பரவைக் கெத்துணைப் பதற்றம்? காக்க
இரவு பகலாய் எந்த நேரமும்
அரவெனச் சீற அலைக்கேன் ஏவல்!
உறக்கம் விடுத்தே உளைந்து குலைந்து
மறந்திட இயலா மருட்சி பதற்றம்!
அரும்பொரு ளில்லா ஆறும் ஓடையும்
விரும்பிய வண்ணம் விரையும், ஓயும்;
செல்வம் பெற்றார் சிந்தைச் சுவையை
இல்லார் அறியார், இருப்பார் உரையார்;
தேவையை விஞ்சத் தேடிய செல்வம்
சாவை விடவும் சாற்றக் கொடிதே!
கனக்கா திருக்கும் கல்விச் செல்வம்
மனத்தை மலர்த்தும் மதியைக் கிளர்த்தும்
தேடுக அறிவை! தேறுக! ஆசை
ஊடுரு வாத உளம்பெற விழைமின்!

பரவை = கடல்.

எச்சம் என்பது . . ?

கவர் விளம்பரங்களில், கட்டட கல்வெட்டுக்களில் பெயர் இடம் பெறுவது புகழின் அடையாளமன்று. மக்களை நினைத்து, நிலையான ஆக்கப் பணி புரிபவர்கள் மட்டுமே என்றென்றும் இருக்க இயலும். கல்லணை கட்டிய கரிகாலன், தஞ்சைக் கோயிலைக் கட்டிப், பலருக்கு வேலை கொடுத்த இராசராசன் இன்றும் நினைக்கப்படுகிறார்களே அதுதான் எச்சம். எத்தனை பேருக்கு இப்படி ஒரு வரலாறு?

வேந்த ராயினும் வேதிய ராயினும்
 மாந்த வாழ்வு மாண்பின் எச்சமாய்
 வடமலை போலே வளர்த்த புகழே
 இடம்பெறும் வரலா நியற்றுதல் வேண்டும்!
 ஆடியில் பெருகும் அழுக்கமர் ஈக்களாய்
 நாடிதில் மக்களை நாளும் பெருக்கிடல்
 இச்சை வளர்த்த எச்சமே யன்றி
 மெச்சும் திறமை மேவாச் சான்றாம்!
 ஆற்றுக அருவினை! ஆற்றலைக் கூட்டிப்
 போற்றிடுந் தொண்டால் புதுமை புரிக!
 மேட்டிமைத் தனத்தைக் காட்டிடும் வாழ்வைக்
 கூட்டிய கூளமாய்க் கொள்ளும் உலகே!
 இமய வரம்பன் இலக்கியச் சேரன்
 சமய அப்பர்ப்போல் சான்று நிறுவுக!
 தன்னை வியந்தே தாழ்ந்து போகாமல்
 முன்னைச் சான்றோர் முறைமை பேணி
 இருந்தோ மென்பதற் கிங்கே
 பொருந்தும் படியாய்ப் புரிக வினையே!

தொன்மை நாகரிகப் பின்னணி கொண்ட ஓர் இனம் தன் தாய்மொழியைப் புறக்கணித்து, அடிமையாக்கிய மொழியைப் பெருமையெனப் பேணுவது, நாம் மனத்தளவில் இன்னும் விடுதலை பெறவில்லை என்பதற்கோர் சான்றாம்.

தண்டமிழ் நாட்டில் தாம்பிறந் திருந்தும்
கண்டெனும் தமிழைக் கல்லா மாந்தர்
ஈன்றார் பசியை எண்ணா தோடித்
தோன்றா இறையைத் தொழுது படைப்போர்!
தன்னையே மறந்த தகவிலா மகனை
அன்னை பொறுப்பள் அறிவேம் ஆயினும்
விழுதை நம்பி வேரைப் பறித்தால்
பழுது படுவது பயன்மர மன்றோ?
பாசிப் பாறைமேல் பாயப் பழகுவோர்
நாசி மண்டை நசுங்க உடையுமே!
தாய்க்கே முதன்மை தராத மூடர்
வாய்க்கொழுப் பேறவே வளர்க்கிறார் ஆங்கிலம்
தாய்மொழி ஒதுக்கிச் சேய்மொழி கற்போர்
நாய்மடிப் பாலையா நக்கிக் குடித்தார்?
ஆங்கிலம் பேசினால் அறிஞர் ஆவரோ?
ஆங்கில நாட்டார் அனைவரும் அறிஞரோ?
சீனம் சப்பான் செருமணி கற்றோர்
ஊனப் படாமல் உயர வில்லையா?
பேசும் புரட்சி பிரெஞ்சு மொழியில்
மாசு படாமல் மாண்புகாக் கின்றார்
நோயுடல் தாங்கி நூறாண் டுழல்வதின்
நேயராய் மறைந்து நிலைத்தல் மேலே.

மூட பக்தி

பக்தி நம்பிக்கை அடிப்படையில் ஆசைப்பட்டனவற்றை அடையும் ஆர்வத்தில், கொடுக்கக் கூடியவராக நம்பப்படுபவரிடம் ஏற்படும் அன்பு.

ஒன்றை அடைவதில் ஏற்படும் ஆசைக்கேற்ப இந்த அன்பு வெளிப்படும்.

மீழைப்புக்காக ஏதோ ஒன்றைக் காட்டிப் பொருள் பெறுவதும் ஒரு தொழிலே!

பாம்பாட்டி பாம்பைக் காட்டிப் பொருள் கேட்கிறான், குரங்காட்டி குரங்கைக் காட்டிப் பொருள் கேட்கிறான். இங்கே சிலர் கடவுளைப் படைத்து, அதைக் காட்டிப் மீழைப்பு நடத்துகிறார்கள். முன்னவர் மீடித்ததைக் காட்டுகிறார்கள்; இவர்கள் படைத்ததைக் காட்டுகிறார்கள்.

குடங்குட மாகக் குளிர்நீர் ஊற்றிச்
சடங்காய்க் குளித்துச் சாத்திரம் பகர்வோர்
அடங்கா ஆசையை ஆனைக் கவளமாய்த்
திடம்படத் தின்று திளைப்ப தறிவோம்!
இறைமுன் ஒதும் இத்திற மாந்தர்
குறையாப் பணத்தில் குறியாய் இருப்பர்!
பத்தியில் தோயாப் பயிற்சியே பெற்றோர்
குத்து மதிப்பாய்க் கூறுவ தெல்லாம்
அத்தனை, அம்மையை அடைவதாய் நம்பி
நத்திடும் நம்மவர் நலமழி கின்றார்!
வடமொழி ஒதி வழிபடு வோர்முன்
கடவுள் தோன்றக் கண்டவ ருண்டா?
சொல்லின் பொருளும் சுவையும் விளங்காப்
பல்லுடை படுவதோர் பசப்பொலி கேட்டே
இறையருள் பெற்றதாய் எண்ணுவ ரென்னே!
குறைமதி யாருள் குறள்நெறி மீறி
எண்ணத் தூய்மை இல்லார் வாக்கால்
விண்ணக மேற விழைதல் வீணே!

தக்காருக்கே தலைவனாங்கு

முன்னொரு காலத்தில் மூத்தோர் மதிக்கப்பட்டனர்; துதிக்கவும் பட்டனர். அமைதியானவர்களும், அறவாழ்வு வாழ்ந்தவர்களும் போற்றப்பட்டனர்; வழிகாட்டிகளாக ஏற்கப்பட்டனர். இன்று நிலைமை என்ன? ஆன்றோர் அடங்கிக் கிடக்கின்றனர். சான்றோர் நடுங்கி நடக்கின்றனர். அடாவடிப் பேர்வழிகளே ஆட்சி செலுத்துகின்றனர். அச்சத்தால் அடியாட்கள் வணங்கப்படுகின்றனர்.

உள்ளும் புறமும் ஒரேநிறங் கொண்ட
குள்ளக் கனியோ குறளோ எனத்தக
நல்லிய லாளர் நமருள் உண்டு அவர்
செல்வச் சிறப்போ சிறிது மில்லார்
ஒல்லும் வகையில் உலக வாழ்க்கையில்
பல்லுயி ரோம்பும் பண்பில் தோய்ந்தோர்!
நல்லா ரல்லார் வல்லா ராயினும்
இல்லை நன்மை, இயற்றவும் மாட்டார்!
பட்டுடைக் குள்ளே பதுக்கிய உடலோ
ஒட்டடை ஒக்கும் ஓர்மின்! உவந்து
தூயரைப் போற்றுக்! தொண்டரை ஏற்றுக்!
ஆய கலைவளர் அறிஞரைப் போற்றுக்!
காயப் பொலிவில் கருத்திரு ளாது
நேயம் வளர்ப்பார் நெஞ்சுள் தோய்க!
தக்கா ருக்கே தலைவணங் கிட்டால்
பக்க விளைவிலை, பழுதிலை, பண்புளார்
அரிதாம் உலகில் அதனால்
பரிவாய்ப் பழகிப் பயன்கொள் வீரே!

குள்ளக் கனி = நெல்லிக்காய்.

அச்சத்தின் எச்சம்

சிறுத்தை வேட்டைக்குப் புறப்பட்டால் வெறுங்கையோடு திரும்பாது. முரசறையும் முன் மும்முறை சிந்திக்க வேண்டும். தன் வலிமையையும், மாற்றான் வலிமை வாய்ப்புகளையும் ஆய வேண்டும். களங்காண முடிவெடுத்தால், வீடு திரும்பும்போது வெற்றி உடனிருக்க வேண்டும்.

வெள்ளைத் துணியை வெய்யிலில் விரித்துக்
கொள்ளியில் வெந்து குழைந்த சோற்றை
வற்ற லாக்க வார்க்க உலர்ந்தே
ஒற்றெனத் தோன்றும் உடலைப் பெற்ற
காய்சினச் சிறுத்தை கடும்பசி யுற்றுப்
பாய்ந்தால் இரையைப் பற்றி வராமல்
இயலா தென்றே இடையில் திரும்பி
அயர்ந்தே படுத்ததாய் அறிந்தா ருண்டா?
எடுத்ததை முடிக்கும் இயல்புடை யோர்க்கே
உடுத்தும் நேரமும் ஓய்விலை அறிக!
களத்தை நோக்கிக் கால்வைத் தாரின்
உளமே அச்ச உறைவிட டானால்
வெற்றி வாய்ப்பு விலகிச் செல்லும்
முற்றாக் கனியாய் முயற்சி வெம்பும்
அதட்டலைக் கேட்டே அச்சப் பட்டுப்
பதற்ற மடைந்து பாதியில் திரும்பின்
முற்றும் பாழாய் முடியும்
உற்றதும் பறிபோம் உணர்தல் நன்றே!

ஆளத் தக்கார் . . ?

நிலவால் இரவு ஒளி மட்டுமே தரமுடியும். காதலர்களுக்கு வேண்டுமானால், அது போதுமானதாக இருக்கலாம். உலகம் வாழச் செய்வது பரிதியின் வெப்பமும், வெளிச்சமுந்தாம்

ஒருகுடி மகனுக் குணவிலை என்றால்
பெரும்பழி யுற்றதாய்ப் பேதுறும் நெஞ்சர்
ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்வா ரானால்
மாட்சி ஒன்றே காட்சி யாகும்!
தூறல் பட்ட துளிர்போல் மக்கள்
ஆறுதல் பெறுவர், அவலம் குறையும்;
தான்,தன் பெருமை தலைமைக் கலைவோர்
மாண்கொம் பொத்த மனத்தர், மக்களை
மதியாப் போக்கர், மதகரி ஒப்பார்
துதிபா டிக்கே துணையென ஆவார்
பெருமைக் கேங்கிப் பிறர்நலன் கொன்று
அருமைச் செயலை அணுகா திருப்போர்!
கழுதைப் புலிபோல் கரவு நெஞ்சுடன்
பழுதும் பகையும் பற்றிய நெருப்பாய்ப்
பொழுதும் புலம்பிப் புழுங்கிக் கிடப்பர்
தொழுவிலங் காகத் தொண்டரை நடத்துவர்!
பிணத்துக் கேங்கும் பெருங்கழு கெனவே
பணத்துக் கேங்கும் பதடிகள் புகழ்ச்சியை
வேட்பார் பண்பை வியத்தல் என்பது
மீட்பறி யாத மிடிமைச் செயலாம்!
துடைப்பம் தன்னைத் தூலமாய் எண்ணலும்
அடைப்பத் துள்ளே அணிமணி தேடலும்
அறியா- மையை அகத்திலும் முகத்திலும்
குறியாய் எழுதிக் கொண்டோர் செய்கை!
தரந்தா ழாத தன்மை யாளரை
அரசமைத் தாள அழைத்திடு நாளே
நாடும் மக்களும் நலமுறும்
பீடுடை நாளெனப் பேசுக நாவே!

மான் கொம்பு = கோணலானது;

அடைப்பம் = மயிர் மழிக்கும் கத்தி வைக்கும் பை.

குழந்தைச் செல்வம்

எல்லாச் செல்வங்களிலும் சிறந்தது செவிச் செல்வம் என்றார் வள்ளுவர். ஆனால், மக்கள் சிறந்த செல்வமாகக் கருதுவது பதினாறு பேறுகளில் ஒன்றான பிள்ளைப் பேறுதான். பிள்ளையின் அருமையை அறிவுடைநம்பி அழகாகப் பாடியுள்ளார் - புறநானூற்றுப் புதையலில். பருவத்தில் குழந்தைப் பருவந்தான் இளவேனில் (வசந்தம்). ஒப்பனை இல்லாமலேயே ஒரு கோடி அழகின் உறைவிடமாக விளங்குவது குழந்தை. இந்தப் பருவத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கலாமேயன்றி எதிர் நோக்க முடியாது.

வெள்ளை முயல்போல் விழியை உருட்டிக்
கொள்ளை அழகாய்க் குளிர்முகம் காட்டித்
தாமரை மொட்டுத் தண்டைக் காலடி
காமர மாகக் காதமு தூட்டித்
தேமலர் தடவும் தென்றலைப் போன்று
வாமன உருவாய் வந்து தழுவி
எச்சிலால் முகத்தை இச்சையாய் மெழுகி
உச்சி முகர்ந்தால் உவகை பொங்கி
வாய்த்த மழலை வழங்கும் இன்பம்
தாய்த்தமிழ் இலக்கியம் தரும்பே ரின்பம்!
கோடி செல்வம் குவித்தாள் வார்க்கும்
பீடிலை பிள்ளைப் பேறிலை என்பதால்
ஈடிலாச் செல்வம் எவர்க்கும்
கோடி பொன்பெறும் குழந்தை ஒன்றே!

காமரம் = இசை.

இன்பில் தோயலாம்

இன்னலின் வழியாக இன்பம் வருவதில்லை. மாற்றார் மனங்குளிர உதவும் போது, கொடையின்பம் நம்மை நோக்கி நடை போடும். இயற்கைப் படைப்பில் ஏற்றத்தாழ்வுண்டு. அஃது இழிவுபடுத்தவோ, இன்னல்படுத்தவோ அன்று. எடுக்கப் பிடிக்க, ஊன்ற, உழைக்க உதவீடவே. ஒருமை உணர்வோடு, நெஞ்சள் ஈரம் காத்தால் எல்லோருமே இன்பில் தோயலாம்.

ஐந்து விரல்களும் அளவால் ஒன்றல
ஐந்து புலன்வினை அனைத்தும் ஒன்றல
கோடி கோடியாம் குவலய மாந்தர்
பாடிப் பரவும் பரமனும் ஒன்றல
தோற்றப் பொலிவில் தூய்மைப் பண்பில்
ஏற்ற இறக்கம் இயற்கையின் ஆக்கம்!
ஆற்றும் பணிகள் ஆயிர மெனினும்
ஊற்றாய் இருப்பது உழைப்புடன் அறிவே!
பிறர்குறை சுட்டிப் பெறும்பயன் குறைவு
அறவழி அவரவர் அறிந்தால் நிறைவு!
கொஞ்சமாய் ஆசையைக் குடிவைத் திருந்தால்
நெஞ்சள் அமைதி நிலைகொண் டிருக்கும்!
வளமைப் பகிர்வும், வாய்ப்புப் பகிர்வும்
உளங்கள் செழிப்புற உரமாய் அமையும்
பிறை,கதி ரென்னும் பெண்மையும் ஆண்மையும்
குறைபடா ஒழுக்கம் கொண்டிவண் வாழ்ந்தால்
எல்லாம் நன்றே! எல்லாம் ஒன்றே!ள
எல்லாம் இணையே! எல்லாம் துணையே!
அன்பகம் தோய்ந்தால் அனைவரும்
இன்பில் திளைத்திங் கியங்கிட லாமே!

தாய்மையற்ற தொழுகை

ஆடைத் தூய்மை அகத்தில் இல்லை. மேடைத் தூய்மை செயலில் இல்லை. ஒட்டு மொத்தமாய்ப் பார்த்தால் உண்மை, தூய்மை இரண்டில் முன்னது உலகை வீட்டும், பின்னது நாட்டை வீட்டும் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

மின்னலைப் பற்றி விண்ணுலகெய்தவும்
 அன்னையை விற்றும் அன்பை வாங்கவும்
 ஆர்வங் கொண்டிங் கலைவோ ராயிரம்!
 ஊர்வன பறப்பன ஒன்று விடாமல்
 எல்லா வற்றையும் இறையாய் எண்ணி
 அல்லும் பகலும் ஆழ்ந்து தொழுவர்
 நல்லதை உள்ளதை நம்பச் சொன்னால்
 ஒல்லையில் ஓடி ஒதுங்கி நடந்து
 பள்ளியில் பயின்ற பாடக் கருத்தைத்
 தள்ளிக் குப்பையில் தாமே மூடிக்
 கற்பனைக் கொவ்வாக் கட்டுக் கதைகளை
 விற்பனை செய்தால் விரும்பி வாங்கிக்
 காலை மாலை கருத்தாய்க் கற்றே
 ஆலைப் பொறியாய் அகவை கடத்தித்
 தேரா மாந்தர் திருவாய் மலர்ந்தால்
 ஓரா யிரம்பேர் உருக்கமாய்க் கேட்பர்!
 இரக்க எண்ணம் இம்மியு மின்றித்
 துறக்கம் வேண்டித் தொழுது கிடந்தே
 இழிவழி சென்றவர் ஈட்டிய பொருளைப்
 பொழிந்து வள்ளலாய்ப் புகழ்பெற விழைவர்!
 அறத்தை மறந்து பரத்தை நினைக்கும்
 முறத்தின் மூலையில் முடங்கும் வண்டெனும்
 குற்றங் கடியாக் கொழுத்த வேட்கையர்
 பற்றில் தோய்ந்து பழிவினை யாற்றிக்
 காக்க என்றே கைகூப்பு கின்றார்
 தேக்கிலை விரித்தா திருமணச் சோறு?
 தூய்மை இல்லார் தொழுகை
 வாய்மை இல்லார் வழக்குரை யாமே!

துறக்கம் = சொர்க்கம்.

ஆக்கம் காணும் ஆசை

மறைக்கத் தேவையற்ற உழைப்பை மனமுவந்து பாராட்டலாம்; ஊக்கப்படுத்தலாம். அப்பரைப் போல் எளிமையையும், தாய்மையையும் எத்தனை காவிகளிடம் காண முடியும். அடியார்களில் பலர் தடியாட்களாகவன்றோ காணப்படுகின்றனர்! முடர்களையும், மூடர்களையும் தலைவர்களாக்கித் தலை வணங்கித் தாழ்ந்து போகலாமா?

பிளவிலாக் குளம்பும் பெருந்திசுக் கொழுப்பும்
வளமாய்ப் பெற்ற வாய்ப்பால் ஒட்டகம்
கோதுமை நொய்மணல் கொண்ட பாலையை
ஒதுவார் உதடுகள் உதிர்க்கும் சொல்லென
எளிதாய்க் கடக்க இயல்வது போலே
ஒளிவில் லாத உழைப்புடை யோர்க்குக்
கடமை உணர்வு கருத்தில் நிலைக்க
உடைமை யாக ஒழுக்க மிருக்க
எல்லார் மாட்டும் இனிதாய்ப் பழக
வெல்லா வினையே இல்லா தாகும்!
உழைப்பில் நேர்மை உளத்தில் திண்மை
தழைக்க வளர்த்தால் தகுதி உயரும்
அப்பர் வாக்கை அகத்தில் நிறுத்திய
ஒப்பிலாத் தொண்டரை ஊக்கப் படுத்தி
ஆக்கம் காணும் ஆசை
தேக்குக நெஞ்சில் திறன்விழை வோரே!

முனைப்பும் உழைப்பும்

முடமுடம் முடமுடம் முன்னேற உதவுமா? குந்திக் கிடந்தால் கும்பி ந்றையுமா? உந்ததலோடு உழைத்தாலன்றி, வந்து செல்வம் வாயிலில் நிற்காது! தயங்கி நின்றால் முயலும் சீறும்! துலக்கினால் பூதம் (ஆற்றல்) வெளிவரும். அல்லாவுதீன் வீளக்கு நம் அறிவு தான். முயல்வோம்; முன்னேறுவோம்.

அலையின் வீச்சுக் கஞ்சி நின்றால்
தலைவியின் கழுத்தில் தரளம் ஒளிருமா?
மலையைக் கண்டு மலைத்துத் திரும்பினால்
விலைமிகு மிளகும் விரைதரு அகிலும்
நிலையென இல்லில் நிற்கும் தேக்கும்
குலைதரு கனிகளும் கொள்ளென வருமா?
இளநீர் வேண்டின் ஏறிக் கொய்ததை
அளவாய்ச் சீவி அருந்திட வேண்டும்
கொத்தாய்த் தொங்கும் கொடிமுந் திரியாய்
நத்தும் பொருட்கள் நம்கை வாரா!
முனைப்பும் உழைப்பும் முதலும் துணிவும்
வினைநலன் விளைக்கும், விழைந்ததைக் கொடுக்கும்
தன்னம் பிக்கை தளர்ந்திடு மானால்
என்றும் வாழ்வில் ஏற்ற மில்லை!
சோர்வும் அச்சமும் சுற்ற மானால்
நீர்க்குமிழ் தானே நிலையும் நினைப்பும்?
அறிவைத் துலக்கி ஆற்றின்
குறிவைத் தவைகள் கூடி வருமே!

நன்றிக்குரியோர்

பெண்களிடம் அடங்கியுள்ள ஆற்றல், அவர்களுடைய பணிவால் பலங்குன்றித் தோன்றுகிறது. தன்னம்பிக்கை மட்டில் தலையெடுத்து விட்டால் விண்ணையும் சாடும் வினைவலி தென்படும். எந்தத் தரத்தாரும், என்ன நிறத்தாரும் மாமியார் - மருமகள் மன இடைவெளியை மட்டில் நெருக்கமாக்க நினைப்பதில்லையே - அதுதான் பெண்களிடமுள்ள பெருங்குறை.

தென்னை யாகத் தம்மை மாற்றி
அன்னை பேற்றை அடையும் பெண்கள்
கொண்டவன் நலனே குறியெனும் பண்பால்
மண்டும் இடரை மனத்துள் புதைப்பர்!
கற்றுத் தேர்ந்த கலைவல் லாரும்
ஒற்றாய் ஒண்டி உழல்வதை நயப்பர்!
ஆற்றலை அடக்கி ஆளும் பாங்கைப்
போற்றிச் 'சக்தி'யாய்ப் புனைவுரை செய்தனர்!
ஏற்றச் சால்போல் இயங்கும் பெண்கள்
காற்றின் வலிமை கடந்த நெஞ்சினர்!
எத்தனை நலன்கள் இயற்றிய போதும்
கொத்தில் ஒன்றெனக் குமைந்திருக் கின்றனர்
மருமகள் மாமி மனஇடை வெளியெனும்
ஒருகுறை தவிர்ந்தால் ஒண்முத் தொப்ப
ஈடிலார் இவரென எங்குமெப் பொழுதும்
கோடி முறைசொலக் கோபுர மேறலாம்!
சோற்றில் நெல்லெனச் சொல்லும் குறையைப்
போற்றா தொதுக்கிப் பொதுநிறை காண்டலே
நன்றிக் குரிய நல்லியல்
என்றும் போற்றுவம் ஏந்திழை சீரே!

ஏற்றச்சால் = ஏற்றத்தால் நீர் இறைக்கும் இரும்புக் கலம்.
கொத்தில் = குலையல்.

சாதிப் பரிவு

பொல்லாதவர்களின் வளர்ச்சி அவர்களின் ஆற்றலால் மட்டும் ஏற்படுவதன்று. தன்னலம் விழைவோரின் போற்றுதலாலுந்தான். கணு உள்ளதை எல்லாம் கரும்பாக நினைப்பார்களா? நினைக்கின்றார்கள். இன்றைய இழிவுக்கெல்லாம் இப்படிப்பட்டவர்களே விதை!

நள்ளிரா மின்னல் நழுவி விழுந்து
வெள்ளரிப் பழத்தின் வெடிப்பென மாறிய
காட்சியில் நீளும் கற்பனை போன்று
மாட்சியை ஆளும் மாந்தர் வினையில்
ஏணி வைத்தே ஏறித் தேடினும்
தோணியின் அடிபோல் தோன்ற வில்லையே!
நெல்லில் சுணையும் நீரில் பாசியும்
இல்லா திருந்தால் இன்னும் சிறப்பே!
பொதுவாழ் வென்னும் பொங்க ருள்ளே
ஓதுங்கும் அரவை ஒப்பார் வளர்ச்சி
அன்னார் ஆற்றல் அறிவால் மட்டுமா?
தன்னலம் நெஞ்சில் தங்கிய மக்களின்
உழைப்பும் ஊக்கமும் உறுதுணை யன்றோ?
கழையில் கணுக்களைக் கண்டதும் கன்னலாய்
நம்பும் பிழையை நம்மனோர் செய்தால்
சம்பும் நாணலும் சர்க்கரை மூலமாய்
விளம்பரம் செய்து விற்கப் படுமே!
குளம்படி நீரிலா குளிக்கல் கூடும்?
இற்றை அரசியல் இழிவுக் கெல்லாம்
முற்றும் மூலம் முதிரா அறிவால்
வெற்றுரை விருப்பும் வேண்டாப்
பற்றுடைச் சாதிப் பரிவுந் தானே?

தோணியின் அடி = தோணி மீதந்த அடிச்சுவடு.

வினையும் விளைவும்

ஒரே ஆணை மூலம் ஒன்றே முக்கால் இலட்சம் அரசு அலுவலர்களைப் பணி நீக்கம் செய்தது அரசு? இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது யார்? மக்களின் ஒப்போலை (Vote), முள்ளை முள்ளால் தான் எடுக்க வேண்டும்.

நரியை நாயாய் நம்பி வீட்டில்
 உரிமை வழங்கி உலவ விட்டால்
 பஞ்சு மேனிக் குஞ்சுக் கோழியை
 நெஞ்சந் துடிக்க நெரித்துக் கொன்று
 விருந்தாய் உண்டு வீற்றிருக் கும்மே!
 திருந்தா ருக்கும் திகைப்பைக் கொடுக்கும்!
 நாட்டில் இந்நாள் நடப்பு மீதே
 காட்டு விலங்குக் கடிமனத் தார்க்கே
 ஒப்போ லையால் உரிமை வழங்கி
 வெப்பு நோயை விலைக்கு வாங்கினோம்
 பறித்ததைக் கொடுவெனப் பரிவாய்க் கேட்டால்
 முறிப்பே னென்றே முறைத்துக் கனைத்துத்
 தளைப்ப டுத்தியும் தாழ்வு படுத்தியும்
 களையெனக் கூறிக் கதிர்அறுப் பார்போல்
 இலக்கம் ஊழியர்க் கின்னல் விளைத்திட
 மலக்குற் றாரோ மடிந்தனர் ஓடிந்தனர்
 ஈரம் ஊறா இரும்புச் சட்டம்
 காரப் பொடியாய்க் கண்ணை எளித்தது!
 அல்ல லுற்றோர் அழுது புலம்பிடப்
 புல்லர சாணை புரிந்தது கொடுமை!
 கலயத் துள்ளே கழுத்து சிக்கிய
 நிலையில் நீதியும் நெளிந்து தளர்ந்தது!
 ஆரா யாமல் அளித்தஓப் போலை
 ஊரார் நலனை உண்டது கண்டீர்
 காலங் கருதிக் காத்துக் கிடந்தே
 கூலம் அழிக்கக் குறிவைப் பீரே!

மலக்கு = குழப்பம்.

நம்பற்கியலார்

‘கொண்டு வந்தால் தந்தை’ என்னும் பழமொழி அரசு ஊழியர்களுக்கும் பொருந்தும். சங்கத் தலைவர் சாதித்து வந்தால் பொங்கிப் பொங்கிப் புகழ்வார். வெற்றியின்றி வெறுங்கையோடு வந்தால், ஏனென்று கேட்க இரண்டொருவரே இருப்பார். துணியோடு தோள் தராதவர்களும், துணை நிற்காதவர்களும் தொகை தொகையாய்! ஜூலை 2003 ஐ மறக்க முடியுமா?

பகைமை எதிர்ப்பில் பகிர்ந்துணும் பாங்கில்
தகவின மன்றோ தொகைமலி காக்கைகள்!
மாந்தர் கற்க மாண்புறு கருத்தை
ஏந்தாய்த் தாங்கிய இயற்கை நூற்கள்!
கற்பதும் குறைவு கற்றவை நெஞ்சுள்
நிற்பதும் அரிது நினைவும் சிறிது!
சுமக்கும் பேரவா சுடராய் ஞானிர
நமக்கே எல்லாம் நாமே எல்லாம்
என்னும் இறுமாப் பெய்தி முற்றிய
தன்னல வெறியர் தணலாய் எரிக்கிறார்!
பூவுல கிதனைப் பொட்டல மாக்கி
நோவ லின்றி நொறுக்குத் தீனியாய்த்
தருவ ரென்னும் தடித்த வேட்கையில்
பெரும்போ ராட்டம் பேசிக் குதித்தே
இழப்பேற் பட்டால், எவர்மீ தேனும்
குழப்பிப் பழியைக் குவித்திட முனைவர்!
நலன்விளைந் திட்டால் “நான்முன் னறிவேன்
இலக்குத் தவறா தென்குறி” என்பார்
மூக்குள் முளைத்த முடிகள் இவர்கள்
நாக்குத் தழுக்கே நன்றாய் அடிப்பர்
கூடி உழைக்கும் குறியிலார் குறைசொலத்
தேடி அலையும் தெவ்வ ரிவரைத்
தெரிந்து விலக்கித் தெரியா தொதுக்கிப்
புரியும் வினையே பொதுவில் வெல்லும்
சமுக்கரை நம்பிச் சாய்ந்தால்
உழக்கு நன்மையும் ஓட்டையில் போமே!

தெவ்வர் = பகைவர்.

தோற்றப் பொலவே தொல்லை!

ஆற்றப் படுகையில் தான் ஊற்று சுரக்கும். பாறைக்குள்ளே பளிங்கு நீரா பதங்கியிருக்கும்? பனி பட்டுத்தானே உதடு வெடிக்கிறது!

“கணைகொடிது; யாழ்கேடு செவ்விது;ஆங் கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல்” என்னும் குறளைப்
படித்தவர்தாமே நாம்! நடிக, நடிகைகளையும், அரசியல்
தலைவர்களையும் பார்க்கக் கூடுவதும், உருவத்தைப் புகழ்வதும்
கல்லார் மட்டுமா? கல்விக் கண் உள்ளாருந்தாமே!

பாறைக் கடியில் பாசி படர
ஈரம் கொஞ்சம் இருக்கக் கூடும்!
ஆழப் புதையா அடர்ந்த கோரை
கேழல் கீண்டக் கிழங்கு காய்ந்தால்
நல்ல மணத்தை நமக்குக் கொடுக்கும்
வல்லார் நெஞ்சில் வன்மம் வளர்ந்தால்
ஊற்றில் லாத உலர்நில நெஞ்சில்
சீற்ற மன்றிச் சிலிர்ப்பா வெளிப்படும்?
காற்றில் கலக்கும் கரிப்புரை உளத்தரைப்
போற்றற் குரிய பொறுப்பில் வைப்பினும்
வெள்ளா விக்குள் வேகும் அழுக்காய்
உள்ளம் வெந்திங்(கு) ஊறே விளைப்பர்!
நெஞ்சங் கவலும் நிலையுண் டாக்கி
வஞ்சம் தீர்க்க வாழ்வைக் கெடுப்பர்
தோற்றப் பொலிவில் தோய்ந்தால்
ஆற்றற் கரிய அல்லல் தானே!

எண்ணமிருந்தால்

உழைக்கும் எண்ணமுடையவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தத் தரவிட்டால், அவர்களை வன்முறை வழிகேட்டுத் தேடி வந்து, கையைப் பிடித்து அழைத்துச் சென்றுவிடும்.

இடித்து முழக்கி இருட்டிக் கலைந்து
குடிக்க நீர்தராக் கோடை முகிலாய்
நலந்தரு திட்டமாய் நாளும் பேசி
உலவ விட்டிடும் ஊறுகாய்ச் செய்தியைக்
கேட்டு நம்பிக் கிளர்ந்திடும் ஆர்வைப்
பூட்டி வைத்துப் புழுங்க லாக்கிய
இளைய தலைமுறை இலக்கில் லாமல்
உளைந்தும் அலைந்தும் உருகும் நிலையில்!
சிறுபொழு தேனும் செழிப்பாய் இருக்கவும்
உறுபொருள் தேடி உழைத்தால் பெறவும்
ஏந்தினை ஆட்சி இயற்றிட வேண்டுமே!
பூந்துகள் பூசிய பொறிபோன் றாரைத்
தூண்டுத லின்றித் தொய்வுற விட்டிடின்
மாண்ட வற்கடம் மீண்டும் வருமே!
வெள்ளம் தேக்கினால் விளைநிலம் கூடும்
உள்ளத் தூக்கம் ஓடுங்கச் செய்தால்
பயன்படுத் தாத பழந்தமிழ்ச் சொற்போல்
அயன்மை யாகி அழிந்து போகுமே!
வேலை யிலாரால் வெடிக்கும் வன்முறை
பாலை நிலமாய்ப் பலரை மாற்றுதே!
சிலரை உயர்த்தும் சிறுமை அரசியல்
பலருக் கிங்கே படியளப் பதுபோல்

வற்கடம் = பஞ்சம்.

பாவனை மட்டில் பலவா றாக்கி
 நாவளங் காட்டி நம்பச் சொல்லித்
 தூண்டிக் கெடுப்பது தொடரும் போது
 மூண்ட சினத்தை முறைமைப் படுத்தி
 எவர்கை யையும் எதிர்பார்க் காமல்
 அவரவர் பிழைக்க ஆற்றலை நம்பி
 எத்தொழி லேனும் இயற்றிக் காட்டிப்
 புத்துணர் வோடு புரட்சி செய்ய
 மான உணர்வும் மாந்த நேயமும்
 வானம் நோக்கிய வளர்ச்சி பெற்றால்
 இளையோர்க் கிங்கே ஏற்ற முண்டு
 விளையா நிலத்திலும் வியர்வை சிந்திடில்
 பசுமைப் பரப்பைப் பார்க்கக் கூடும்
 விசும்பிலும் நெற்பயிர் விளைக்கக் கூடும்
 இயலும் என்ற எண்ணமும் திட்பமும்,
 முயலும் பாங்கில் முறைமையும் இருந்தால்
 எண்ணிய தியற்ற இயலும்
 திண்ணிய ராகுக திறலுடை யோரே!

திருமணச் சட்டமும் சடங்கும்

திருமணச் சட்டம் வந்தபின், சாத்திரச் சடங்குகளும், ஓதலும் தேவை தாமா? சிந்திக்க வேண்டும். புரியாத மந்திரங்களையும், புழுக்கச் சடங்குகளையும் புறந்தள்ள வேண்டாமோ?

இருமணம் ஒன்றும் இயற்கைக் காதலால்
 கருவுரு வாக்கும் கடமை யாற்றத்
 திருமண மென்னும் திருத்திய விதிகள்
 பெருமள வாகிப் பேணக் கண்டோம்!
 ஆதியி லன்றிப் பாதியில் வந்ததே
 சாதி வகுத்த சட்ட நடைமுறை!
 உடலுற வுக்கே உயிரின மெல்லாம்
 இடர்புறந் தள்ளி இயங்குவ தியற்கை!
 புணர்ச்சிக் காகப் போரிட் டழிவதும்
 தணலாம் காமத் தகிப்பின் விளைவே!
 மாந்தரு மிவ்வணம் மனத்திற லின்றிக்
 கனப்பொழு(து) இன்பம் காண்பதற் காக
 இனப்பகை தோன்றும் எண்ணங் களைய
 இவர்க்கிவர் இணையெனும் ஏற்பா டொன்றை
 உவப்பாய் முன்னோர் உருவாக் கிடுங்கால்
 அறிமுகத் தேவையை ஆய்ந்து தெளிந்து
 முறியேற் பாட்டை முடிவு செய்தனர்!
 உழைப்பறி யாத உடல்மெரு காளர்
 பிழைப்புச் சடங்கைப் பின்னர்த் திணித்தனர்
 திருமணச் சட்டம் தேர்ந்த முறையில்
 ஒருமணப் பட்டோர் உரிமைக் காப்பை
 உறுதி செய்தபின் உதவாச் சடங்கை
 மறுப்ப தொன்றே மாண்பின் கூறாம்!
 செல்வச் செழிப்பைச் செல்வாக் குயர்வைப்
 பல்லோ ரறியப் பரப்புரை செய்திட
 வேண்டா வினையை விழைவுடன் தொடர்ந்தால்
 மாண்ட பெருமை மறைந்து போமே!

முறி = எழுதிய பத்திரம்; மாண்ட = மாட்சிமைப் பெற்ற.

பொறுப்பிலார் பொறுமை!

குழந்தை - பசி என்று அழுதால், அன்னை அழுதாட்டுவாள்.
இயலாதென்றால் ஆறுதல் கூறி அணைத்துக் கொள்வாள். கழுத்தை
நெரிக்கும், கையை ஒடிக்கும் அன்னையைக் கண்டவர் உண்டா?

அன்னம் நீந்திடின் அழுக்குறும் வாவி
என்னும் கூற்றில் இழையும் பிழைபோல்
குழவி அழுகையைக் கொடுஞ்செய் லென்று
கழறும் தாயின் கற்பனை மிகையே!
உண்ணும் பண்டம் இன்னும் கொடுஎனக்
கண்ணைக் கசக்கும் கைக்குழந் தையின்
கழுத்தை நெரித்துக் கைத்திறங் காட்டும்
கொழுத்த அன்னையைக் குவலயம் கண்டது!
அகந்தை நெஞ்சில் அண்டல் தீதெனப்
புகலும் அறத்தைப் புதைகுழிக் கனுப்பி
மேலோர் கூற்றை மிதித்துக் காட்டி
நூலோர் உள்ளம் நொடியச் செய்து
கட்டுக் கதையில் கண்ட 'மகிஷி'
எட்டுரு எடுத்தே இயற்றும் கொடுமையை
ஏற்றிங் கடக்கி இருப்பார் அரத்தம்
சோற்றைத் தின்றா சுரந்தி ருக்கும்?
அடிமை நாய்களாய் ஆயிரம் பிறைகள்
நெடிதாய் வாழினும் நிறைவுண் டாமா?
புன்மை கண்டு பொங்கார் பிணமே!
துன்பை நல்கும் தொற்றுநோய் உயிரி!
பலபேர் வாடப் பார்த்துக் களித்து
நலமாய் வலம்வரும் நயனில் லாரை
ஒறுத்தொதுக் காத உயர்திணை மாக்கள்
பொறுக்க வாழ்தல் புவிக்குக் கேடே!

தேவையடுவோர் . . . ?

தந்தை பெரியார் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு பழகி, பேசி, பயின்று வாழ்க்கையைத் தொடங்கியவர்கள் தேர்த் திருவிழாவில் கழுத்துச் சங்கிலியைத் தொலைத்தவர் போல், கொள்கையைத் தொலைத்துவிட்டு, கொடியை மட்டில் வீடாமல் பற்றி நடக்கிறார்கள். தேவையானது கொடியா? கொள்கையா? கொடியே போதுமாம், கோடி!

திரிந்த பாலாய்த் திரையிலா அரங்காய்ச்
சரிந்த தமிழினம் சங்கை கெட்டதால்
ஆயிர மாண்டுகள் அடர்ந்து கவிந்த
மாயிருள் போக்கிய மாந்தக் கதிராம்
ஈரோட் டண்ணலின் ஈடிலாத் தொண்டும்
தேரோட் டத்தில் திளைத்தங் கிழந்த
பொன்னணி போலே பொக்கெனப் போனதே!
பின்னப் பட்டும் பிறையாய்த் தேய்ந்தும்
ஆடியில் அலையும் ஆண்நாய் போலே
கேடிழைப் பார்பின் கிளர்ந்து தொடர
அய்யா நிழலில் அன்றிருந் தோரும்
பெய்யா முகிலாய்ப் பிறழ்ந்தா ரந்தோ!
கையில் கொடுத்த கவளச் சோற்றைத்
தையலைப் பார்த்துத் தவற விட்டும்
பதையா நெஞ்சப் பழுதுடை யாரின்
கதையாய்த் தமிழர் கருத்தழிந் துள்ளார்!
திருந்தவும் திருத்தவும் தேவை
பொருத்த மிக்க புரைகடந் தோரே!

பின்னப்படும் = சிதைவுற்றம்.

O சில்லறை விற்பனை O

தனிவாழ்வில் ஒழுக்கக் கேட்டை ஊக்குவிக்கின்றன ஊடகங்கள். பொது வாழ்வில் ஒழுக்கக் கேட்டைப் புடம் போட்டு விற்பவர்கள், கொடியைப் பந்தலாக்கி, கொள்கையை மேடையாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். சில்லறை விற்பனைக்கோ தொண்டர்கள் பொறுப்பு. எதையும் வாங்க இருக்கவே இருக்கிறார்கள் பொறுப்பில்லாத பொதுமக்கள்.

ஒழுக்கக் கேட்டை ஊதல் போட்டுப்
 பழுக்க வைத்துப் பந்திக் கனுப்பும்
 இழுக்குக் கலையால் ஈர்க்கப் பட்டோர்
 விழுப்பங் கெட்டு *விறலும் விட்டார்!
 கூலிக் காகக் கொலைசெய் வாரே
 பாலிப் பார்போல் பாவனை காட்டிக்
 கொழுக்கும் செல்வக் கொள்ளை நடத்தி
 வழக்குத் தரையில் வட்ட மடிப்பார்!
 அரசியல் தலைமை அடையும் வழியாய்
 நரகல் துறையே நாடிதி லாச்சு!
 ஒல்லாப் பண்பில் ஊறித் திளைத்தோர்
 நல்லார் போலே நடித்துக் காட்டி
 நல்ல அரசியல் நாற்ற மெடுக்க
 எல்லாம் செய்தே இன்புறு வோரை
 ஆசை ஒன்றையே ஆவிக் கிணையாய்
 மாசை ஏற்றோர் மதிக்கின் றாரே!
 எல்லா இழிவையும் இங்கே
 சில்லறை விற்பனை செய்கின் றாரே!

வீறல் = வெற்றி, வீரம், பெருமை.

கல்லுக்குள் ஈரமா?

பாறை மேல் பனி படரலாம். பால் வடியுமா? பாலையில் அல்லி
மலருக்கு ஆசைப்படலாமா? பட்டனர்; கெட்டனர்.

அலையின் இரைச்சலுக் கஞ்சினால் மீனவன்
வலையும் மீனும் வருமா கரைக்கு?
கார்கில் மலையில் கண்ணய ராது
நேர்படு பகைவரை நெரித்த மறவரை
நினைப்பார்க் கன்றோ நெஞ்சுரங் கூடும்!
கனைப்பொலி கேட்டால் கால்நடுங் காடே!
அச்சப் பட்டே அடங்கு வாரை
எச்சில் இலையாய் எண்ணுமே வையம்!
கொதித்தெழுந் தவர்கள் கூனிக் குறுகி
எதிர்ப்பை விட்டோம் என்றுரை செய்து
தஞ்சம் கேட்டால் தாயுளம் உருகி
அஞ்சே லென்றே அடைக்கலந் தருமோ?
மாற்றார் துன்புறின் மனங்கவ லாதார்
போற்றற் குரியரா? பொதுநலக் கேடரா?
பணிவார்க் கிரங்கிப் பரிந்து
கனிவாய்ப் பேசக் கல்லுக் காமோ?

நாய்கள் . . . ?

பாட்டு நாய்களைப் பற்றியது மட்டுமன்று; கொஞ்சம் ஊன்றிப் படித்தால், உள்ளே மனிதர்கள் பதுங்கி இருப்பதைப் பார்க்கலாம்!

எங்கள் தெருவில் எத்தனை நாய்கள்
கங்குல் நிறத்தில் காவி நிறத்தில்
பொங்கும் நுரைபோல் பொலியுமா நிறத்தில்
எங்கும் நாய்கள்! எங்கும் நாய்கள்!
சாதி நாய்கள் சங்கிலிப் பிணைப்பில்
வேதியர் போலே வீட்டுள் குரைக்கும்!
வீதி நாய்கள் விளங்கா நாய்கள்
பரட்டைத் தலையைப் பார்த்தால் மட்டில்
உரத்த குரலில் ஓடிக் குரைக்கும்!
எல்லை தாண்டி இன்னொரு நாய்வரின்
பல்லைக் காட்டிப் பாய்ந்து குதறும்!
கார்த்திகைத் திங்களில் 'கன்னி' நாய்வரப்
பார்த்தால் குழைந்து பழகப் பார்க்கும்!
நட்பா யிருந்த நாய்கள் தங்கள்
கட்டுப் பாட்டைக் கடந்து பகைக்கும்!
பெட்டைக் காகப் பெரும்போர் புரியும்
கெட்ட நாய்கள் கீழமை நாய்கள்
இட்டார் பின்தான் என்றும் இருக்கும்
தொட்டுப் பழக எட்டாய் நெளியும்!
இடுவார் என்னும் எதிர்பார்ப் பாலே
கொடுவாய் மூடிக் குழைந்து நடக்கும்!
அருமைப் பண்பை ஆன்றோர் நன்றியாய்
உருவகப் படுத்தி உயர்த்திக் கூறினர்
நாய்கள் போல்வார் நாட்டில்
வாய்ச்சொல் வீரராய் வாழ்கின் றாரே!

|| குரங்கின் சேட்டை ||

குரங்கிலிருந்து பிறந்தவன் மனிதன் என்றால் குரங்கிடம் மனிதனையும், மனிதருள் குரங்கையும் காணலாமன்றோ? டார்வின் தத்துவமென்ன, நடப்பைப் பார்த்தாலே நமக்கிருக்கும் ஒற்றுமை தெரிகிறதே!

பழுத்த கனிகளைப் பறித்துத் தின்று
கொழுத்த குரங்கு குதித்துத் துள்ளிக்
கோயில் மதில்மேல் குந்திக் கொண்டு
ஆயிரம் சேட்டைகள் அடுக்காய்ச் செய்தது!
பாட்டையில் சென்றோர் பல்லைக் காட்டி
ஆட்டம் அழகென நோட்டம் விட்டனர்!
அயர்ந்த நேரம் அவர்கைப் பொருளைத்
தயக்க மின்றித் தாவிப் பறித்தது!
ஓடப் பார்த்தோர் உண்டே யன்றிக்
கூடிக் குரங்கின் கொட்டம் அடக்க
எவரும் துணிவாய் எழுவே இல்லை
கவர்ந்ததைக் குரங்கு கையால் இரைக்கப்
பொறுக்கித் தின்னப் பொழுதுபார்த் திருந்த
சிறுமைக் குரங்குகள் சேர்ந்தொரு மித்துக்
கொழுத்த குரங்கின் குறிப்புக் கேற்ப
முழுஓத் துழைப்பை முனைந்து வழங்கிப்
பக்த கோடிகள் பதறி ஓட
எக்களிப் பாக இரைச்ச லிட்டன!
அச்சமே ஆடையாய் அணிந்த மக்களைக்
கொச்சைப் படுத்திய குரங்குக் கூட்டம்
கோவிலே தமதெனக் கொட்ட மடித்தன!
பூவின மாகப் பொங்கா திருந்தால்
குரங்குக் கூட்டம் கோட்டையைக் கூட
நரக லாக்கும் நாளும் வருமே!

புகழ்ச்சி!

புகழ்வது ஊக்கத்திற்கு இடும் ஒரு உழைப்புக்குப் பாய்ச்சும் நீர்! புகழ் நல்ல மனம் வேண்டும். புகழ்ப்பட உண்மையான உழைப்பு வேண்டும். புகழை, அறிவால், ஆற்றலால் மட்டுமல்ல, ஒழுக்கத்தாலும் பெறலாம்.

ஊற்றாய்த் திறமை உள்ளார் தம்மைப் போற்றிட ஆற்றல் பொலிவுறு மென்பதால் பயிர்க்கு உரமிடும் பான்மையில் புகழ்ச்சி உயிர்க்கு மகிழ்ச்சி ஊக்கம் அளிக்கும்! உப்பை அளவாய் உணவுக் கிடுவது எப்படி முறையோ அப்படிப் புகழ்ச்சி அளவேர டிருந்தா லன்றி, மிகுந்தால் குளத்து நீரைக் குடிப்பதாய் ஆகுமே! சேற்றில் புரண்டு சிலிர்த்துக் கரைவரும் நாற்றக் கேழலை நறுமணத் தூதென நற்றமிழ்ச் சொல்லால் நயம்பட ஒதினும் கற்றார் கைப்பாய்க் கழிப்பர், நகைப்பர்; முரடர் தம்முள் மோதிக் கொள்வதை வரலாற் றேட்டில் வரைவா ருண்டோ? கொள்ளைப் பொருளில் கூட்டா ளிக்குக் கிள்ளிக் கொடுப்பதைக் கீழின மாந்தர் வள்ளற் றன்மையாய் வாழ்த்தவுங் கூடும்! குள்ள மனத்தையும் குற்றச் செயலையும் ஈவா ரென்னும் எதிர்பார்ப் போடு காவா நாவினர் களித்துப் புகழ்தல் மலநீர்ப் பாதையை மாப்புன லாறென இலங்காச் சொல்லெடுத்து) ஏற்றலும் இழிவே! பழிச்சொல் கேட்டுப் பதறா நெஞ்சர் கழிச்சொல் கேட்டும் களிப்புறக் கூடும்! பண்பின் மிக்கார், பணித்திறப் போற்றலை நண்ணுதல் செய்யவும் நாணிடு வாரே!

கேழல் = பன்றி.

வறியவர்?

பொருள் இல்லாதவர்களையே வறியவர்கள் என்கிறோம்! அவர்கள் மட்டுமா? அருள் இல்லாதவர், ஆசைக்கு அளவிடாதவர், கல்வி இல்லாதவர், ஒழுக்கம் இல்லாதவர், உணர்வு இல்லாதவர் இவர்களும் வறியவர்களே!

கானல் நீராய்க் கருவுறா முகிலாய்
வேனல் கட்டியாய் விளங்கா நூலாய்
இத்தரை காண எத்தனை மாந்தர்!
பத்தியைப் பேசிப் பணம்சேர்ப் போரும்
உடுத்துவ தாலே உயர்திணை யானார்!
மிடுக்கு வழியில் மேவுக செல்வம்!
பொருளில் லாரைப் போற்றா வையம்
உருவைத் துதித்தல் உயர்நெறி யன்றே!
பொன்பொருள் மட்டுமே போற்றற் குரியதாய்
நன்னயந் தேரார் நம்புதல் கேடே!
அருளில் லாரும் அறியா தாரும்
எருவாம் வீர இயல்பில் லாரும்
எண்ண உயர்வை எய்தா தோரும்
கண்ணாம் கல்வியைக் கைவிட் டோரும்
எவ்வழிச் செல்வர்? எவ்வா ருயர்ந்தோர்?
கவ்விய வறுமைக் கணக்குள் இவற்றைச்
சேர்க்கத் தவறிய செயலால், நேர்மை
நீர்த்த நெஞ்சரும் நெட்டைய ரானார்!
ஏழைகள் என்போர் எத்தனை வகையில்!
வாழைப் பண்புடன் வாழும் மக்களை
வறிய ரென்பது வன்முறைச் சொல்லாம்
நெறிய ரென்பதே நேர்மை யாமே!

எண்ணித் துணிக!

தொழிற் சங்கவாதிகள் மூலதனத்தைப் படித்தால் மட்டும் போதாது!
'முளைதன'மான திருக்குறளை ஆழிந்து கற்றுத் தெளிவு பெற
வேண்டும். வழிகாட்டுவதற்கு வள்ளுவத்தை விடச் சிறந்தது
வேறொன்றுமில்லை.

இனத்திற் குற்ற இடுக்கண் நீக்கத்
தனக்கு வருமிடர் தாங்கிக் கொள்ள
ஏலா நண்டின் இயல்பைப் பெற்றோர்
காலால் கடலைக் கடக்க நினைத்து
வேண்டா வினையை விழைந்து புரிந்து
தூண்டா விளக்காய்த் தொய்வுறும் போது
கள்ளுண் டார்போல் கருத்திருண் டிழிந்தோர்
எள்ளும் நிலையை எய்த வியல்பே!
தன்திறக் கணிப்பும், தந்திர வழக்கும்
என்னென அறியா தெதிர்க்கத் துணிகல்
குன்றாம் கரியைக் குறுமுயல் வெல்ல
ஆர்வப் பட்டால் அடையும் முடிவை
நேர்படக் காண நினைப்பார் செயலாம்!
சிறுத்தையைப் பிடிக்கச் சிலந்தி வலையை
அறுத்தெடுத்தே கல் அறிவோர்க் கழகல!
வள்ளுவன் குறளை வழுவறக் கற்றோர்
உள்ளத் தளவிலும் உயர்ந்திருப் பார்கள்!
ஆங்கிலப் பேச்சே அறிவின் ஊற்றென
வீங்கிய செருக்கர் விளங்கிக் கொண்டதால்
காலங் கருதிக் கலனேந் தாமல்
ஓல மிடுநிலை உற்றுஅலை கின்றார்
திண்ணிய ரல்லார் திரண்டெழுந் தாலும்
எண்ணிய தியற்ற இயலா தறிக!
சிந்திக் காமல் செயல்படின்
வந்தித் தாரும் வாரார் பின்னே!

துணிவே துணை

கோழிக் குஞ்சுகளைக் கொத்துவது காக்கை மட்டுமா? உயரே பறக்கும் பருந்தும் விருந்தாக்கிக் கொள்ளுமே! பாதுகாக்கும் என்று பருந்திடம் சென்றால் தரையில் சாகாமல், மரத்தில் சாகலாம். இதுதான் இயற்கை நீதி! (Natural Justice).

கோழியைக் கீரி கொன்று விட்டதால்
ஆழி அலைமேல் அருகம் புல்லென
பஞ்சப் பந்தாம் பார்வைக் கழுகுக்
குஞ்சுக் கோழிகள் கூட்டை விட்டுத்
தாயணைப் பின்றித் தனித்து வந்து
வேயப் படாத வெளியில் திரிந்திடச்
செத்த எலியைக் கொத்தித் தின்னக்
கத்தி அழைக்கும் காக்கை ஒன்று
பிஞ்சுக் கோழியைப் பிடித்துக் கொள்ள
அஞ்சிய பறவைகள் அலறிப் பறந்தன.
கொன்று விடாதே குஞ்சை விட்டிடு
என்று புறவினம் இறைஞ்சிக் கேட்டன!
குஞ்சைத் தின்பதில் குறியாய் இருந்த
கஞ்சுக் காக்கை கடுப்பாய்ப் பார்த்துப்
பெருமிதம் பொங்கப் பிஞ்சைக் கொத்தி
உருக்குலைத் துண்பதில் ஊக்கமாய் இருந்தது!
கழுத்து வெளுப்பிலாக் காக்கையை அண்டி
இழுக்கறம் ஈதென எடுத்துக் கூறித்
தடுத்து நிறுத்தித் தாயன் போடு
விடுக்கச் செய்யென வேண்டிக் கொண்டன!
அண்டங் காக்கையும் ஆறுதல் கூறி
ஒண்டு ஒடுக்காய் ஒரு 'முறை' சொன்னது

முறை = நீதி.

காக்கை நிலையைக் காக்கும் தீர்ப்பெனக்
 காக்கும் கடவுளைத் தூக்கும் உந்தாம்
 உச்சியில் பறந்த உயரினப் பருந்தை
 இச்சித் தோடி இறைஞ்சி நின்றன!
 காக்கைச் செயலைக் கனிவாய்ப் புகழ்ந்து
 போக்கிலிக் குஞ்சுகள் புன்வினை புரிந்ததாய்
 ஊக்கப் படுத்தும் உரையது பகன்றது!
 “காக்கும் கூட்டைக் கவிழ்த்திடக் குஞ்சுகள்
 ஊக்கம் கொண்ட தொருபெருந் தவறு
 காக்கையின் இயல்பு கவர்ந்து தின்பதே
 நோக்கக் குறையிதில் நூல்முனை இல்லை!
 கூட்டைப் பிரிந்து குஞ்சுகள் வந்தால்
 வேட்டைக் காகும் விளைவை யுணர்த்த
 எச்சரிப்பதுதான் இச்செய் லென்று
 மெச்சிடக்” காக்கையின் உச்சி குளிர்ந்தது
 எனினும் குஞ்சுபால் இரக்கம் காட்டக்
 கனிவாய்க் காக்கைபால் முனியா துரைத்தது
 உச்சியில் பறப்பினும் உண்மையில் பருந்தும்
 இச்சையாய்க் குஞ்சை இரையாய்க் கொள்ளும்
 என்பதே இயற்கை எழுதிய தீர்ப்பு
 துன்புறு வாரக்கோ துணையாம் துணியே!

சிற்றினம்

‘அற்பர்கள்’ என்று அறியப்படுவோரைச் சிற்றினத்தார் என்று செப்பலாம். இவர்கள் தகுதிக்கு மீறத் தங்களைப் பெரியவர்களாகக் காட்டிக் கொள்வார்கள். சிறியதே செய்து, பெரிதாகப் பேசுவர். இவர்களோடு சேர்ந்திருப்பது தீயை அணைத்துக் கொண்டு தென்றலைத் தேடுவதாகும். உதவுவதாக ஒதி வந்தாலும் இதமாய்த் தவிர்த்து ஏகுதல் காப்பே!

சிற்றின மென்பதோ சில்ரைக் காசு
கற்றைத் தாளைக் கலந்திட விட்டால்
அசலின் மெருகை அழித்துக் குலைத்துக்
கசக்கிக் கிழித்துக் கறைபடச் செய்து
செல்லா நிலைக்குச் செலுத்து மென்பதால்
பொல்லார் உறவைப் புறத்தே நிறுத்தி
நலிந்த நிலையிலும் நயனிலார் துணையென
வலிந்துமுன் வரினும் வழக்குப் பாறைமேல்
கால்பதிப் பதுபோல் கனிவாய்ப் பேசி
வில்விடு கணைபோல் விரைந்து விலகி
காத்துக் கொள்வர் கற்றார்
தீத்திறத் தார்பால் திரும்பா ரவரே!

கற்றைத்தாள் = உருவா நோட்டு (Currency).

பகுத்தறிவு

எத்தனை கல்லடி, எவ்வளவு சொல்லடிப் பட்டுப் பகுத்தறிவு இங்கே பயிரிடப்பட்டது. ஓயா உழைப்பால் ஒளியேற்றப்பட்ட பகுத்தறிவை உறங்க விடலாமா? அச்சப்பட்டு அறியாமையை மிச்சமாக்கி ஏமாறலாமா? பக்தி பணச் செலவை ஏற்படுத்தும் - பயனைப் பெற்றுத் தராது. பகுத்தறிவு பாதை காட்டும் - போதையை ஒட்டும். பக்தியைப் பரப்புகை செய்யப் பல கோயில்கள். பகுத்தறிவுக்கு . . . ? உள்ள ஒன்றும் . . . !

குத்தகை நிலத்தில் குறுவை நட்டு
 நத்தை ஓட்டில் நன்னீர் சேந்தி
 எத்தனை காலம் இளைப்பாறாமல்
 முத்து வியர்வையில் மூழ்கி உழைப்பினும்
 படியால் அளக்கப் பயிர்விளைந் திடுமோ?
 ஓடியாது ஊக்கினும் உயர்வெட் டாது!
 காலம் கருவி களத்தைத் தேர்ந்து
 மூலம் முறைமை முற்றும் ஆய்ந்து
 விதையின் தரத்தை விழிப்பாய்க் கணித்தே
 எதையும் விதைக்கும் எண்ணம் வேண்டும்
 உயிராம் நீர்வளம் உண்டெனக் கண்டு
 பயிர்செய் தால்தான் பயன்பெற் றிடலாம்
 வெற்று நம்பிக்கை விளைவு தராது!
 இல்லா ஒன்றை எண்ணுவோ ரெத்துணை
 நல்லா ரெனினும் நடுக்கடல் மூழ்கின்
 வானப் பருந்தா வந்து தூக்கிடும்?
 ஊனம் அல்லார் உதைத்தால் மிதக்கலாம்!
 பகுத்தறி வொன்றே பாதை காட்டும்
 மிகுந்த 'பக்தி' மிதக்கவைக் காது
 பளிங்காம் எண்ணம் பழுதாக் காமல்
 தெளிந்தே அறிவைத் தீட்டிக் கொண்டால்
 இடுக்கண் எத்தனை இருண்டுவந் தாலும்
 மிடுக்காய்க் கடக்கலாம் மேதினி யோரே!

ஊனர் = முடவர்.

பெருமை . . ?

பெருமை என்பது இயல்பாக வருவது. கூட்டி வருவதும் கேட்டுப் பெறுவதும் பெருமையன்று. தக்கார் புகழ்வது பெருமை. தகுதியிலார் பாராட்டுவது சிறுமை! பழுத்து விழுந்த கனியின் கவைக்கும் பழுக்க வைத்த காயின் கவைக்கும் வேறுபாடு உண்டு. பெருமை என்பதும் அப்படித்தான். கடமையைச் செய்தால், பெருமை பின்பக்கம் வந்து நிற்கும்.

பெருமை என்பது பீடுறு வினையால்
 விரும்பி ஒன்றி விலகா திருப்பது!
 படுக்காப் புரவிப் பாய்ச்சல் போன்ற
 மிடுக்குழைப் பாலே மிச்சப் படுவது!
 பறித்தே பழகிய பழமரக் குரங்குக்
 குறிப்புடை யாரின் கூச்சலை வெறுப்பது!
 கரையில் ஒதுங்கிக் காய்ந்து நாறும்
 திரைதரு கிளிஞ்சலைத் திரட்டும் சிறுவர்
 நித்தில மாக நினைப்பதை யொத்த
 சில்லரை ஒலியைச் செவியுற மறுத்துப்
 புல்லெனத் தள்ளிப் பொன்வெளி காண்பது!
 விண்கோள் வெள்ளொளி விரிதல் போலே
 மண்கோ ளானோர் மகிழரை மட்டுமே
 பெருமை யன்றிப் பிஞ்சும், குஞ்சும்
 அருமை என்றே அரற்றுவ தெல்லாம்
 நொய்யுரை யன்றி நெய்யுரை யன்றெனப்
 பொய்யுரைக் கொழிப்பைப் போற்றா தொழிப்பது!
 வேர்ச்சொல் போன்ற நேர்ச்சொல் வாய்மையர்
 நீர்ச்சொல் லொன்றையே நெஞ்சில் நிறுத்திப்
 பெருமை எதுவெனும் பெற்றி
 அருமை தேர்ந்தே அகமுயர் வோமே!

விண்கோள் = சூரியன், பகலவன்.

நூலறிவு

பொழுதைப் போக்குவதற்கு ஏதொன்றும் படைக்கப்படவில்லை. காலம் பொன் போன்றதென்று சிலர் எழுதி வைத்துக் காட்டுகிறார்கள். காலத்திற்கு இணையாகவோ, மிகையாகவோ காட்ட உலகில் ஒன்றுமில்லை. நூல்களைப் பொழுதைப் போக்கும் துணையாகக் காட்டுவது பெரும் பிழை! எண்ணத்தைத் தூய்மைப்படுத்தும் நூல்களை, முன்னேற வழிகாட்டும் நூல்களை நாளும் படித்தால் நல்லவராகலாம். வல்லவரும் ஆகலாம்.

எலுமிச் சையை இருகூ றாக்கின்
 அலுத்துப் படுத்த அமைப்பி விரண்டு
 வண்டிச் சக்கரம் வாகாய்த் தோன்றும்!
 நண்டின் கண்போல் நல்விதை இருக்கும்!
 சான்றோர் நூலை ஊன்றிக் கற்றால்
 தோன்றாப் பொருளெலாம் துலங்கும் விளங்கும்
 இதயம் போலே இருக்கும் தெங்கின்
 சதைஎலும் பொப்பச் சற்றுக் கடினமாய்
 உள்ள நாரும் ஓடும் களைந்தால்
 வெள்ளைப் பருக்கை விளங்குதல் போலே
 அகத்தில் படிந்த அழுக்கெலாம் அகன்று
 பகரும் தூய்மைப் பண்பு வெளிப்படும்!
 காரப் பேச்சு கனிவாய் மாறும்
 ஈரம் நெஞ்சில் இன்பைத் தேக்கும்
 முற்றிய அறிவு முடங்கா தியங்கி
 நற்றிறம் விளங்க நமக்கது உதவும்!
 பொருளைச் சேர்க்கப் புரண்டுழைப் போரெலாம்
 இருளை விரட்டும் ஏற்ற நூல்களை
 வாங்கிக் கற்றால் வாழ்வில்
 வீங்கும் இன்னலை விலக்கிட லாமே!

மூடம் வளர்த்தோர்

உழைப்பின் உறுதியைக் குலைப்பது, தன்னம்பிக்கையைத் தகர்ப்பது, சிந்தனையாற்றலைச் சிறைப்படுத்துவது, ஆசையைத் தூண்டி அறிவை அணைப்பது மூடம்! தேவையற்ற ஒன்றில் நாம் தோய்ந்து தேய்கிறோம்.

கொத்தாய்ப் பறித்துக் கொண்டதில் சிறிதே
 வித்தாய் எடுத்து விதைக்கும் செல்வர்
 கொடையெனக் கூறிக் கொடுப்பதைக் கொண்டே
 புடைசிற் பத்தைப் போற்றும் சடங்கு
 நாளு மிங்கே நடக்கும் வேளையில்
 'ஆள்வது எது' வெனும் அரற்றலைப் பொருட்டாய்
 எண்ணிட இயலுமா? ஏற்பது பொருந்துமா?
 திண்ணையி லேறவே திறனில் லார்க்கு
 விண்ணில் ஏறும் வித்தை கூடுமோ?
 மண்புழு என்று மலைப்பாம் பானது?
 அச்சம் ஆசை அகத்தில் மிகுந்தால்
 கொச்சைப் பட்டுக் குன்றும் அறிவு!
 குப்புறப் படுத்துக் கொண்டவர் விழிகள்
 எப்படி விண்கோள் ஏற்றம் காணும்?
 அறவுணர் வில்லார், அடங்கார் திருந்தப்
 புறவழி ஈதெனப் புகுத்தப் பட்டதே
 இறைநெறி! இதனை இயல்பாய் மாற்றிக்
 கறைபடு நெஞ்சினர் கைத்தொழி லாக்கினர்
 உழைக்கா துண்ண ஒருவழி யாகப்
 பிழைப்புச் சடங்கைப் பிறைபோல் வளர்த்தனர்!
 அம்மியை நகர்த்த அடிப்பதைப் போன்றே
 இம்மை, மறுமை எண்ணம் ஊட்டி
 இறையெனப் பலவும் இட்டுக் கட்டி
 முறையென *மதித்திரை மூடம் வளர்த்து
 முனைப்பின் முனையை முறித்ததன்
 வினைப்பயன் தன்னை வென்றால் உய்வே!

*மதி+திரை.

முதற் கடமை

தயங்கித் தயங்கி ஒரு செயலைச் செய்யத் தொடங்கும்போது தான் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. அச்சம் ஆற்றலைக் குறைத்துவிடும். துணிந்து செய்ய வேண்டும்; தேர்ந்து செய்ய வேண்டும் - தெளிந்து செய்ய வேண்டும். செய்ய வேண்டியதைச் செய்யத் தவறினால் அதன் பின்விளைவுகள் கேடாக அமையும். மாந்தரின் முதற்கடமை பெற்றோரைப் பேணுதலே!

விரும்பும் செல்வம், வெறுக்கும் இறப்பு
கரும்பு காணியில், கள்ளி வேலியில்
இரண்டும் நெருக்கமாய் இருப்பது இயற்கை
மிரண்டால் இறப்பு மேவா தொதுங்குமா?
இயற்கையை மதிக்க எண்ணா திருந்தால்
செயற்கைக் கேடு சினந்ததை உணர்த்தும்
தாய்மையைப் போற்றத் தவறிய எவரும்
நோய்மனம் உறுத்த நோவ ரொருநாள்!
பருவம் பார்த்துப் பயிர்செய் யார்க்கெலாம்
எருவும் நீரும் இழப்பாய்ப் போகும்!
உழைப்பை உறிஞ்சி உணர்றம் குறைத்துத்
தழைக்கா மரமாய்த் தனிமைப் படுத்தும்!
வாழும் போது வழங்கா அன்பை
வீழும் போது வெளியிடல் ஏனாம்?
முதுமையில் காப்பதே முதலாம் கடமை
பதுமையைக் காப்போர் பழம்பொரு ளாக
ஒதுக்கியும் ஒதுங்கியும் உதவா திருந்தால்
பதுக்கிய நன்றி பழிவாங் கிடுமே!
அன்னை அப்பனை அன்பாய்ப் பேணுதல்
முன்னைக் கடமை, முறைமை தவறின்
வேளை பார்த்து விதைத்தது
நாளை முளைப்பது நடைமுறை தானே!

பூக்கள்

மலர்கள் எவ்வளவு மென்மையானவை! இயற்கை அழகை அறிமுகப்படுத்துவது பூக்கள் மூலமே! மனத்துக்காகவே மணம்! இம்முன்று சிறப்புகளினால், மலர்களை முடியில் சூடனர் பெண்கள். மாலையாக்கி மார்பில் அணிந்தனர் ஆண்கள். இதயத்தை இரும்பாக்கிக் கொள்ளாத காலம் வரை இவைதாம் நடைமுறை! காலம் மாறியது - கணிப்பு மாறியது. தலையில் சூட வேண்டிய மலரைக் காலடியில் போட்டு மதிக்கின்றோம்! மாலையாக்கி மார்பில் அணிந்ததை மண்ணில் பரப்பி நடந்து பார்க்கின்றோம்! இதயம் இருந்த இடத்தில் இறுகிப்போன பாறை!

மொட்டு முற்றிக் கட்டவிழ்ந் திட்டால்
 தொட்டுப் பார்க்கத் துடிக்கும் நெஞ்சு!
 தண்மை மணமும் மென்மை யழகும்
 பெண்ணை வெல்லும், பிறையை எள்ளும்!
 ஒருநாள் பூத்த ஒருசெடி மலரே
 திருமண மாலையாய்த் திகழும், மறுநாள்
 பிறக்கும் பூக்கள் பிணத்தைத் தழுவிச்
 சிறப்பை இழந்து சிதையும் வீதியில்!
 உயிர்த்த குழவி உதட்டின் மென்மை
 அயில்மனத் தாரின் அடியில் மிதிபடும்!
 இறந்தபின் மாலை எதற்காம்? மூச்சைத்
 துறந்தவர் துய்ப்பரோ தூமண எழிலை?
 மூச்சும் பேச்சும் முடிந்து போனபின்
 பூச்சும் பூவும் புரைசடங் கன்றோ?
 எதையும் இழந்திட இலைதுணி வெனினும்
 துதையிதழ் மென்மலர்த் தூவி, மாலையை
 மிதிபடச் செய்யும் மிடுக்கிலாச் செயலை
 மதிநலன் மிக்கார் மறுத்து விடுவதே
 ஈரம் நெஞ்சில் இருப்போர்
 வீரம், விறலாம் வெண்மனத் தோரே!

அயில் = இரும்பு; துதை = நெருக்கம்.

நிலவின் நிறம் கருப்பு? வியக்க ஒன்றுமில்லை. உண்மை இதுதான். ஞாயிறு தந்த ஒளி ஆடையைப் போர்த்திக் கொண்டுதான் வெண்ணிலவாகி விண்வலம் வருகிறது. நிலவு, வளர்வதாகவும், தேய்வதாகவும் இன்றும் பேசுவோர் இருக்கின்றார்கள். பட்டறிவு நிலவை இருளாக்கியது. பகுத்தறிவு ஒளியேற்றியது!

அழுக்கைத் துவைத்தே அலசி அணியப்
பொழுதமை யாமல் போனதோ, அன்றி
மாற்றுடை யின்றி மானம் காக்க
ஆற்றப் பாதி அணியப் பாதியாய்
அற்றை ஏழை அன்னையர் போன்றே
ஒற்றை ஆடையோ டுழல்கின் றாயா?
கறுப்பு நிலவே! கலைக்குள் இங்கே
உறுப்பை மட்டுமே உடையால் மறைக்கும்
எண்ணங் கொண்டோர் இருந்த போதிலும்
கண்ணுக் கழகைக் காட்டோ மென்றே
முக்கா டிட்ட முசலிம் பெண்போல்
எக்கா லத்தும் இருந்த தில்லைநீ!
குறைந்த ஆடையில் கொள்ளை அழகிலை
மறைத்தால் கூடும் மதிப்பும் அழகும்!
போர்த்திய ஆடையைப் பொலிவென் றேற்றிக்
கூர்த்த மதியினர் கூறிய கவிதையை
எங்கள் மக்களும் ஏற்றுக் கொண்டு
தங்கம் வெள்ளி தந்தம் என்று
நீக்ரோ அழகி நிலவே உன்னைத்
தூக்கிப் பேசித் துதிக்கின் றார்கள்!
தேராத் தமிழர் தேய்வதாய்க் கூட
ஓரா யிரங்கதை ஓதக் கேட்டே
அறிவியற் கருத்தை அடைகாக் காமல்
நெறியாய் மூட நிழலில் ஆறும்
எங்களுக் குன்உடை இன்றும்
திங்களே! உடலாய்த் தெரிவ தியல்பே!

கலை = உடை; அற்றை ஏழை = அந்த நாள் வறியோர்; ஆறும் = இளைப்பாறும்.

மனதில் உறுதி வேண்டும்

வெள்ளுடை தாய்மையைத்தான் காட்டுகிறதேயன்றித் துணிவைக் காட்டவில்லை. ஊருக்கென்ன, தங்கள் உடலுக்கும் உயிருக்குமே ஊறு செய்தாலும் பொறுமை எண்ணும் போர்வையில் எதிர்க்கத் துணியாமல், அடங்கிப் போய்விடுவார்கள். உடை மிடுக்கைப் போன்றே உள்ளத்தையும் மிடுக்காக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். குற்றவாளிகளுக்கு இருக்கும் துணிவு மற்றவர்களிடம் இல்லையே!

கோழைத் தனத்தைக் குடிவைத் திருந்தால்
 ஏழைக ளவரே எதுபெற் றிருப்பினும்!
 வாழை அணைப்பே வலிப்பதாய் உணர்வோர்
 தாழை முள்ளைத் தரிக்கவா வருவர்?
 கோழி பிடித்ததைக் கொண்டா டிடுவோர்
 ஆழியைக் கடக்கும் ஆற்றல ராவரோ?
 தூவல் பிடித்துத் தொழில்செய் தவர்கள்
 ஏவல் செய்யவே இயலு மன்றிப்
 படைக்கலன் ஏந்தவா புடைத்தெழுக் கூடும்?
 குடையின் கம்பியா கொல்லும் புலியை?
 நுகர்வில் திளைப்போர் நொய்யுட லாளர்
 இகல்கண் டெதிர்க்க எழுவ தரிதே!
 உடலுழைப் போடே உயர்நூல் பயின்றால்
 திடமனம் பெறலாம், தீமை கடியலாம்!
 வெள்ளுடைக் குள்ளே வியர்க்கா திருந்தால்
 துள்ளும் கிளியும் தொடையைத் தட்டும்
 மென்பணி யாளரின் மிடுக்கு
 வன்மையை உள்,புறம் வளர்த்தால் மிகுமே!

இகல் = பகை; மென்பணியாளர் = முளை உழைப்பாளர்.

மண்சுமை மனச்சுமை

சாதாரணம், சிறப்பு (Special) என்று எல்லாமே இரண்டு தரமாக்கப்பட்டு விட்டன. வறுமையும் அதற்கு விதிவிலக்கன்று. கடுமையான வறுமையைச் சிறப்பு வறுமை என்று தரப்படுத்தலாமே! வறுமைக்கு, வரவேற்பு வளைவு அமைப்பது மக்கள் பெருக்கம். வளர்ந்த நாடுகளில் மக்கள் தொகை கட்டுக்குள் இருக்கிறது. இங்கே வளர்ச்சி மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தில் மடிந்து கிடக்கிறது.

பிறப்பே பிழையெனப் பேதுறும் மக்கள்
 சிறப்பு வறுமையில் சிக்கிய பின்னும்
 ஆண்டவன் அருளென அதிகம் பெற்று
 நீண்ட வரிசையில் நிற்க வைத்த
 பிள்ளைகள் வழியே பெறும்பயன் என்ன?
 தள்ளி வைத்துத் தனிக்குடித் தனமே!
 சுஞ்சி ஊற்றிக் காக்கும் கடமை
 கொஞ்சமு மின்றிக் குன்றிக் கிடப்பதேன்?
 வறுமையை ஊட்டியே வளர்த்த பிள்ளைகள்
 வெறுமையை நெஞ்சில் விளைபயி ராக்கப்
 பொறுமை, பொறுப்பையே போட்டனர் உரமாய்
 சிறுமையை விதைத்தால் பெருமையா விளையும்?
 ஒன்றே பெற்று நன்றாய் வளர்த்துக்
 குன்றாய் உயர்த்தும் குறிக்கோ ளிருந்தால்
 நிலமகள் சுமையும் நெஞ்சின் சுமையும்
 நலத்துறைச் சுமையும் நாளை குறையும்!
 அன்பு பண்பு அறிவுரை பயன்தரும்
 இன்னலில் இவையெலாம் எரிமுன் துரும்பே!
 பஞ்சம் நீங்கின் நெஞ்சம் உவக்கும்
 எஞ்சிய அன்பு இயல்பூற் றாகும்!
 கட்டுப் பாட்டினைக் கடலின் உப்பைக்
 கொட்டும் மழையில் குவித்த பிழையின்
 விளைவின் வழியே விரைவில் கண்டோம்!
 களையெடுத்திடுவது கடினமு மன்று
 மக்கள் பெருக்கம் மட்டுப் பட்டால்
 சிக்க லவிழ்ந்து செம்மை கூடுமே!

பேதுறும் = அல்லல்படும்.

உதிர்ந்த இலைகள்

கொடுங்கோன்மை நீண்ட காலம் வாழ்ந்ததில்லை. பிரெஞ்சு நாட்டில் பஞ்சாயப் போனது. உருசியத்தில் உருக்குலைந்தது. உகாண்டாவில் ஓடி விட்டது. எகிப்தில், அர்ஜென்டினாவில், ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் கொடுங்கோன்மை குடிபெயர்ந்த வரலாறு உண்டு.

தயிராய் மாறாத் தாய்ப்பால் போலே
பயிருக் குயிராம் பருவ மழையே!
பருவம் பிழைத்துப் பன்மடங் குயர்ந்து
பெருமழை யாகப் பெய்யு மானால்
எல்லாம் கெட்டிடும்! இழப்பே கூடும்!
நல்லா ரெனநாம் நம்பி ஆட்சியில்
அமர்த்தும் ஒருவர் அகந்தை கொண்டு
தமக்கே பழியைத் தருவித் தாலும்
நாட்டு மக்களின் நலனும் உரிமையும்
காட்டுப் பூனையின் கடும்பசி வேளை
கண்ணெதிர்ப் பட்ட கனத்த கோழியாய்
எண்ணப் பட்டே இரையா கிடுதே!
குவலய மெங்கணும் கொடுங்கோ லாட்சி
சுவரில் மோதிய சுட்ட சட்டியாய்ப்
பொடிப்பொடி யாகப் போன நிகழ்வுகள்
படிபடி என்றே பாட மானதை
மறப்பார் கொழுப்பை மழுவே உண்ணும்!
திறப்பா டென்றே திரண்டு புகழ்ந்தோர்
வெட்டென மறந்தே விலகக் கூடும்
கெட்டதும் சுட்டதும் கிளத்தி அரங்கில்
பட்டி மண்டபம் பாங்காய் நடத்துவர்!
உருசிய பிரெஞ்சு உப்பரி கைகள்
கருகக் களப்பலி கண்டதிவ் வையம்
எதிர்கா லத்தை எண்ணார்
உதிர்ந்த முடிக்கே ஒப்பா வாரே!

மழு = கொழுப்பு.

எத்தனை காவியங்கள் படைத்தாலும் எவ்வளவு கவிதைகள் எழுதினாலும் ஒரு தாயை முழுமையாகக் காட்டிட முடியாது. தாய்க்கு இணை விண்பரப்பொன்றே! போற்ற வேண்டிய தாயைப் புண்படச் செய்வோர் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை அரை குறையாக விட்டவரே! தாய்க்குக் கோயில் கட்ட வேண்டாம். உள்ளத்தில் வையுங்கள்; இல்லத்தில் இருக்க விடுங்கள்.

இறக்க எண்ணா இனிய சுமையாய்
எத்தனை நாட்கள் இடுப்புள் சுமந்தாள்!
மூன்று நூறுநாள் முழுதாய் வளர்ந்தபின்
ஊன்றி வெளிவர உதைத்தது யாரை?
முதலுதை பெற்றவள் முனியா தன்பால்
கதகதப் பேற்றக் கனியிடை அணைத்தாள்!
குருதி நிறமோ கொடுநிற மென்றே
பருகிட மாற்றிப் பாலாய்த் தந்தாள்!
உண்டு உவப்பதை ஒதுக்கி வைத்தே
அண்டும் நோயென அவள்சுவை தவிர்த்தாள்!
கண்ணின் மணியெனக் குருதிக் காத்தவள்
மண்ணுள் போம்நிலை மருட்டும் போதும்
மகன்மகன் நலனெணி மனம்நெகிழ்ந் திடுவாள்!
இகழென எதையும் எண்ணா தியற்றிடும்
அன்னைக் கிணையாய் அறிய
ஔன்றிலை உலகில் உன்னுக இனிதே!

உரிமை உணர்வு

உரிமை உணர்வு சிலருக்கு ஊற்றாக வரும்; பலருக்கு ஊட்டினால்தான் வரும். மானம் என்பதும் ஓர் உணர்வுதான் - அதற்கு உருவம் இல்லை. செயலே அதை அறிமுகப்படுத்தும். கர்ணன் குண்டலத்தையும், கொடையையும் கொடுத்ததால் கொலையுண்டான் என்பது கதை. மான உணர்வை இழந்து நின்றதால் எத்தனை பெரிய மனிதர்கள் ஏளனத்துக்கு இலக்காக இருக்கிறார்கள்! ஒருவரை மனிதராக உயர்த்துவதே மானந்தான்!

இரண்டு வழிகள் இருக்கப் போக
மிரண்டும் கிடக்கலாம் திரண்டும் எதிர்க்கலாம்!
வசைநசை இரண்டும் வாழ்விய லென்று
பிசைந்த மாவுப் பிண்டமாய் இருப்பது
ஒருவர் தொடவே உரிய உறுப்பைத்
தெருநாய் கூடத் தீண்டப் பொறுப்பதே!
அரைநொடி யாயினும் அரியென வாழ்தல்
நரைதிரை காணும் நாளினும் இனிதே!
வளர்க்கும் நாயென வாலை மிதித்தால்
பிளக்கும் வாயால் பிடித்துக் கடிக்கும்
நாயினும் கீழாய் நம்மவர் கிடப்பது
நோயினும் கொடிதே! நோவதும் சிறிதே!
மானம் என்பது மலைபோல் காணும்
கனப்பொரு ளன்று, கருத்தாய் உணர்வாய்
மூளை மடிப்பில் முடங்கிக் கிடப்பது!
வேளை வருங்கால் வெகுளச் சொல்வது
இந்த உணர்வே இலையேல்
கந்தக மன்றவர் களிமண் தூளே!

! ! போற்றத்தக்கவர் ! !

ஏழைகளே, இயங்கும் உலகின் அச்சாணி. இவர்களே தம் உழைப்பால் செல்வர்களை உருவாக்குகிறார்கள். இருப்பதில் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொடுக்க ஏழைக்கு மட்டுமே இயல்பாய் மனம் வரும். முன்னேற்றத்தின் முளைக்கரு இவர்கள். மாளிகைகளின் கடைக்கால் ஏழைகள். உன்னைப்போல் உண்டா என்று சொன்னால் போதும், உச்சிக் குளிர்ந்து உழைக்க முன் வருவார்கள். இந்த நூற்றாண்டிலும் ஏழைகளின் இலக்கணம் இதுதான். இவர்களை ஏற்றிவிடப்போவது எந்த நூற்றாண்டில்?

ஓரறி வுயிரினம் உலகோ ருண்ண
ஈரம் உலர்த்தி ஈயும் கூலம்!
அறிவால் ஆறென அறியப் படுவோர்
குறியில் பொதுமை குந்த வில்லையே!
தானுண்டு எஞ்சினால் தரையில் வீசுவோர்
மானுடப் பரிவால் மாற்றார்க்கு(கு) ஈயார்!
இரக்க உணர்வே இல்லார் மாட்டுச்
சுரக்கும் என்பது சுருங்கா உண்மை!
கண்ணைக் கவரும் கவினார் பூக்கள்
மண்ணுள் வேரால் மாண்புறல் போலே
ஆடு களத்திலும் அரசியற் களத்திலும்
பீடு பெற்றவர் பின்புலம் வறியோர்!
கட்டடம் தெரியும் கடைக்கால் தெரியுமா?
எட்டாம் எண்போல் இயல்பு திரியார்
எங்கும் கீழே இருப்போ ராகி
நுங்குக் கண்ணாய் நோண்டப் பட்டே
அல்ல லுற்றே அலரும் போதும்
நல்லா ரென்னும் சொல்லால் குளிர்ந்தே
உழைக்கும் பக்குவ முடையார்
தழைக்கும் நாளைத் தருவிப் போமே!

கூலம் = தானியம்.

கொடிது! கொடிது!

மாந்தன் இலக்கோடு வாழ வேண்டும். இன மேம்பாட்டிற்காக உழைக்க வேண்டும். நோக்கத்தில் குறை என்றால் அஃது ஆக்கத்தில் எதிரொளிக்கும். கோலத்திற்குப் புள்ளிதான் வழிகாட்டி. புள்ளி தவறினால் கோலமே தவறுதான். மாந்தப் பெருமை நன்றியுணர்வில் தான். நன்றி இல்லாரோடு நட்பு வேண்டாம்.

இலக்கில் லாமல் இயங்கும் மாந்தர்
 உலகுக் கொவ்வா ஒருபெருஞ் சுமையே!
 பின்னும் பேசப் பெருவினை யாற்றி
 மன்னும் புகழே மாந்தர்க் கழகாம்!
 திக்கெலாம் பூக்களைத் தேடி நுகர்ந்து
 நக்கிச் சேர்த்த *நறவை நமக்கு
 நோய்மருந் தாக நுகர நல்கும்
 ஓய்வறி யாமல் உழைக்கும் ஈக்களைத்
 தாழ்வின மென்பது தவறு, பல்லோர்
 வாழ்வைக் கெடுத்து வஞ்சினம் தீர்ப்போர்
 ஈ,எறும் புக்கும் ஈடிலை, இவர்பால்
 'கா' என வேண்டிக் கைதொழு தாலும்
 வேங்கைபால் அடைக்கலம் வேண்டிய கலையை
 ஆங்குது அடித்துணும் அவலமாய் முடியும்!
 கறியும் சோறும் கனிவாய் நல்கினும்
 வெறிநாய் அதனை விரும்பா ததுபோல்
 கீழோர் சினமும் கிளைக்கு மன்றி
 நீழல் தண்மை நெருங்கி வராது!
 புள்ளியே தவறெனில் போடும் கோலம்
 அள்ளித் தெளித்த அலங்கோ லந்தான்!
 பன்றிக் கெதற்காம் பன்னீர்க் குளியல்?
 நன்றி என்னும் நற்பண் பதனைக்
 கொன்றார் நட்பு கொடிததை
 என்றும் நாடா திருப்பது மேலே!

கலையை = மானை.

அறத்தை வணிகமாக்கக் கூடாது. நடைமுறையில், இதயமே விற்கப்படுகிறது. கொடை என்பது சிறிதளவே கொடுத்து, பெருமளவு பெறுவதென்பதாகிவிட்டது. பிறருக்குக் கொடுப்பதில் தன்னலத்திற்குச் சிறிதளவும் இடமிருக்கக் கூடாது. 'புண்ணியம்' என்று தலையைக் கொடுத்தாலும் அதில் தன்னல நோக்கமிருப்பதால் அஃது அறமன்ற; முதலீடு! உள்ளத்தில் வஞ்சம் வைத்து, உறவாடுவோர் கள்ளிப்பாலுக்கு இணையானவர்கள். கள்ளிப் பால் காக்காது - உயிரைப் போக்கும்.

தன்னை நினைத்தே தலையைத் தரினும்
 அன்னப் பருக்கை அளவுங் கூட
 அறத்தின் கூறே அதிலடங் காது!
 மறமெனப் படுவதும் மற்றொரு வன்முறைத்
 திறத்தைக் காட்டும் தீமையின் புறவழி
 சிறகைத் தறித்துச் சிட்டுக் குருவிக்(கு)
 உடற்றிறத் தாலே ஊறு செய்வது
 அடமே யன்றி ஆற்ற லன்றே!
 வலிமையும் வளமையும் வாய்ப்பும் பெற்றோர்
 நலிந்தார்க் கிரங்கலே நல்லற மன்றி
 வெல்லும் நோக்கில் வேட்டெழுந் தாற்றும்
 ஒல்லா வினையால் உயர்புகழ் மேவா!
 கள்ளங் கடவார் காப்புரை
 கள்ளிப் பாலதைக் கழிப்பது கடனே!

விழித்தெழும் வேளை இது

இந்தியாவில் உள்ள தமிழர்கள் இயந்திரமாக உழல்கின்றனர். இனவுணர்வும் இல்லை; மொழியுணர்வும் இல்லை. எடுபடிகளாக இருப்பதில் இன்பம் காண்போரை எங்கேனும் கண்டால், யாரெனக் கேட்டுப் பாருங்கள் - அவர் தமிழராகத்தான் இருப்பார். நம் முன்னோர் மானத்திற்காக உயிரை விட்டிருக்கிறார்கள். இன்று தமிழன் ஒரு குவளை தேநீருக்காக, இழக்கக் கூடாததை இழந்து கொண்டிருக்கின்றான். இவனுடைய மரபுப் பண்புகள் மண்ணோடு மண்ணாகி மறையும் முன்னர்க் காப்பாற்றியாக வேண்டுமே! மாற்றப் போவது யார்?

இயந்திரம் ஆன இந்தியத் தமிழா!
நயனிலார் மாட்டே நாட்டங் கொண்டோய்!
குச்சுப் பனிக்குழை குழந்தையின் கையில்
உச்சி வெய்யிலில் உருகினாற் போலே
பண்டைச் சான்றோர் பண்பு நலன்களைக்
கண்டு கொள்ளாமல் கரைய விட்டோய்!
உண்டு கொழுக்க உடலை வளர்த்துத்
தொண்டென மாற்றார் தோல்செருப் பானாய்!
உடன்பிறந் தாரை ஒறுப்பதே தலைமைக்
கடனென ஆற்றிக் கரிமுகம் பூசிக்
காண்பார் நகைக்கும் காட்சிப் பொருளாய்
நாண்விட் டிங்கே நலிந்தாய், மெலிந்தாய்!
இந்த மண்ணில் முந்திப் பிறந்தோர்
சந்தன மானார், சாணமாய் நீ! ஏன்?
முற்றும் தாழ்ந்து முகவரி இழந்து
சுற்றம் கெடுத்துச் சோரும் முன்பே
விழித்துக் கொள்ளடா வேங்கையே!
பழிப்பினைத் துடைக்கவா பயணப் பட்டே!

பணிக்குழை = Ice cream.

திருத்திடலாமே!

இயற்கைக் கழிவுகளை ஏற்றுக் கொண்டதால் தானே கடல் உப்பானது! காய்ச்சினால் அழுக்கு தீரியும்; வடித்தால் மீரியும். செல்வமும், பதவியுந்தானே நல்லவர்களையும் பொல்லாதவர்களாக மாற்றுகின்றன. நல்லவர்கள் நல்லவர்களாக மடிய விரும்பியே துறவியானார்கள்.

கடலின் உப்போ கழிவால் சேர்ந்தது
 உடலின் உப்போ உணவு தந்தது
 உண்டு கழித்ததே உயர்வாய் மாறிடக்
 கண்ட பின்னணிக் கருத்து, முயன்றால்
 அல்லதை நல்லதாய் ஆக்கலாம் என்பதே!
 பொல்லா மனத்தையும் புதுக்கச் சொல்வதே!
 காய்ச்சி வடித்தால் கசடுகள் விலகும்!
 வாய்ப்பால் வளரும் வளமும் வன்மமும்
 எரியும் தீயை இழுத்தால் அடங்கும்
 கொதிப்பைப் போன்றே குறையும் என்பதால்
 அல்லல் புரிந்தே அகம்உவப் பாரின்
 செல்வம், பதவி. சிறுக்கத் தொடங்கினால்
 குற்றப் பண்பும் குறையும், மறையும்!
 நற்றிறம் மழையில் நனைந்த செடிபோல்
 துளிர்விடத் தொடங்கித் தொண்டில் தோயும்!
 அளியும் அடக்கமும் அரும்பத் தொடங்கும்!
 வலிய கேழலை வாரணம் என்றால்
 எலியும் எனைப்போல் எவனெனப் பேசும்!
 தீர்த்தல் தவிர்த்துத் திருத்த முனைவதும்
 ஆர்த்தல் விடுத்தே அமைதி கூறலும்
 மாற்றிச் சிறிது மனத்தைத் திருத்தும்
 ஆற்றல் பெற்ற அருவினை யாகும்
 நீரால் கழுவிடும் நீங்கா அழுக்கென
 ஊரார் உழைப்பால் உயரந்தோர் மட்டில்
 இரும்புக் கறையாய் இருப்பர்
 கரும்புச் சாறுமிக் கறைபோக் காதே!

அளி = அன்பு.

தாழை மடல்களைக் கொண்டே தமிழர்கள் மழைக்குடையை உருவாக்கிப் பயன்படுத்தினார்கள். அந்தக் குடைக்கு உருக்கொடுக்க உதவியது காளான்! காளானைக் கொண்டு மருந்து செய்யப்படுகிறது. உயர்ந்த உணவகங்களில் உணவும் சமைக்கப்படுகிறது. குப்பையில் முளைத்த காளான் எப்படிப் பயன்படுகிறது! எளியவர்களும் இப்படித்தாம் - உயர்ந்த பணிகளுக்கு உதவுகிறார்கள். உலகில் உயர்ந்தவர்கள் யார்? பெரிய பதவியில் உள்ளவர்களா? பணக்காரர்களா? இல்லை. உண்மையாக உழைப்பவர்கள், நேர்மையாக நடப்பவர்கள்.

துணிக்குடை அறிமுகம் தோன்றா நாளில்
அணிக்குடை யாக ஆண்ட தாழ்ங்
குடைபோல் குப்பையில் குளிர்மழைக் காலம்
அடையாய் முளைத்தே அழியும் காளான்
அறிவியல் ஆய்வில் அருமருந் தானது
வறியோர் தொடுவுண வானது அன்று!
பொருட்டாய் எண்ணாப் புல்லும் பூண்டும்
மருட்டும் நோய்களை விரட்டும் என்பது
எளிமையில் அடங்கிய ஏற்றப் பண்பை
உளியின் ஆற்றலாய் உணர்த்திடல் அறிவோம்
பயன்படு தன்மையால் பாரில்
உயர்வு தாழ்வை உணர்தல் முறையே!

அச்சம் தவிர்

அறிவியல் வளர்ச்சி வேகத்தால் நாளுக்கு நாள் வாழ்க்கை முறை மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆசை வளர்ச்சியினால், மனிதனுடைய பண்பாடுகள் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

படுத்துக் கிடக்கும் பழமலைத் தொடர்கள்
கொடுத்துக் குரைக்கும் குளிர்புன லாழிகள்!
இரண்டைத் தவிர்த்தால் இயங்கும் உலகில்
பிரளய நாள்முதல் பிறிதொன் றிங்கே
மறையா திருக்கும் மாட்சிப் பொருளாய்
நிறையாய்க் காட்ட நிலைத்தொன் றிலையே!
கதைகள் காட்டும் கடவுளர் கூட
புதைந்தும் எளிந்தும் போனவர் தாமே!
மாற்றார் நலனை மனத்துட் கொண்டே
ஆற்றிடுந் தொண்டால் அடையும் பலனை
மக்கள் நெஞ்சம் மறவா திருந்தால்
எக்கா லத்தும் இங்கு வாழலாம்!
இருபது வரையில் இனிதாம் வாழ்க்கை
இருபதே இரட்டித் தியங்கும் நாளில்
வாய்ப்புக் கேற்ப வளரும் நலன்கள்
தேய்ந்து கரையும் தினமும், அகவை
அறுபதைக் கடந்தால் அடங்கிக் கிடந்த
உறுபடை நோய்கள் உலாவரத் தொடங்கும்
ஆற்றப் பணிகளும், ஆற்றுந் திறனும்
கீற்றாய் இறைக்கக் கிடந்திங் குழல்வதை
விழைவார் பெரும்பிழை விளக்கு விட்டிலே!
தழையும் பழுத்தால் தரைக்கே சொந்தம்
இறப்பும் பிறப்பும் இயற்கைச் சட்டம்
புறப்படு என்றதும் புன்னகைப் பாரிடம்
இறப்பே அஞ்சும் என்பதால்
மறத்தின் மாண்புடன் மரித்திட லாமே!

புறப்படு என்றதும் = இறப்பு வந்த போது.

இயற்கைப் பாடம்

துரியோதனன் அவையில், திரௌபதி அவமானப்படுத்தப்பட்டபோது, கிருட்டிணன் ஆடை கொடுத்து மானம் காத்ததாகக் கதை கூறுகிறது. அம்மணமான நிலவுக்கு, ஒளியுடை போர்த்தி மானம் காப்பது யார்? கதிரவன்! நான்தான் கொடுத்தேன் என்று பரிதி விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வதில்லை. ஆனால் நாம்?

நிலக்கோ ளத்தின் நெருங்கிய உறவாம்
நிலவுக் கோளின் நிருவா ணத்தைக்
காயும் கதிரோன் கவியும் ஒளியால்
தோயப் போர்த்தித் தோன்றா(து) இருத்தல்
பெண்டிர்க் கிரங்கும் பேரரு ளாளர்
புண்ணை ஆற்றப் பூசும் மருந்தாம்!
ஆண்மை என்பதே அடங்குவார்க் கடங்கும்
மாண்பே என்பதை மாந்தர் அறிவர்!
வாழ்வு கொடுத்ததாய் வக்கணை பேசித்
தாழ்வு படுத்தித் தருக்கும் ஆண்கள்
கதிரின் பண்பைக் கருதுதல் நன்றாம்!
ஒதியன் முருங்கைக் குயர்வென எண்ணிப்
பேதைமை கொண்டு பிதற்றுதல் நேரிய
பாதையைப் பிறழ்ந்த பயணம் போன்றதே!
இல்லக் கிழத்தியை இழிவாய் நடத்தி
எல்லை கடந்த இன்னல் தருவதும்
ஆணெனும் அகந்தையால் அல்லல் விளைப்பதும்
காணென வன்மை காட்டி ஒறுத்தலும்
கீழ்மைப் பண்பால் கிளைக்கும் செயலிவை
வாழ்க்கை நெறியில் வறட்சி போன்றது!
ஆயிரம் பிழைகள், அடுக்காய்க் கொடுமைகள்
மாயிருள் மனத்தர் மானினத் தார்க்கே
இயற்றலில் பெருமை இல்லை
நயம்பட்ட நடத்துதல் நல்லற மாமே!

துறவின் திறவுகோல்

எண்ணெய் வற்றிய பின் தீர் கருகத்தான் செய்யும்! என்றும் இளமை
என்பது எண்ணத்திற்கு மட்டுமே பொருந்தும்.

இயலாத போதும், ஏமாற்றத்தின் போதும் துறவு எண்ணம்
துணைக்கு வரும். ஆனால் காப்பாற்றி விடாத-

இயலும் காலம் இல்லற நலன்களை
நயமாய் நுகர்ந்து நாடித் துடிப்பும்
அடங்கத் தொடங்கும் அந்த வேளையில்
கடமை துறக்கும் காவி நினைப்பு
சிலபேர்க் கிங்கே சிந்தையைக் கிளறும்!
உலக வாழ்வே உறுத்தலாய்த் தோன்றும்
ஈரம் காய்ந்தால் எடுத்து மடிக்கும்
துவைத்த துணியாய்த் துய்த்த ஆசைகள்!
பழுக்கும் வரையில் பசுமை, மிளகாய்
கிழக்குக் கதிராய்க் கிழத்தில் மாறுதே!
இயற்கை நிகழ்வே இப்படி என்றால்
செயற்கையில் திளைத்தோர் சிந்தையில் மாற்றம்
புதுமை என்றா புகலக் கூடும்?
இதுவே இயல்பென எண்ணிடத் தோன்றும்!
சுற்றம் அன்பு சுருங்கா திருந்தால்
நெற்றா னாலும் நிலைதிரி யாது!
வாழ்க்கை நலன்கள் வறளா திருந்தால்
பாழ்த்த எண்ணப் படையெடுப் பில்லை
இருப்புக் குறைந்தால் எவர்க்கும் வாழ்வில்
விருப்பும் குறையும் வீடும் காடாம்!
தகவில தவிர்த்தால் தளர்ந்த நாளிலும்
முகவரி நிலைக்கும் மூப்பும் இனிக்கும்
இயல்பொடு இயற்கை இதுவென
மயக்கம் அறுத்தால் மனம்நலன் பெறுமே!

சிறுமை

நாட்டில் நாம் யாருக்கு அஞ்சக்கிறோம்? அறிஞர்களுக்கா? ஆன்றோர்களுக்கா? சான்றோர்களுக்கா? இல்லை, இல்லை, இல்லை. பின், யாரைப் பார்த்து? சண்டியர்களுக்கு! அறப்பிழை செய்யும் அடியாட்களுக்கு. அரசியல் பொறுப்பில் அமர்ந்தவர்களுக்கு! நரிகளிடம் நாட்டாண்மை வந்தால் நண்டுகள் என்ன செய்ய இயலும்?

அதட்டும் மூடர்க்கு அடங்கி நடுங்கும்
 உதட்டு வீரர் உரத்தை நோக்கக்
 கிழிந்த பாயும் கிழட்டு நாயும்
 குழிந்த சாலையுங் கூட மேலாம்!
 பணிவார்க்கு இரங்காப் பதடியர் தம்மைத்
 துணிவாய் எதிர்க்கத் தொடங்கல் அறமே!
 குனிந்து குனிந்து குட்டுகள் வாங்கிக்
 கனிந்த தலைமேல் கைகளைக் கூப்பிக்
 காலில் விழவும் கட்டளை கேட்கும்
 ஆலின் வித்தள(வு) ஆன மாந்தரைக்
 கணைக்கா லிரும்பொறை காலடித் தூசும்
 துணைக்கழைக் காது, துளிமதிக் காது!
 மூச்சு முட்டி முடியும் நாள்வரை
 பேச்சு வீரமே பேணிக் கிடப்பது
 பல்லிச் சொல்லின் பலனை நம்பிச்
 செல்லல் விடுக்கும் சிறுமைக் கொப்பாம்!
 பகையைப் பணிந்து பன்னாள் வாழ்தலின்
 முகைபோல் மலர்ந்து முடிவதே வாழ்வின்
 நிறையெனக் கொள்வர் நேரியர்
 கறையெனக் கருதுவர் கயவரைத் தொழலே!

செல்லல் = ஊர்ப்பயணம்.

பெரியண்ணன்

அமெரிக்கா செல்வந்த நாடு, செல்வாக்குள்ள நாடு! அறிவாளிகளை வாங்கிக் கொண்டு, ஆயுதங்களை விற்கும் நாடு! அனைத்து நாடுகளின் மாமன்றம் அதனுள்ளே. ஆனால், அமெரிக்காவின் அடங்காச் செயல்கள் வெளியே! உலகிற்குக் கட்டைப் பஞ்சாயத்தைக் கற்றுக் கொடுத்ததே அமெரிக்காதான். தன்னலத்தைச் சுற்றி வருவதே அந்நாட்டின் அறம்! தரம்! வறிய நாடுகளுக்கு அது வழங்குவது கொடையல்ல; குத்தகை முன் பணம்! தருவது கடனல்ல - அடிமை முறி ஒலையின் எழுத்துக் கூலி! ஆப்ரகாம் லிங்கன், ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் இருவர் பெருமையில் இருப்பதே அமெரிக்கா!

அறத்தின் சுவட்டை அழித்துத் தங்கள்
 மறத்தால் திறத்தால் மாந்த நேய
 வேரைக் கல்லி வீசி எறிந்து
 நாரை அலகிடை நைந்த கயலாய்
 அறியா மைவாய் அன்றிருந் தோரைக்
 கறிநாய் போலே கவ்வி வீழ்த்தி
 அடிமைப் படுத்தி ஆண்ட வெள்ளையர்
 குடியே றிட்ட கொலம்பஸ் கொடைதான்
 அனைத்தும் நானென அதட்டிப் பார்த்து
 நினைத்ததை முடிக்க நெருக்கும் அமெரிக்கா! *
 முரடர் மூடர் முடிச்சவிழ்த் தவர்கள்
 கரம்பு மனத்தர் கல்லார் கொலைஞர்
 இவர்களால் பெருமை இல்லை என்றே
 உவப்பாய் இலண்டன் ஓட்டி விட்ட
 போக்கிலிக் கூட்டம் போய்ப்புகுந் ததுதான்
 தூக்கலாய்ப் பேசிடத் துலங்குமிந் நாடு!
 வீரம் செறிந்த வியட்நாம் மண்ணில்
 'கரசே வையில்' கற்றனர் பாடம்!
 ஆப்கன் நாட்டில் ஆடிப் பெற்ற
 கோப்பைக் கனவுடன் கொடிபடை யோடே
 ஈராக் நாட்டில் இறங்கிமண் நெய்யை
 வாராக் கணக்கில் வாங்கலா மென்றே

இளப்பமாய் எண்ணி ஈராக் கியர்பால்
 குளம்படிப் புல்லாய்க் குய்யோ முறையோ!
 இவர்களுக் கென்றால் எங்கும் படையை
 எவரெதிர்த் தாலும் இறக்குவர், இந்தியா
 'பாக்'கின் திக்கைப் பார்த்தால் போதும்
 ஊக்க மருந்தை உண்டார் போலே
 விரைந்திங் கேகி விளக்கம் தருவார்
 இரைந்து பேசா திருக்கச் சொல்வார்!
 பன்னாட் டரங்கைப் பக்கம் தள்ளித்
 தன்னாட் டையே தலைமைப் படுத்துவர்
 உறுத்தும், ஒருநா டுயரப் பார்த்துப்
 பொறுக்க மாட்டார், போர்முழக் கிடுவார்
 உருசிய ஒன்றியம் உடையச் செய்து
 பெருமை பெற்றார் பெரிய அண்ணனாய்!
 வல்லர சென்னும் வரிசை பெறினும்
 நல்லர சென்னும் நம்பகத் தன்மை
 கெட்ட அமெரிக்காவின்
 கொட்டம் அடக்கக் குட்டுக உலகே!

எம்மொழி செம்மொழி

செம்மொழிப் பட்டியலில் தம் மொழியை மட்டில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அயல் மொழிகட்கும் ஏற்பளித்தார்கள். தமிழ் மொழி என்றால் தயக்கம் ஏன்? இனப்பகை இன்றும் தீரவில்லையா? கெடுத்ததும் தடுத்ததும் போதவில்லையா? என்ன தகுதி இல்லை தமிழுக்கு? ஏன் காத்திருக்கிறார்கள்? செம்மொழிப் பட்டியல் என்பது கல்லறையா? செத்த மொழிகளை மட்டுமே சேர்பதற்கு?

பல்லா யிரம்மொழி பாரில், பயின்றோர்
எல்லாம் செம்மொழி எனச்சான் றளித்த
ஆயிர மாயிரம் ஆண்டுமுன் தோன்றித்
தாயெனத் திகழும் தமிழ்மொழி தன்னை
இந்திய அரசு ஏற்கா தின்றும்
தந்திர மாகத் தவிர்ப்ப(து) எதற்காம்?
ஆமையாய்த் தமிழர் அடங்கிக் கிடப்பதால்
ஊமையைத் தூக்கி உச்சியில் வைத்ததோ?
ஊனம் தமிழிடம் ஒன்றிலை, கண்டும்
வானம் பாடியை வழிமறிப் பதுமேன்?
பட்டினி போட்ட பாரதி நினைவாய்
எட்டய புரத்தில் எழுப்பிய கோட்டமாய்த்
'தூர தர்சன்' தொண்டின் வழியாய்ப்
பா'ரத' அரசு பைந்தமிழ் மொழியைப்
பாழ்படுத் தித்தான் பட்டியலில் சேர்க்குமா?
காழ்ப்பா? கைப்பா? கயமைத் தனமா?
இந்தியை எதிர்த்தோம் என்பதால் மறுப்பா?
தொந்தியைச் சுமந்து தூங்கும் தமிழர்
நாற்பது பேர்கள் நாட்டவைக் குள்ளே
எவ்வினை யாற்ற ஏகி யுள்ளனர்?
"செவ்வியல் மொழியில் சேரடா தமிழை"
என்றுரை செய்தால் எவன்மறுத் திருப்பான்?
தன்வினை என்றால் தயங்கிக் கிடப்பரோ?

செந்தமிழ் மொழியைச் செம்மொழி வரிசையில்
 இந்திய அரசு இணைக்கா விட்டால்
 கூட்டணி இலையெனக் கூறிச் செயலில்
 காட்டத் துணிந்தால் காவியும் வெளுக்குமே!
 தமிழா! தமிழா! தன்மா னத்தை
 உமிழ்நீ ராக்க ஒருப்பட வேண்டாம்
 ஐய மன்றுநாம் கேட்பது
 வையம் ஏற்ற வரிசை மீட்பே!

ஐயம் = பிச்சை.

பங்கீடு அட்டையைப் பெற்று வருவதற்கே அலுத்துக் கொள்ளும் ஆட்கள் விடுதலை, பதிவு அஞ்சலில் தேடி வந்ததாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொடுத்த உயிர், கொட்டிய குருதி, ஒடிந்த எலும்புகள் எத்தனை? எத்தனை! நடவடிகள் பட்டுப் போய் விட்டார்கள்! கெட்டவர்கள் பழம் தின்ற கொட்டை போடுகிறார்கள்!

மேட்டுக் குடியாய் மிதப்பில் வாழ்வோர்
வீட்டை அணிசெய விரும்பும் பொருளை
அந்தி வேளையில் அணிமணி யுடுத்தி
உந்தில் சென்றே உண்டி முடித்ததும்
ஆங்கொளிர் விளக்கழகு அங்கா டிக்குள்
தங்கள் விருப்பத் தடயம் தேடி
வாங்கும் பொருளென வாய்ப்பாய் முன்னோர்
ஈங்கு விடுதலை எளிதாய்ப் பெற்றதாய்ப்
பாங்கறி யாத பயல்கள், இன்றும்
தூங்கும் நலனைத் துய்த்துக் கிடந்து
சின்னத் தனமாய்ச் செப்பும் பாடலை
அன்னத் துருத்திகள் ஆ!ஊ! என்பர்
தன்னலந் துறந்த தறுக ணாளர்கள்
அன்னை நாட்டின் அடிமைத் தளையை
முதுகெலும் பால்தான் முறித்தன ரென்பதைச்
சின்னப் பயல்கள்! சிந்திய சரளைகள்!
உன்ன மறந்திவண் உளறு கின்றனர்!
எதுவரு மென்றே எண்ணும் அரசியல்
வணிகம் தொடங்கி வளரா நாளில்
அணிஅணி யாக ஆர்த்துத் திரண்டே
அடியுதை வாங்கி அரத்தம் சிந்திக்
கொடிய சிறைக்குள் கொடுமைகள் பட்டுப்

பெற்ற விடுதலை பெருமை அறியார்
 குற்றங் குறைகளைக் கூறுதல் முறையா?
 பிழையே உருவாய்ப் பிறந்து வளர்ந்தோர்
 தழைத்த மாண்பைத் தாழ்த்திட லாமா?
 குட்டையில் இறங்கவே குலைநடுக் குறுவோர்
 கட்டை நெருப்பில் கால்வைத் தோரால்
 பெற்ற விடுதலை ஒற்ற(ல்)ல, உயிரெனக்
 கற்றார் கணிப்பர், கழுதைகள் அறியுமா?
 அறிவில் பலவகை அறிவறி வற்றோர்
 நெறிமுறை பிறழ்ந்து நினைத்ததை எழுதும்
 பாட்டுப் புதுமைப் படைப்பா ளர்கள்
 ஏட்டில் நினைத்ததை ஏற்றிடப்
 பாட்டை போட்டது பார்!விடு தலையே!

ஒற்றல்ல = மெய்யழுத்தல்ல; உயிர் = உயிரெழுத்து.

தலைவர்கள் அன்றும் இன்றும்

மக்களுக்குத் தொண்டாற்றவும், தொண்டாற்றியும் தலைவரானவர்கள் - மக்களை நம்பினார்கள்! மக்கள் தலைவர்களுக்கு அரணாக நின்றார்கள்.

வாக்குக் கொடுத்தும், வாக்குகளை வாங்கியும் பதவிக்கு வந்து தலைவரானவர்கள் - அச்சப்படுகிறார்கள்; அயன்மைப்படுகிறார்கள்; வளையத்திற்குள்ளேயே வலம் வருகிறார்கள்.

இனக்கல வரத்தால் எரிந்தது வடக்கு!
 மனக்கல வரத்தில் மக்கள் கூட்டம்!
 கொலையும் கொள்ளையும் கொடுவன் புணர்ப்பும்
 அலையாய் நாட்டை அழித்த வேளையில்
 அண்ணல் காந்தியும் அருமை நேருவும்
 எண்ணச் சுணக்கம் இம்மியு மின்றி
 ஏவல் கேட்போர் இணைந்து வராமல்
 காவல் அணியின் காப்புப் பெறாமல்
 தன்னந் தனியாய்த் தகவில ரிடையே!
 என்ன துணிச்சல்! எத்துணைப் பொறுப்பிது!
 அமளியை மாற்றிய ஆற்றல் என்னே!
 நமரிதற் கெதிரிடை! நாக்கில் வீரம்!
 தொண்டரைக் கூடத் தொலைவில் நிறுத்தி
 அண்டையில் காவலர் அணிபுடை சூழ
 ஒருமைப் பாட்டின் உரைநிகழ்த் திடவும்
 பெருமை விளக்கும் பிறவினை யாற்றவும்
 மக்க ளரங்கில் மாண்புகள் தோன்றி
 எக்களிப் பதில்தான் எத்துணைப் பீடிவர்
 தரத்தை நினைத்துத் தலைதா ழாதார்
 புரட்சிப் பூக்களாய்ப், புதுமைப் பாக்களாய்க்
 கட்சிக் கொடிக்கீழ்க் காலை ஊன்றி
 வெட்சித் தோற்றம் விளங்கநிற் கின்றார்!
 இவரிடை ஒருவராய் இருப்பதை
 உவப்பார் பெயரை ஒதா துலகே!

நமர் = நம்மவர்கள்.

எச்சரிக்கை

விரைவாக செல்ல நினைத்து வீபத்துக்குள்ளாகலாமா? அவசரமாகப் பருகினால், தண்ணீருக்குக் கூட தொண்டை தடை வீதிக்கிறதே! துடுக்குத் தளத்தைத் தூண்டிவிடும் ஆட்களை நம்பித் துள்ளினால், அடுத்து நிகழ்வது ஆபத்தாகத் தான் இருக்கும். திறமைக்கேற்ற நம்பிக்கையே நல்லன புரியும். ஆசையில் பீறக்கும் நம்பிக்கை இடரை நோக்கியே இழுத்துச் செல்லும்.

முனைக்கு முனையென முந்திச் செல்லக்
கனைத்துக் கொண்டே கடுகிச் சென்ற
பேருந் துள்ளே பெருமிதத் தோடு
தேருள் சிலையாய்த் தித்தித் திருந்தார்!
“பறக்குது பாரெனப்” பகன்றதைக் கேட்டுப்
பிறந்தது ஊக்கம் பின்னும் விரைவு!
நரைத்த தலைகளோ நடுங்கிய வண்ணம்
தரைமீ னாகத் தத்தளித் திருந்தனர்!
வானையைச் சீண்டும் கானையர் சில்லோர்
ஓலைகள் காற்றில் உரசும் ஒலிபோல்
முந்திச் சென்ற உந்தைக் கடக்கப்
பந்தயம் பார்ப்போர் பாங்கில் கையொலி
எழுப்பி இரைச்சலை இரட்டிப் பாக்கினர்!
‘கொழுப்பென’ மூத்தோர் குமைந்து புலம்பினர்
காற்றாய்ப் பறந்து காசுக் காக
ஆற்று மணலை அள்ளி வந்த
சரக்குந் தொன்று சந்தில் நுழைந்து
முரசொலிப் பதுபோல் மோதிக் கவிழ
ஓட்டுந் ருட்பட உள்ளிருந் தோரெலாம்
சீட்டுக் கட்டாய்ச் சிதறித் துடித்தனர்!
அரத்தம் சாலையில்! ஐயோ! அம்மா!

முனைக்கு முனை = Point to Point; கனைத்து = ஒலியெழுப்பி;
சரக்குந்து = Lorry; அரத்தம் = Blood.

உரத்த குரலில் ஓலம்! ஒருசிலர்
 நேர்ச்சித் தடத்தில் நீத்தனர் உயிரை!
 போர்க்களக் காட்சி! பொடித்த உடலம்!
 உதவுதற் கென்றங்(கு) ஓடி வந்தோர்
 “எதற்காம் விரைவு? ஏனிந் நிலைமை?
 அளவு கடந்தால் அனைத்தும் அழிவென”க்
 கிளத்திய படியே கெட்டார்க் குதவினர்.
 இந்த நிகழ்வில் இருந்தொரு பாடம்
 முந்திக் கற்றால் மூழ்கா துய்யலாம்!
 நல்லன ஆற்றிடும் நாட்டம் குன்றி
 அல்லன ஆற்றி அகங்குளிர்ந் திடுவோர்
 நிலைமை திரியும் நேரம் வந்தால்
 வலைக்குள் மீனாய் வருந்த நேருமே!
 இடிப்பா ரின்றி இறுக்கத் தோடே
 துடிப்பாய்ச் செய்வதாய்த் தூண்டுரை கேட்டு
 நாலும் தெரிந்ததாய் நம்பிக் கொண்டு
 மேலும் மேலும் மிக்கன செய்வார்
 இடலர், இடிஅமீன் இவர்தம் முடிவை
 எட்டிப் பிடிக்க எத்தனிப் போரே!
 எல்லை மீறா இயக்கம்
 அல்லல் தடுக்கும் அறமா கும்மே!

நேர்ச்சி = Accident.

பெரியோன் நீயே!

எண்சாண் உடலுக்குத் தலையே முதன்மை (சிரசேவீரதனம்) என்பது பழமொழி. தன்னம்பிக்கையோ தலைக்கு ஒப்பானது. சட்டியில் இருப்பதை அகப்பை அள்ள வேண்டும். நம்மிடம் உள்ளது என்ன என்பது நமக்கே தெரியவில்லை என்றால் . . . ? இருப்பைத் தெரிந்து கொள்! எவரிடமும் ஏந்த வேண்டாம்.

மழைத்துளி ஒப்ப மாண்பைப் பெற்றிடும்
விழைவெனும் வித்தை விதைத்திடு நெஞ்சில்!
தன்னம் பிக்கை தலைக்கொப் பானது
என்றும் இதனை இருப்பாய் வைத்திரு!
உன்னைப் பற்றியும் உயர்வாய் எண்ணு
மின்னல் போலே மிடுக்குக் காட்டு!
காற்றைப் போன்றே கண்கா ணாத
ஆற்றல் உன்னுள்! அகழ்ந்தெடு அதனை!
எவனும் இளப்பமாய் எண்ண விடாதே!
தவறிழைக் காதே! தலையை நிமிர்த்து!
மூளை மடிப்பில் முடங்கிய அறிவைச்
சூளை நெருப்பாய்ச் சூடு படுத்து!
புடத்தில் வெந்த பொன்னைப் போன்ற
நடத்தை பார்த்து நட்பைத் தேர்வுசெய்!
பண்பில் மூத்த பட்டறி வாளரைக்
கண்போல் கருது! கயவரை ஒதுக்கு!
பணிவென் ரெண்ணிப் படுத்து விடாதே;
துணிவைத் துணைகொள், துடுக்கு மிடுக்கல!
வலிமை காட்டி வன்முறை அடக்கு!
நலிந்தோர்க் குதவு! நயன்மை பேணி
இலக்கை நோக்கி ஏறுபோல் நடைபயில்!
கலக்கம் நெஞ்சில் கவிய விடாதே
உழைப்புடன் ஊக்கம் உறுதி
பிழைபடா திருந்தால் பெரியோன் நீயே!

பிறப்பொடு வந்தது

மா, காயாக இருக்கும்போது புளிக்கிறது! கனியானபின் இனிக்கிறது - இஃது இயற்கை! பூனை பாலைக் குடிக்கும். அதே பூனை கருவாட்டுக்குத் தான் பாய்ந்தோடும் - இதுவும் இயற்கை! மாந்தரிடம் இயற்கையான பண்புகள் உண்டு. அவற்றைத் திருத்தத் தான் முயலலாமேயன்றி முற்றிலும் மாற்றிக் காட்ட முடியாது. முயற்சி வெற்றி பெறாது.

அறநூல் ஏட்டினை அரித்துத் தின்பதால்
திறமாய்ப் புழுக்களே தீர்ப்பு எழுதுமா?
ஆற்றுநீர் கலந்தே ஆழிநீர் உப்பை
மாற்றிய விந்தை மாநிலம் கண்டதோ?
பிறப்பொடு வந்த பிச்சைப் பண்பைத்
துறப்ப தெளிதெனில் தோன்றார் இரவலர்!
காய்ச்சிய பாலையும் கருவா டொன்றையும்
ஆய்ந்திடும் நோக்கில் அண்டையில் வைத்தால்
மீசை துடிக்க மிரளா தோடி
ஆசையாய்ப் பூனை அமுதா பருகும்?
நாற்ற வாடே நயக்கும் பூனையாம்
ஏற்றி விடினும் இழிந்த பண்பினர்!
புன்மைய ரிடத்தில் பொறுப்பைக் கொடுத்து
நன்மையே செய்யென நன்றோ கெஞ்சுதல்?
எவர்மீ தேனும் இருக்கும் வெறுப்பைச்
சுவர்மேல் மோதியா சூடு தணிப்பது?
நன்மையும் தீமையும் நம்கை ஓலையில்
என்பதை மறவா திருப்பார்க் கில்லை
பின்னாள் தீமைப் பெருக்கம்
உன்னுக ஊரே! உய்த்திடத் தாமே!

குடும்பத்திற்கு ஒரு பெண் எத்தனை வழிகளில் உதவுகிறார்? அன்பு, உழைப்பு, பரிவு, பற்று, ஈகம் இவற்றைப் பெண்ணிடமிருந்து மட்டுமே முழுமையாகப் பெறமுடியும்! வாழையும் அப்படித்தான். அடிமுதல் முடிவரை, வேர்முதல் - குலைவரை எல்லாம் தரும்! ஈகம் என்பதற்குப் பெண்ணுக்கு அடுத்துப் பொருள் தருவது வாழை!

ஓரறி வுயிரினம் உயர்ந்த புல்லினம்
பேரறி வாளர் பிறங்கல் ஒப்பத்
தண்டு வாழை தன்சுவைச் சிறப்பால்
குண்டு பலா,மா கூட்டில் இணைந்தது!
பிறப்பால் பெருமை பெறமுடி யாதது
சிறப்பால் அந்தச் சீரைப் பெற்றது!
பூவுல கிதனில் புல்லிதழ்க் குள்ளே
பாவுபோல் நீண்ட பரப்பிலை வாழைபோல்
வேறொரு புல்லிதழ் விளைவ தில்லையே!
தேருரு பழக்குலை தேன்கூ டொக்குமே!
நிலத்துள் பாயும் நீர்வேர் மின்னல்!
நிலமுகம் நோக்கும் நீண்ட தார்வரை
அனைத்தும் மாந்தர்க் களிக்குமிப் புல்லே!
மனைத்துணை தேர்ந்து மாண்புடன் இல்லற
வாழ்வைத் தொடங்கும் வதுவை நிகழ்வில்
வாழ்த்தும் முகமாய் வாயிலில் நிற்கும்
வாழையின் வளனும் நலனும்
ஏழையும் பெறுவதை எண்ணுக நெஞ்சே!

பிறங்கல் = பெருமை.

படைப்பாளி . . . ?

படைப்பாளிக்குத் தனித்தன்மை இருக்க வேண்டும். ஒருவர் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துவது இலக்கியமாகாது. வாழ்த்துப் பாக்கள் வரலாறாவதில்லை! ஆனால், வரலாற்றுக் குறிப்புகள் அதில் அடக்கம். தன் கருத்தை, தன் உணர்வை வெளியிடவே படைப்பாளி எழுதுகிறான். படிப்பாளி அதில் தேவையானவற்றைத் தேடி எடுத்தக் கொள்ள வேண்டும். இதை எழுது என்றும், இப்படி எழுது என்றும் படைப்பாளியைப் பணித்தல் முறையன்று.

பாத்தி பார்த்துப் பயிரைப் பார்த்துக்
காத்துக் கிடந்து கார்பொழி யாது!
படைப்பர் ளர்கள் படிப்பா ளிக்கே
உடைதைப் பதைப்போல் ஒவ்வொரு அடியும்
எழுதுவ தென்பது இயலா ஒன்றாம்;
எழுத முனைவதும் ஏற்புடைத் தன்றாம்!
மளிகைக் கடையில் 'மடி'கேட் பதுவும்
குளிக்கும் அறைக்குள் குளமெதிர் பார்ப்பதும்
எப்படிப் பிழையோ, ஏற்பா காதோ
அப்படிப் படைப்பில் அவரவர் விருப்பைக்
கூடார மடித்துக் குந்தச் சொல்வது!
கடாரங் காயில் கார்ப்பெதிர் பார்ப்பேன்?
அவரவர் விருப்பம் ஆயிர மிருக்கும்;
எவரெதை ஏற்பார் என்றெலாம் ஆய்ந்து
படைக்கும் இலக்கியம் பயின்றா ரில்லை!
குடைக்குள் கோபுரம் குளிவது மில்லை;
எழுதிய துள்ளே ஏற்றதைக் கொள்ளல்
விழுமம் அன்றி விருப்பு வெறுப்பை
எழுத்தா ளர்மேல் இறக்கி
அழுத்தங் கொடுப்பது அடாத செயலே!

மடி = தணி.

தாமரை

குளத்தில் கொளுத்தி வைத்த விளக்குகளே தாமரை மொட்டுகள்!
குளத்து நீருக்குப் பாசி என்பது அழகுக்கு ஆடை! தாமரை என்பதோ
பகலோன் தந்த பரிசுப் புடவை! காய்ந்தால் காணாமற் போகும்
தாமரை, பெய்தால் பிறப்பெடுத்து வந்து விடுகிறது. மறுபிறவி
என்பது மாந்தர்க்கில்லை! தாமரைக்கு உண்டு!

நெறியிலார் ஆட்சி நீளும் நாட்டின்
வறியார் வயிறென வற்றிய வாவி!
தாமரைக் கிழங்கு தமிழர் மறம்போல்
ஊமை உணர்வாய் உறங்கிக் கிடந்து
பசியில் புரண்டு படுப்பார் போலே
கசியும் முகிலின் கண்ணீர்த் துளிகள்
உருண்டு தேங்க ஊறித் துளிர்ப்பதே
அருவியை நம்பா அழகு தாமரை!
பசுமை நிறத்துப் பாம்பின் உடல்நேர்
நசுங்காத் தண்டை நாளும் உயர்த்திக்
கொல்லும் வேலின் கூர்மை காட்டி
மல்கும் இளம்பெண் மார்பென நிமிர்ந்த
மொட்டு நாணி முகத்தைக் கவிழ்க்கும்!
இல்லை என்றே ஈயார் விரிக்கும்
பொல்லாக் கைவிரல் போன்றசெங் கதிரால்
ஊழல் வழக்கை உடைத்து வருவார்
முகம்போல் மலரும் மொட்டுத் தாமரை!
பகரும் கருத்துப் படைய லிதுதான்
காலம் பார்த்துக் காத்திருந் தாற்றின்
கோலம் மாறும் குறைகள் தீரும்
விழிப்பும் முனைப்பும் வினைவலித் துடிப்பும்
பழிப்பார் உவக்கப் பறிகொடா திருந்தால்
மீள முடியுமாம், மிரண்டால்
நாளங் காடியில் நாறும் மீனே!

மல்கும் = செழிப்புறும்.

நெருப்புப் பிணங்கள்

காவி கட்டியவர்கள் எல்லாமே தறவிகள் அல்லர். கருப்புச் சட்டைக்குள் காயம் மறைத்தவர்கள் எல்லாமே, பகுத்தறிவுப் பாதையில் பயணம் செய்பவர்கள் அல்லர். கொள்கை கோவணமாக இருக்க வேண்டும்! அது தலைப்பாகையானால், கழற்றி வைத்து வீட்டும் கை வேலைப் பார்க்கலாம்.

நெருப்புப் பிணம்போல் நெஞ்சு மிருண்டோர்
 கருப்புடைக் குள்ளும் காட்சி தருகிறார்
 கொள்கைப் பிடிப்பு கொண்டை ஊசிபோல்
 தள்ளிச் செருகும் தன்மையில் உள்ளதால்
 அம்மையார் வழியில் ஆத்திகம் உள்ளே
 தம்மேல் ஆடையில் தழைத்திடும் நாத்திகம்!
 மேடைப் பேச்சில் மிகும்பகுத் தறிவு
 கூடத் துள்ளே குந்துவ தில்லை!
 வீட்டைப் பெருக்கா விளக்கு மாறுகள்
 பேட்டைத் தூய்மை பேணுவ தெங்கே?
 தன்னைச் சார்ந்தோர் தம்மைத் திருத்தி
 முன்னேர் ஆக முனையா ரெல்லாம்
 பெரியார் நெறியைப் பிழைத்துக் குழைத்துக்
 கரியா ராகிக் கட்சி நடத்தி
 ஆரிய ரொலிக்கும் பேரிகை யாகிட
 ஓரிக ளாக்கம் ஓங்கக் கண்டோம்!
 அவரவர் முதுகில் அழுக்கைச் சுமப்பதால்
 எவர்க்கும் துணிவே இலையென் றாக
 அரியின் குகைக்குள் நரிகுடி யேறித்
 திரிவிளக் கேந்தித் தேடுது கதிரை!
 முந்தா வினையால் மூடச்
 சந்தையாய்த் தமிழகம் சரிந்த தென்னே!

முன்னேர் = முன்+ஏர்; ஓரி = நரி; அம்மையார் = மனையாள்.

அந்த நாள் . . . ?

ஒட்டுத் துணியைத் தொட்டு இழுத்தால் தையல் வீட்டுப் போகும்! இந்தியா ஒரே நாடென்பதும் ஒட்டுத் துணி போன்றதுதான். ஒற்றுமை என்பது உதட்டில் குடி வைப்பதன்று. உள்ளத்தில் ஊன்றி வைப்பது. காவிரி நீரைப் பங்கிட மனமில்லாதவர்கள் அண்டை மாநிலத்தார். அவர்கள் எப்படித் தமிழருக்கு உறவாக உற்றாராக இருக்க முடியும்? வேற்றுமை வீதையைக் கன்னடர் ஊன்றி வீட்டார்கள்!

மலைமேல் பொழிந்த மலையின் நீரை
முலைப்பால் போலே முற்றுங் குடிக்கக்
கன்னடர் வாயைக் கடலெனப் பிளந்தே
என்னமாய் அலைகிறார்! இன்னல் விளைக்கிறார்!
காவிரிப் பிறப்பு கன்னட மெனினும்
காவிரித் தோடிக் கடலில் கலப்பது
இங்கெனும் போதில் இலையா உரிமை?
பங்கு நீரைப் பகிர்ந்தளிக் காமல்
விஞ்சக் கொடுப்பதும் கெஞ்சத் தடுப்பதும்
வஞ்சித் தணைகளை வரிசையாய்க் கட்டலும்
அறமா? திறமா? அடாவடித் தனமா?
பிறந்தகத் தாரே பெண்ணைத் துய்க்கும்
புதுநெறி கன்னடர் போற்றுவ தென்னே!
'அது'கண் டொறுக்கா ஆணையம் எதற்கு?
முறைபிறழ் வாரின் முகத்தி லறைந்தே
இறையாண் மையே இஃதெனக் காட்டா
நடுவ னரசு நாடு பிளவுறக்
கெடுவைத் துறங்கிக் கிடப்பது முறையா?
அடைமழை பெய்தால் அணையுடை யாமல்
மடைதிறப் பதுவே மரபாய் ஆவதோ?
உள்நாட்டுப் போர் உண்டாம் நாள்வரை
கள்ளக் கன்னடர் கைவிரிப் பாரோ?
பொறுமையை வறுமை பொங்கச் சொல்லிச்
சிறுமையை எதிர்க்கும் சீய மாக்கும்
அந்தநாள் வந்துறின் அந்தோ!
இந்திய வரைபடம் இருக்கும் கிழிந்தே!

பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம் என்பது பழமொழி. பதவி வந்திடப் பண்புகள் மறையும் என்பது புதுமொழி. அறிவீற் சீறந்த ஆன்றோரை மதித்தது இறந்த காலமாகிவிட்டதே! வாயும் வயிறும், பணமும், பதவியும், பெண்ணும் மண்ணுமே பெரிது. இவற்றுக்காக எதையும் இழக்க எராளமானோர் வரிசையில் வந்து நின்று கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலை என்று மாறும்? மாற்றத்தை எதிர்பார்க்கலாமா?

என்சாண் உடலில் எதற்கு முதலிடம்
என்னும் வினாவை எதிரே வைத்து
நூறு கோடியுள் நுழைந்து வந்தால்
தாறு மாறாய்த் தருவர் விடையை!
மூக்கடி தொடங்கி முழங்கால் வரையில்
ஊக்கும் உறுப்பில் ஒவ்வொன் றுரைப்பர்!
வாயும் வயிறுமே வாகை சூடும்
ஆயும் அறிவின் 'அவை'யெனும் மூளையை
முதன்மை யாக மொழிவோர் நூற்றில்
பதின்மர் கிடைத்தால் பழுதிலை, உய்யலாம்!
பசிக்குப் புசித்துப் பாதையி லுறங்கி
விசித்து வாழ்வில் வெறுமையைத் துய்ப்போர்
மூன்றை விடுத்து மூளையை நினையார்
ஊன்றிய வறுமை ஒழியும் வரையில்
மூளைக் கிடமே மூலைதான்
நாளை மாறுமா? நாமறி யோமே!

அவை = சேருமிடம், அரங்கம்;

மூன்றை = மூன்று புலன்களை (உடல், வயிறு, வாய்).

அகவிஞர்

விருது, பரிசு என்பவை திறமையை ஊக்குவிக்கும்; படைப்பாற்றலை மேம்படுத்தும். எண்ணெய் உள்ள திரியைக் கொளுத்தினால் வெளிச்சம் கிடைக்கும். எண்ணெய் இன்றால் திரியே தீய்ந்து போகும். பதவியில் தொடங்கி - பரிசு வரை 'வாரிசு' முறை! தமிழ்ப் படைப்புலகம் தலை கவிழ்ந்துதானே நடக்கிறது! வேதனைப்படாமல் வெட்கப்படுவோம்.

இதுதிற மென்றும் அதுதர மென்றும்
முதுகு சொறியும் முறைபே ணிடுவோர்
இலக்கிய அரங்கை இன்றாள் வதனால்
நலக்குறை வுற்றது நந்தமிழ் வளர்ச்சி!
பதரா னாலும் பரம்பரை நீர்மேல்
மிதக்கும் தக்கையை மேலென் பாரைப்
பொறுப்பில் அமர்த்திப் போற்றும் முறையால்
கிறுக்கும் கீழ்மையும் கிளைத்துச் செழித்தன!
தூண்டில் முள்ளைத் துலாக்கோ லாக்கி
வேண்டுவார்க் கீவதே விருதும் பரிசும்!
காருவா நாளில் கண்ணைச் சிமிட்டும்
பேருரு காட்டாப் பிள்ளை மீன்போல்
அங்கு மிங்கும் அரிதாய் நேர்மை
தெங்கின் பருப்பாய்த் தெரிவது முண்டு!
வள்ளுவன் குறளை வழங்கிய நாளில்
எள்ளியு மிருப்பர் இரண்டொரு குள்ளர்!
காலம் கணித்தது! ஞாலம் ஏற்றது!
கோல உருவம் குமரியில் உயர்ந்தது!
நல்ல படைப்பு நாள்கடந் தாலும்
பல்லைப் போலே பழுதா காதே!
திறனாய் வாளர் தீர்ப்பில்
அறப்பிழை நுழைந்தால் அவருளம் இருளே!

தமிழரே கேளுங்கள்

மொழிக்காக உயிரைக் கொடுத்துப் போராடிய இனம் தமிழினம்! இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் மட்டுமன்று, இவ்வலகில் எங்கணுமே மொழிப்போர் இவ்வளவு கடுமையாக நடந்ததில்லை. அயர்லாந்தில், போலண்டில் மக்கள் மொழி உணர்வோடு வாழ்ந்தார்கள். பகை, மொழியை அழிக்க வந்த போது பதுங்கிப் பாய்ந்தார்கள். இங்கோ, இன்று நிலைமை வேறு! காயடிக்கப்பட்ட காளையாகத் தமிழர்! தஞ்சை நிலமாகத் தமிழ் உணர்வு!

இமிழ்கடல் வையம் இமையைத் தூக்கத்
தமிழ்மொழி காக்கத் தம்முயிர் ஈந்த
தறுக ணாளர் தவழ்ந்த மண்ணில்
வறுமை யுற்றதேன் வண்டமிழ் உணர்வு?
பிழைக்க வந்தோர் பிறங்கடை ஆண்டால்
தழைக்கச் செய்வரோ தண்டமிழ் மொழியை!
கைப்பிடித் தாளோ கஞ்சிக் கேங்க
வைப்பாட் டிக்கே வரிசை செய்யும்
பெண்பித் தர்தம் பிழைவழிச் செல்வோர்
மண்ணின் மொழிமாண் மங்கிடச் செய்ய
வழிவகை கூறி வாழ்த்தும் பெற்றனர்!
பழிக்கஞ் சாரைப் பதவியில் அமர்த்தி
மொழிநலன் காப்பது முள்மேல் நடப்பதே!
அழிப்பார்க் கேநாம் அடிமைக ளானால்
வயிறு மட்டுமே வளரு மன்றி
உயிராம் உரிமையும் உயர்தமிழ் மொழியும்
இளைத்துப் பின்னர் இலையென் றாகும்!
தளைப்பட் டிருக்கும் தாழ்வே வாழும்!
வெற்றுரை தவிர்த்து விளைவேற் படுத்தும்
முற்றிய செயலில் முனைப்பிலை யானால்
அன்னை தமிழை அழிப்போர்
இன்னும் துணிய இடமளித் திடுமே!

உழைப்புதான் உயர்த்தும்

நாம் பயன்படுத்தும் அறிவியல் ஆக்கங்களைக் கண்டுபிடிக்கப் பக்தியைப் பயன்படுத்தவில்லை. அவர்களின் கண்டு பிடிப்புகள் அறிவாலும் ஆய்வாலும் கிடைத்தவை. கடவுளார் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து ஆண்டவன் பெயரால் அடிதடி நிகழ்த்தாமல் 'பக்தி' என்று பணச்செலவும், பயணமும் நிகழ்த்தாமல் மேலை நாடுகள் பொருளாதாரத்தில் மட்டுமன்று, அனைத்துத் துறைகளிலுமே விண்ணை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. இங்கே மூடத்தை வளர்க்க அறிவியலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

பளிங்காம் எண்ணம் பழுது படாமல்
தெளிவாய் அறிவைத் தீட்டிக் கொண்டால்
இடுக்கண் எத்தனை இருண்டுவந் தாலும்
மிடிமை கடக்கலாம் மேதினி யோரே!
ஆள்வினை எண்ணம் அரும்ப விடாமல்
தோள்வலி காட்டத் துணிவு பெறாமல்
இறையைத் தொழுதே இருப்பார் வாழ்வில்
முறையாய் ஆக்கம் முகிழ்க்கா தறிக!
வெண்ணைய் இன்றி விரைநெய் ஏது?
பெண்ணுற வின்றிப் பிள்ளைப் பிறக்குமா?
உழைப்பை இறையாய் உணரார்
பிழைப்ப தென்பது பிஞ்சுக் கனியே!

பிஞ்சுக் கனி = வெம்பிய காய்.

[ஆண்டவர் ஆள்பவர்]

நம்மைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள், நமக்கு இணையானவர்கள் உள்ளது உள்ளபடி உணர்ந்து போற்றுவதைத் தான் புகழ்ச்சியாகக் கருத வேண்டும்.
அறியாமையால் உழல்பவர்களும், அடிமைகளாக வாழ்பவர்களும், மிகைப்படுத்திப் பேசுவதைப் புகழ்ச்சியாகக் கருதி மகிழ்பவர்கள் தகுதி பெறாதவர்களே!

மக்களின் மிக்க மாண்பின ரில்லை
மக்கள் அளித்ததே மாண்பெனும் மேநிலை!
நீர்மேல் நிலவின் நிழலைப் பார்த்து
வேரில் பூத்தது வெண்ணிலா என்னும்
பேதையர் புகழ்ச்சியே பெரிதென மயங்கி
மேதையாய் எண்ணும் மின்னல் பூச்சிகள்
கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டதற் கிரங்கிப்
பஞ்சைகள் தந்த பதவியி லமர்ந்து
காவல் துறையும் காட்சிப் பொருளும்
ஏவல் கூட்டமும் எமக்கே என்று
தன்னை வியக்கும் தகுதிக் கேடர்
இன்னல் தந்தால் ஏற்றுக் கிடப்பது
என்ன நடைமுறை? இன்றினும் மேலாய்
மன்ன ராட்சியில் மக்கள் வாழ்ந்ததைக்
கண்டு செதுக்கிய கல்வெட் டிலையா?
எண்ணிலார் பாடி ஏற்றிய திலையா?
கொடுங்கோ லாட்சியைக் குப்புற வீழ்த்தி
மடுவுள் ளாழ்த்தி மகிழ்ந்திட விலையா?
ஊமையாய் இருக்கலாம் உரிமை பேணா
ஆமையாய் வாழ்ந்து அடிமைத் தனத்தைப்
பற்றிக் கிடப்பது பாழினம்
எற்றி நடப்பதே ஏற்றின மாமே!

: பொது மருத்துவ மனை :

பொருள் இல்லாத நோயாளிகளின் புகலிடம் பொது மருத்துவ மனை!
ஏழைகளுக்காக ஓர் அரசு எப்படிப் பணியாற்றுகிறது என்பதற்குப்
பொது மருத்துவ மனைகளை எடுத்துக் காட்டு. இங்கும், இருட்டுக்கு
வெளிச்சம் தருவதில்லை. விளக்குக்கே வெளிச்சம்!

பண்டைப் பண்டுவர் பற்றற் றிருந்ததால்
தொண்டென மருத்துவம் தோய்ந்து செய்தனர்!
மன்னர்க் கொன்று மக்களுக் கொன்றென
இன்றுபோல் இருநிலை இவர்பால் இல்லை!
மாண்பெனப் பேசும் மக்க ளாட்சியில்
தூண்போல் அமைச்சர்! தூரும்பாய் மக்கள்!
பார்க்கும் பண்டுவம் பதவித் தரத்தில்
நார்ப்பட் டென்றும் நயப்பட் டென்றும்
ஏழை, செல்வர் எண்ணப் படுகிறார்!
பொதுநிலை இல்லாப் பொதுமனை திருத்திப்
புதுநிலை காணப் புரட்சி தோன்றுமா?
மருத்துவ மனைக்குள் மாந்த நேயம்
குருத்து விட்டுக் குலையும் தள்ளுமா?
தொகையுடை யாரைத் தோகையாய்ப் பார்ப்பதும்
நகையில் லாரைக் கூகைபோல் நோக்கலும்
அரசு மனைவிட் டகலுநாள் வருமா?
முரசும் கொடியும் முரண்படா தியங்குமா?
பாடிப் பாடிப் பரப்புரை செய்தே
கோடி இலக்கம் கொடுத்து வாங்கிய
நுண்பொறி மருத்துவ நுகர்ச்சி யாளராய்
எண்பெருக் கத்தார் ஏழைகள் இல்லையே!
செல்வம், செல்வாக் குள்ளார் மட்டுமே
எல்லா வாய்ப்பையும் எய்தும் நடைமுறை
இங்கிலை எனுநிலை எய்திடப்
பொங்குக நெஞ்சே! பொசுங்கும் கேடே!

நீயே தலைவன்

தன்னை வென்றால் துறவி! தன்னலம் வென்றால் தலைவன்! நமது தலைவர்கள், ஏழைகளுக்காகவே பணக்காரர்கள் ஆகிறார்கள்! அழைத்தால் கூடவும் கேட்டால் கொடுக்கவுமே தொண்டர்கள்! தன்னம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், தலைமையை வெளியே தேடுகிறார்கள்.

தன்னை வென்ற தலைவ ரிலையால்
 உன்னை நீயே உயர்த்திக் கொண்டு
 உன்னுள் ளொடுங்கி உறங்கும் தலைவனை
 மின்ன லாக்கி மேலே கொண்டுவா!
 யாரெதை உரைக்கினும் ஏற்கும் முன்னர்
 ஈரைந் எழுத்தில் இயைந்த வினாக்களைப்
 பகலைக் கொணரும் பரிதியைப் போலே
 முகமுன் நிறுத்தி முறையாய் விடைகேள்!
 ஏறு மாறாய் எதிரொலி வந்தால்
 மீறுவ தொன்றே மீட்சி யளிக்கும்!
 வாக்கு மீறும் வழக்கத் தாரின்
 நாக்குக் கொழுப்பை நண்பகல் உருக்கு!
 தேர்தல் நேரம் தேனாய் வழிந்து
 தேர்ந்தெடுத்த திட்டால் தேளாய் மாறி
 ஏய்க்கும் தொழிலை ஏற்பாய் நடத்தும்
 நாய்ப்பல் இளிப்பை நம்பிக் கெடாமல்
 உன்னை, உறவை ஊரைக் காக்க
 இன்னல் வரினும் எதிர்த்து வெற்றிகொள்!
 அடக்கு முறைக்குள் அடங்கி விடாதே
 கடக்கும் துணிவைக் கரைத்து விடாதே
 துணிவார்க் கில்லை தோல்வி
 அணிலாய் அஞ்சிடில் அனைத்தும் பாழே!

ஈரைந்தெழுத்து வினாக்கள் = $5 \times 2 = 10$ எழுத்துக்கள். ஏன்? எதற்கு? எப்படி?

தமிழாசிரியராய் . . .

தமிழ், தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் துணை நிற்கிறது. தமிழாசிரியர்களைத் தமழே வாழ வைக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் . . . ? மாணவர்களுக்கு நன்றியை எப்படிக் கற்றுக் கொடுக்கிறார்களோ? தமிழாசிரியர்களைப் பெற்ற பிள்ளைகள் பிற்காலத்தில் காப்பாற்றுவார்களா?

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரெ”னும்
தொண்டு மொழிப்பொருள் துலங்கக் கற்று
வண்டெனக் கற்க வரும்மா ணவர்க்குப்
பண்டைத் தமிழைப் பயிற்றுமா சானாய்த்
தொழில்புரி வோரே! துணைபுரி வீரே!
மொழிநல உணர்வால் முந்திநிற் பீரே!
பெண்டு பிள்ளைகள் பெருமையி லார்வம்
கொண்டுழைப் பதிலும் குற்ற மில்லை!
ஆமை முதுகென அமைந்த வயிற்றை
மாமை அறியா மனையாள் நலத்தைப்
பேணும் பொருளைப் பெறுதற் குதவும்
மாணும் தமிழை மறவா திருங்கள்!
உடுப்பைத் துவைத்தே உடுத்து கின்றீர்
கொடுப்பார் கையைக் குலுக்கு கின்றீர்
உடலைக் கொடுக்கும் உரிமைப் பெண்ணைக்
கடமையாய் எண்ணிக் காத்திடு கின்றீர்
வாழ வைக்கும் வண்டமிழ் மொழிநலன்
ஆழ ஊன்ற ஆற்றிய தென்ன?
வீங்குநீ ராழி வாங்கிய நீரைத்
தீங்கிழைக் காமல் திருப்பித் தருதே!
கற்றநற் றமிழைக் களங்கப் படுத்தும்
செற்றம் ஒடுக்கச் சினந்த துண்டா?
பற்று முற்றும் பதவியில் தானா?
உற்ற மொழியிடம் உறவே இலையா?

மனையாள் கையை மாற்றான் பற்றத்
துணைபோ வீரா? துடித்தொறுப் பீரா?
தமிழால் வளர்த்துத் தடித்த உடலுள்
உமிழ்நீ ரானதா ஓடும் அரத்தம்?
தாய்மொழிப் பற்றைத் தலைக்கேற் றாது
வாய்மொழிப் பணிதான் வளர்த்திடு வீரா?
தமிழா சிரியரே! தமிழில் சிறியராய்ச்
சிமிழ்போல் நெஞ்சைச் சிறுக்க விடாதீர்!
தாயை மறக்கும் தன்மையர்
வாயை வயிற்றை வளர்க்கும் விலங்கே!

●●●●●●●●●● முத்தோர் நிலைமை ●●●●●●●●●●

முத்தோர் நாட்டின் செல்வமாகக் கருதப்பட்ட காலமொன்றிருந்தது. இன்றும் முதியோரை வளர்ந்த நாடுகள் அப்படித்தான் பேணுகின்றன. இங்கு . . . ? பணி ஓய்வு பெற்றவர்களின் வாழ்நாள் அறுபது ஆண்டுகளிலிருந்து எழுபதாக உயர்ந்து வீட்டதே என்று அரசு 'கவலை'ப்படுகிறது! ஓய்வூதியத்தைக் குறைத்து, அவர்களின் வாழ்நாளையும் குறைக்கத் திட்டமிடுகிறது.

எட்டறி வொதுக்கிப் பட்டறி வதனை
நெட்டறி வாக நினைத்த முன்னோர்
அகவை முதிர்ந்த ஆன்றோர் தம்மை
முகம்போல் அவையுள் முன்னே வைத்தனர்!
கெட்டுப் போன கட்டுச் சோறாய்ப்
பட்டுப் போகப் பால்சொரி வேம்பாய்
முன்னை முறைமை முறிந்து போனதால்
இன்னல் துய்க்கிறார் இந்நாள் முதியோர்!
வருவாய் இன்றேல் வாழ்வளித் தார்க்கும்
ஒருவாய் சோறும் ஊட்டத் தயங்குவார்!
உழைத்தோர் பழுத்தே உதிரும் நிலையில்
அழையா விருந்தாய் அரசும் நினைப்பதா?
நன்றியும் உணர்வும் நம்மவர் நெஞ்சில்
நின்றிங் காற நிழலாய் இலையே!
ஓய்வு தியர்கள் உரிமை நலன்கள்
தேய்ந்தும் திரிந்தும் தீய்ந்தும் போகுதே!
சிக்கனம் கருதும் சிந்தனை யாளர்
மக்கள் நலனை மறந்தனர் கண்டர்!
அதிகா ரத்தில் அமர்ந்த செருக்கில்
முதியோர் பொருளை முடக்கி வைத்துக்
கடிதில் மடியக் கைகாட்டு வார்க்கும்
முடிவொன் றுண்டு, முரண்படா தியற்கை!
விழுதுகள் முதிய வேர்களைப்
பழுதுற விட்டுப் பார்ப்பது கொடிதே!

செவ்வாய்த் தோற்றம்

நிலக்கோளத்தை நெருங்கி வந்தது செவ்வாய்க் கோளம்!
 அறுபதாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்படி நிகழ்ந்திருக்கும்
 என்கிறது அறிவியல் ஆய்வு. செவ்வாய் நெருக்கம் சிதைவை
 ஏற்படுத்தவில்லை. அடியார்கள் வாய் மூடிக் கிடந்தனர் - மக்கள்
 அச்சம் கடந்திருந்தனர்.

வெப்பக் கோளின் வீட்டுப் பிள்ளைகள்
 ஒப்புர வின்றி உடைந்து பிரிந்து
 தத்தம் பாதையில் தாம்சுழல் கின்றன!
 எத்தனை வேற்றுமை இருந்த போதிலும்
 பற்று விடாமற் பரிதியைச் சுற்றிடச்
 'சுற்றம்' என்றொரு சொல்லுரு வானது!
 நிலவு நிலமகள் நெருக்கம் போலே
 உலவும் பிறகோள் உறவுக ளில்லை!
 மலைநோக் குடைய மாண்பினர் பன்னாள்
 தொலைநோக் காடியால் துருவி ஆய்ந்து
 துவரை தோல்நிறத் தோற்றத் தோடொரு
 செவலைக் கோளைச் சிறப்பாய்க் கண்டனர்!
 பண்டைத் தமிழரோ பகுத்தாய்ந் திதனைச்
 செவ்வாய் என்றே செப்பிட அன்றே
 எவ்வா றியன்றது என்பதும் வியப்பே!
 கலப்புத் தமிழர் கடவுள் நெறியில்
 புலப்படக் கூடுமா புதுக்கும் அறிவு?
 பாதித் தொலைவைப் பார்க்கக் குறைத்து
 மேதினி மருங்கே மேவிய போதும்
 ஒவ்வா விளைவென ஒன்றிழைக் காது
 செவ்வாய் நெருக்கம் சிறுவிழி கண்டதே!
 நிறுவிய அறிவியல் நிகழ்விது போலே
 அறுப தாயிரம் ஆண்டின் முன்னர்
 நடந்த தாக நம்பச் சொல்பவர்
 மடத்தவ ரல்லர், மாண்புறு அறிவோர்
 என்பதால் நாமிதை ஏற்போம்
 ஒன்பது கோள்களில் ஒன்றிதை ஆய்ந்தே!

செவலை = சிவப்பு நிறம்.

இதற்கும் ஒரு சட்டம்

வறுமையின் வழிகாட்டி மக்கள் பெருக்கம். ஏழ்மையும் மக்கள் பெருக்கமும் நெய்யும் தொன்னையுமாய்! மதம் ஆட்சி செய்யாத சீனத்தில் சட்டம் இதைக் கட்டுப்படுத்தி வருகிறது. மதம் மனத்தை ஆட்சி செய்யும் நம் நாட்டில், எது எதற்கெல்லாமோ அவசரச் சட்டங்கள்! குடும்பத்தைக் கட்டுப்படுத்த மட்டில் . . . ? இதில் மட்டில் “கடவுள் கொடுப்பதை மனிதர் தடுப்பதா?” என்னும் வீனா ஆட்சியை அச்சப்பட வைக்கிறது.

இல்லார் துய்க்கும் இயற்கை இன்பம்
 அல்லில் ஆண்பெண் அணைப்பில் கிடைப்பதே!
 பருவ மழையும் பக்குவ வித்தும்
 எருவும் நிலத்தில் இருந்தால் முளைக்கும்
 தன்மையில் புணர்ச்சித் தரும்விளை வாக
 இன்பம் தந்த இன்னலாய்ப் பிள்ளைகள்!
 வறுமைக் கோட்டில் பொறுமையாய் வளர்ந்து
 வெறுமைச் சாவிபோல் விளங்கும் பயிர்கள்!
 கல்விநீ ரின்றிக் காய்ந்த சுள்ளியாய்ச்
 செல்வர் வீட்டின் சில்லரை ஏவலாய்ப்
 பள்ளிக் குழந்தையின் பையைத் தூக்கி
 நள்ளிரா தென்றலாய் நடப்பதும் ஏற்போ?
 நேர்ந்துபெற் றெடுக்கா நிலவுப் பூக்கள்
 தீர்ந்தவெண் சுருட்டாய்த் தெருவோ ரத்தில்!
 இளமை விருப்பம் ஈடே றாமல்
 வளமை குன்றிய வாழ்க்கை நெடியில்
 எத்தனை சிறார்கள் ஏக்கத் தேக்கமாய்ப்
 பத்தியர் விருந்திலைப் பண்டமாய் உள்ளனர்?
 இரண்டே எல்லை என்றொரு சட்டம்
 அரண்போ லாக்கின் அவலம் குறையுமே!
 மக்க ளாட்சியின் மக்குர மாகிட
 எக்கா லத்தும் ஏழ்மை வேண்டுமா?
 ஏழைச் செல்வர் ஈன்ற பிள்ளைகள்

வாழைத் தோப்பென வரிசை பெற்றிட
அரசின் பொறுப்பில் அத்தனை பிள்ளையும்
நிரல்பட வளர்த்தால் நீங்குமே வேற்றுமை!
கல்வியும் தொழிலும் கற்றுக் கொடுத்து
வல்லவ ராக்கி வழியும் காட்டிக்
குடும்பத் தாரிடம் கொடுக்கும் சட்டம்
இடும்பை ஒழிய இயற்றிட வேண்டும்!
இல்லார் உள்ளார் ஏற்றத் தாழ்வும்
கல்வியில் மேல்கீழ் காணும் நிலைமையும்
கடலுள் மூழ்கிய கலமாய் ஆனால்
படரிருள் விலகப் பகலைப் பார்க்கலாம்!
நல்லன ஆற்ற நடுங்கிச்
சொல்லளப் பதுதான் சூழ்ச்சித் திறனே!

காலமெனும் ஆசான்

கொள்கை என்பதைச் சிலர் குளிர்ச் செடியாக (குரோட்டன்ஸ்) வைத்திருக்கிறார்கள். இதைத் தான் உள்ளேயும் வைத்திருக்கலாம்; வெளியேயும் எடுத்து வைக்கலாம்.

உருவான போது உயிராகக் கருதப்பட்ட கொள்கை, பயனைக் கொடுத்து வீட்டால், பால் மரத்துப் போன பசுவைப் போலப் பாராட்டப்படுகிறது. பெரியார் கொள்கையும், அண்ணல் ஆசையும் மறக்கப்பட்டும் - மறைக்கப்பட்டும் விட்டனவே! அன்னையின் அருமை பின்னர்த் தெரியும் என்றாற் போல் பெரியார் கொள்கை மீண்டும் தோண்டி எடுக்கப்படும் நாளும் வரும்

விழுதை நம்பி வேரைப் பறிக்க
விழுங்கால் தடுக்க விழைந்தும் ஏலாப்
பழுதை நினைத்துப் பதறும் மாந்தா!
அழுங்கண் ணீரா ஆற்றும் வேட்கையை?
வாழ்க்கை நலன்கள் வாய்த்த மதப்பில்
வாழ்த்திய கொள்கையை வழியில் எறிந்து
திருவில் மேலே தேரோட் டிடவே
புருவ வில்லுடன் புறப்பட்ட டீரே!
கோலம் களைந்து குப்புற வீழ்கையில்
நீல வானே நிலையென் றுணர்ந்தீர்!
முற்றும் தொலைத்த மூலக் கொள்கையைக்
கற்றுக் கொண்ட கவிதை ஏட்டை
இன்னல் சூழ்ந்த இருட்டு வேளையில்
உன்னிப் பாக ஓடித் தேடுறீர்!
தளர்ந்த நிலையில் தாங்கும் தூண்கள்
வளர்த்த நெறியும் வழுவாக் கொள்கையும்
என்னும் உண்மை இடரில்
உன்னும் நிலையும் உருவா கிடுமே!

திருவில் = வானவில்; உன்னும் = நினைத்தப் பார்க்கம்.

ஏழைகள்

ஏழைகள் இங்கே என்றென்றும் இருப்பவர்கள். இருக்க வேண்டும் என்பதற்குத் தான் என்னைன்ன ஏற்பாடுகள்! இவர்கள் பண்டை மன்னர்களைப் போல் இனப்பகை பாராட்டி, தங்களைத் தாங்களே தாழ்நிலையில் வைத்திருப்பதில் ஆர்வமும், அக்கறையும் கொண்டவர்கள்.

இயந்திரக் கலப்பை இயக்க அரசில்
மயங்கி நெளியும் மாந்தமண் புழுக்கள்!
அறிவு சூழ்ச்சி ஆற்றலும் பெற்றோர்
பொறியில் செருகும் புதுக்கரு வாடுகள்!
வாக்கு வங்கிகள்! வாரிசு வைப்பகம்!
சாக்குப் போக்கைச் சாத்திரம் போலே
காக்கும் மூடக் கைவாள் பிடிகள்!
தேக்காய்ப் பிறந்து தேய்நாற் காலிகள்!
இனத்தில் ஒருவரை ஏற்றிட ஏணியாய்க்
கனக்கும் வறுமைக் கால்களால் நிற்போர்!
நம்பிக்கை என்னும் நாரில் தொடுத்த
செம்ப ருத்திகள்! சிந்திய பொரிகள்!
கட்சித் தலைமையைக் கடவுளாய்ப் போற்றிக்
கொட்டிக் கொடுத்துக் கும்பிடும் கூட்டம்!
செல்வர் காலில் செருப்பாய்த் தேய்ந்தே
இல்லா மைக்கே எருவாய் மாறிக்
குளம்படி புல்லாய்க் குன்றி குமைந்து
நலன்விளை நிலமாய் நாட்டுக் கானோர்!
தாழ்வின் காரணம் தலைவிதி என்றே
ஏழ்மையில் உழலும் இந்தியச் சக்கரம்!
கனவா னுக்கே கைத்தடி யாகி
இனத்தை ஒறுக்கும் இரும்புத் தடிகள்!

நிமிர விட்டால் நிலைமை கெடுமெனத்
 தமிழ்போல் இங்கே தாழ்த்தப் படுவோர்!
 என்றும் ஏழ்மை இருந்தால் மட்டுமே
 கன்றைக் காட்டிக் கறப்பது போலே
 வாக்கைக் கறக்கும் வாய்ப்புள தென்னும்
 நோக்கம் கொண்டோர் நுட்பமாய் ஏய்க்க
 எல்லாக் கட்சியும் எண்ணும் பாங்கால்
 ஒல்லா ஏழ்மை உள்ளது இங்கே!
 ஏழைகள் எண்ணம் திருந்திப்
 பாழை வென்றால் பயன்பெற லாமே!

துளித்துளி

முகில் மன்னுயிர்க்கெல்லாம், அதட்டிக் கொடுக்கும் அன்னை!
அணைத்துக் காக்கும் மழைக்கை வீரல்களோ கோடி கோடி!
அண்ணல் காந்தியடிகள் அறிமுகப்படுத்திய தக்களியில் நிற்கும்
தண்ணீர் நூல். நிறத்தையும், சுவையையும் வானத்திலேயே
வைத்துவிட்டு, மண்ணில் புரண்டு நிறத்தைப் பூசிக் கொண்டு,
சுவையையும் சொந்தமாக்கிக் கொள்வது மழைத் துளிகளுக்கே உரிய
மாண்பு.

கருப்பு முகில்கள் கருச்சிதை வற்றே
உருவொழுங் கின்றி உதிர்க்கும் பூக்கள்!
விசம்புப் புழுக்க வியர்வைத் துளிகள்!
பசுமையைப் போர்த்தும் பளிங்கு விரல்கள்!
தரையில் நீர்க்கும் தண்ணீர் விதைகள்!
நுரைஉ டுத்திகள்! நுணலின் ஊக்கிகள்!
மலையில் உருண்டு, மரங்களை உரசி
மணலில் புரண்டு, மடுவில் குதித்துக்
கடலின் பரப்பைக் கண்டு மயங்கி
நடிகரை மணந்த நடிகையாய்
உப்புத் தன்மை உறுத்த
கப்பல் கிழிக்கக் கழிமுகம் நாற
ஓவ்வாச் சூழலில் உடன்பட் டிருக்க
எவ்வா றியலுமென
மணவிலக்கு மன்றம் ஏறிட
வணங்கும் பரிதி வழங்கிய தீர்ப்பால்
ஆவியாய்ப் பிறந்தகம் அடைய
மேவிய மகிழ்வோ மின்னலாய்! இடியாய்!
வாழ்க்கையே வடகிழக்குத் தென்மேற்காய்
தாழ்வு மண்டலத் தாழியில் தள்ள
மீண்டும் மீண்டும் நிலத்தில்
வேண்டும் மழையாய் வாழுதலெம் கடனே!